

DE STER

April 1980 · 80ste Jaargang · Nummer 4

Eerste Presidium: Spencer W. Kimball, N. Eldon Tanner, Marion G. Romney.

Raad der Twaalf: Ezra Taft Benson, Mark E. Petersen, Le Grand Richards, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton, Bruce R. McConkie, L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust.

Adviseurs: M. Russell Ballard, Rex D. Pinegar, Hugh W. Pinnock.

Redacteur kerkelijke tijdschriften: M. Russell Ballard.

Redactie De Ster: Larry A. Hiller, Carol Larsen, Roger Gylling, Henri J. Tenthof van Noorden, Kerkelijk Vertaalbureau, Mauritsstraat 100, 3583 HW Utrecht.

Nieuwsredacteur: Dirk van Boxel, Ringkantoor, postbus 84084, 2508 AB Den Haag.

Inhoud

„Tot het uiterste der aarde”. <i>Spencer W. Kimball</i>	3
Hoe onze Heiland deze bedeling ziet	10
Onze bedeling: wat Joseph Smith erover zei	13
150 jaar kerkgeschiedenis	17
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Joseph Smith jr.</i>	20
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Brigham Young</i>	23
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>John Taylor</i>	34
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Wilford Woodruff</i>	36
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Lorenzo Snow</i>	38
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Joseph F. Smith</i>	40
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Heber J. Grant</i>	50
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>George Albert Smith</i>	53
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>David O. McKay</i>	54
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Joseph Fielding Smith</i>	56
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Harold B. Lee</i>	59
Profeten uit de laatste dagen geven getuigenis van Jezus Christus: <i>Spencer W. Kimball</i>	62
Het heerlijke evangelie in onze tijd. <i>Bruce R. McConkie</i>	65

Kinderster

Schrijf je eigen geschiedenis	1
Wees nooit beschaamd voor het evangelie van Jezus Christus. <i>N. Eldon Tanner</i>	2
De man in huis. <i>Sandi L. Bledsoe</i>	5
Voor de grap	8
Hemelse boodschappers	9
De rode jas. <i>Iris Syndergaard</i>	10
Moedige ogenblikken	14

Jaarabonnement:

Fl. 21,60 storten op Citibank Amsterdam, rekeningnummer 266 041 434,
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
Bf. 330 storten op Citibank Antwerpen, rekeningnummer 570-0157-600-33,
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
USA en Canada (niet per luchtpost): \$ 10,00.

© 1980 by the Corporation of the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
All rights reserved.

Verlag Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage, Porthstraße 5-7,
D-6000 Frankfurt am Main 50.

GM
M205.51
S838J4
V.80
1980

In het algemeen houden we gedenkdagen omdat de bewuste gebeurtenissen op de één of andere wijze ons persoonlijk, of de gemeenschap waarvan wij deel uitmaken, heeft getekend.

Om deze reden betekent het 150-jarig bestaan van de kerk heel veel voor een groot deel van de leden van de kerk, want zij bracht met haar herstel de evangelie zeer vele zegeningen.

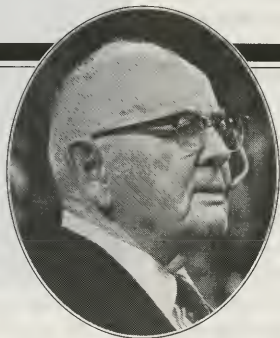
Maar gezien in het licht van de wereld, waarin sommige godsdiensten en filosofieën al duizenden jaren bestaan, betekent honderdvijftig jaar niet veel. Slechts de leden van de kerk weten de verschillende feiten naar waarde te schatten. Feiten zoals: Het evangelie is ouder dan de aarde zelf, datzelfde evangelie verscheidene malen op aarde is geweest — te beginnen bij Adam — en dat dit dezelfde kerk is welke de Heiland gedurende zijn aardse bediening had georganiseerd.

Gedurende de afgelopen honderdvijftig jaar werd er een stevig fundament gelegd waarop wij kunnen voortbouwen. Deze jaren tekenen zich door de talloze daden van opoffering en heldenmoed met als doel de opbouw van Gods koninkrijk. Vele daarvan zijn aan ons bekend; we denken aan de voorbeelden, gesteld door profeten; de beproevingen van de heiligen uit Nauvoo en Kirtland; de strijden, gestreden door de manhaftige pioniers. Slechts sporadisch horen we echter iets over de problemen en probleempjes waarmee de doorsnee-leden werden of worden geconfronteerd om zichzelf te vrijwaren van zonden, hun tienden te betalen, kerkgebouwen en tempels te bouwen en om zendelingen in het veld steun te geven. Al deze punten hebben bijgedragen om de kerk te brengen tot het punt waarop het nu is en zoals president Kimball het op de aprilconferentie van 1979 zei: „De kerk is nu op een punt van haar groei en ontwikkeling gekomen, waarop wij kunnen zeggen dat wij een belangrijke doorbraak kunnen forceren.” (De Ster van oktober 1979). De hele wereld zou in feite waardering op moeten kunnen brengen voor hetgeen er op die zesde april van het jaar 1830 gebeurde. De taak die nu voor ons ligt is de opbouw van het koninkrijk voort te zetten, „onze passen te vergroten”, zodat de wereld het „zal” weten.

In deze bijzondere uitgave van „De Ster” proberen wij een overzicht te geven van deze laatste bedeling: de voor ons belangwekkende gebeurtenissen in de afgelopen 150 jaar; de betekenis van de bedeling van de volheid der tijden; de huidige positie van de kerk; en wat ons nog rest ter voorbereiding op de wederkomst des Heren, wiens kerk dit is.

De uitgevers.

„TOT HET UITERSTE DER AARDE”

President Spencer W. Kimball

Mijn geliefde broeders en zusters, het verheugt mij bijzonder u op deze instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers te ontmoeten. Het werk gaat vooruit en wij zien overal ter wereld de zegeningen des Heren in het leven van de heiligen der Laatste dagen, maar wij moeten nog meer doen (het lijkt wel of er altijd heel veel meer gedaan moet worden).

Ik maak mij niet zo zeer zorgen over de leden van de kerk die niet reageren wanneer zij over de behoeftigen horen, maar wel over het feit dat zij zich niet van deze behoeften bewust zijn. Moroni waarschuwde de rijken tegen een welgedaan gevoel en het liefhebben van wereldse zaken door te zeggen dat zij daar meer van hielden dan van „de arme en de behoeftige, en van de zieke en de lijdende” (Mormon 8:37). Het viel Moroni ook op hoe zij „de behoeftigen, de naakten, de zieken en de lijdenden” aan zich voorbij lieten gaan „zonder hen op te merken.” (Mormon 8:39.) Broeders, die

het priesterschap dragen, maakt u zich alstublieft niet zo druk over het doorvoeren van kerkelijke programma’s dat u de grondbeginselen vergeet die de apostel Jakobus als „zuivere en onbevleete godsdienst” beschreef. (Jakobus 1:27.)

Ik houd van de geschiedenis van Rode die in het boek Handelingen wordt beschreven. Rode ging naar de deur toen de profeet Petrus aan de poort stond, zij bracht het heerlijke nieuws over zijn aanwezigheid aan de anderen, die haar echter niet wilden geloven. „Doch zij bleef volhouden dat het zo was.” (Handelingen 12:15.)

Laten wij eveneens op die wijze bevestigen dat er in deze bedeling werkelijk levende profeten onder ons zijn, zelfs wanneer anderen twifelen of zelfs bespotten. „Blijven volhouden” als het om de waarheid van het evangelie gaat is voor ons allen, als leiders en als volgelingen iets heerlijks. Let u alstublieft op dat woord *blijven*.

Wij zien soms situaties waarin trouwe heiligen het vandaag goed doen, maar hun dienstbetoon laten teruglopen en minder dan standvastig worden. Misschien bracht de profeet Alma die boodschap over aan degenen die „een verandering van hart” hadden ondergaan, toen hij sprak: „Indien gij . . . zijt bewogen het gezang van verlossende liefde te zingen, zou ik u willen vragen: *Kunt gij nu zo gevoelen?*” (Alma 5:26; cursivering toegevoegd.)

Wij moeten standvastig zijn. Wij moeten niet in het goedgevoelen verflauwen. (Zie LV 64:33.) Moge de Heer ons allen zegenen opdat wij ons leven zo inrichten dat wij onze plichten vervullen en door ons gedrag tonen dat wij „het gezang van verlossende liefde” zingen en het heden even van harte doen als vorig jaar en morgen evenzeer als vandaag!

„Het veld is alreeds wit om te oogsten, en zie, hij, die met al zijn macht zijn sikkel inslaat . . . verwerft zaligheid voor zijn ziel . . . ” (LV 4:4.)

Nu herhaal ik wat ik reeds vele malen heb gezegd: wij hebben een verplichting, een goddelijke opdracht om het evangelie aan elk volk en aan schepsel te prediken.

Mogen wij de verklaring die de Heiland tijdens de laatste week van zijn sterfelijk leven aflegde nog eens herhalen:

Maar, nu vraag ik u, maken wij wel zoveel vooruitgang als wij zouden moeten maken? Wij voelen hoe de Geest des Heren over de volken zweeft om de weg voor de prediking van het evangelie voor te bereiden.

Soms hebben politieke gebeurtenissen invloed op het verspreiden van de waarheid.

Het lijkt wel alsof de Heer zich met de aangelegenheden van mensen en volken bemoeit om de dag te verhaasten waarop de leiders klaar zijn om de uitverkorenen onder hen toe te staan het evangelie

„Het veld is alreeds wit om te oogsten, en zie, hij, die met al zijn macht zijn sikkel inslaat, verwerft zaligheid voor zijn ziel” (LV 4:4)

van Jezus Christus te ontvangen en waarop het evangelie onder alle volken „tot een getuigenis” zal worden gepredikt. Veel van de techniek die nodig is om over de waarheid van het evangelie te vertellen lijkt gereed te zijn, maar wij lijken wat langzaam als het erom gaat deze uit te buiten. De techniek en de ontwikkeling van de mogelijkheden om te reizen hebben de wereld kleiner gemaakt, maar de wereld is toch nog heel groot als het om aantallen mensen gaat als wij denken aan landen zoals China, de Sovjet Unie, India, het werelddeel Afrika en onze Arabische broeders en zusters — miljoenen kinderen van onze Vader.

Laten wij de studenten en de andere mensen uit elk willekeurig land begeleiden en helpen wanneer zij naar ons land komen, zodat wij hen, meer dan wie ook, als broeders en zusters behandelen en hen echte vriendschap bieden, laat het

Er wonen heden bijna drie miljard mensen in landen waar het evangelie nog niet wordt gepredikt. Als wij in elk land maar een klein begin zouden kunnen maken, zouden de bekeerlingen van elke taal en tong naar voren kunnen komen en zodoende een licht voor hun eigen volk kunnen zijn.

om te beginnen niets uitmaken of zij nu wel of niet in het evangelie zijn geïnteresseerd. Geen van de kinderen van onze hemelse Vader is Hem vreemd en het gaat om zijn werk. In het licht van het evangelie zijn er „geen vreemdelingen en bijwoners” meer. (Efeziërs 2:19.) Soms ben ik bang dat mensen, ver en dichtbij, die al ten dele zijn bekeerd er genoeg van krijgen om nog langer op ons te wachten. Ik vrees dat wij wel eens te lang wachten en daardoor prachtige gelegenheden voorbij laten gaan om de kerk op te bouwen en de kinderen van onze hemelse Vader te voeden. Wij kunnen voorzichtig zijn en toch vooruitgang maken. *Het is beter dat er iets op gang komt dan dat er alleen maar iets besproken wordt. Het is beter dat er aan iets gebouwd wordt dan dat het overwogen wordt.*

Onze inspanning ten aanzien van zendingswerk is geweldig toegenomen en

daar zijn wij dankbaar voor. Wij hebben nieuwe zendingsgebieden geopend en oude zendingsgebieden gesplitst. Ik heb het gevoel dat wij voorlopig een eerlijke verwachting koesteren als wij 50 procent van de beschikbare jongemannen tussen de negentien en zesentwintig vragen. Wij hebben ons zendelingenleger dan meer dan verdubbeld en wij hopen het spoedig daarna weer te verdubbelen. De kerk en haar leden zijn begonnen het gebod: „Gaaf dan henen” trouw te gehoorzamen, maar wij moeten vanmorgen meer nadruk leggen op het tweede deel van het vers dat er de nadruk op legt *waar* wij heen moeten gaan. Het antwoord ligt besloten in onze verplichting om „al de volken” te onderwijzen. (Zie Matteüs 28:19; cursivering toegevoegd.)

Wat bedoelde de Heer toen Hij op de Olijfberg stond en tegen de Twaalf zei: „En gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het *uiterste* der aarde?” (Handelingen 1:8; cursivering toegevoegd.) Dit waren zijn laatste woorden voor Hij naar zijn hemels thuis ging.

Ik vraag andermaal: Wat wordt bedoeld met „het uiterste der aarde?” Hij had het gebied dat de apostelen kenden al bewerkt. Ging het om de mensen in Judea? Of in Samaria? Of die enkele miljoenen in het Verre en in het Nabije Oosten? Waar was dat „uiterste der aarde?” Be-doelde Hij de miljoenen in wat wij nu Amerika noemen? Rekende Hij de honderdduizenden of misschien wel miljoenen in Griekenland, Italië, rond de Middellandse Zee en de inwoners van Midden-Europa daarbij? Wat bedoelde Hij?

Of bedoelde Hij alle levende mensen over de hele wereld of die geesten die in de eeuwen die nog voor hen lagen aange-wezen waren om naar deze aarde te komen? Hebben wij zijn taal of haar bedoe-ling onderschat? Hoe kunnen wij treve-

den zijn met 200.000 bekeerlingen per jaar, terwijl er op aarde vier miljard mensen zijn die het evangelie nodig hebben?

Wij kunnen het evangelie met zijn genezende balsem en zijn krachtige programma's aan ontelbare mensen brengen, en het evangelie niet alleen voor hen inleiden, maar hen in onze woongemeenschappen laten zien hoe wij er wonen en hoe zij kunnen wonen en hun leven verbeteren.

Wij hebben nog nauwelijks meer dan het topje van de berg bewerkt. En toch ontdekken wij dat enkele van de sterkste leden onder ons het evangelie, met behulp van andere middelen dan ons gewone zendingsprogramma, in hun eigen land hebben aanvaard.

Het is voor u, als regionale vertegenwoordigers, zo belangrijk dat u onze leiders en leden helpt zich ervan bewust te worden dat veel van het werk des Heren door middel van de kerkelijke organisaties tot stand wordt gebracht, maar dat *niet alles zo geschiedt*.

Dit komt steeds in mijn gedachten als ik bedenk hoe groot de wereld is en hoeveel mensen er zitten te wachten tot wij iets gaan doen. Gebruiken wij bijvoorbeeld iedere gelegenheid die wij krijgen om via radio of TV toepasselijke kerkelijke boodschappen de wereld in te sturen?

En hoe zit het met Afrika? Zij hebben al zo lang gewacht. Meer dan een tiende van de hele wereldbevolking woont in Afrika, dat is bijna tweemaal zoveel als in heel Zuid-Amerika. Vallen zij niet onder de uitnodiging van de Heer om „al de volken” te onderwijzen? Horen zij ook niet onder „het uiterste der aarde?” Tot onze vreugde studeren enkele zwarte leden aan de Brigham Young Universiteit en aan andere opleidingsinstituten hier in de buurt, waardoor zij in staat worden gesteld om de levenswijze van de heiligen der laatste dagen te leren ken-

Er lijkt in vele landen een grote beweging aan de gang te zijn die de mensen voorbereidt op het verdere licht en meerdere kennis die alleen wij hen kunnen geven . . . Wij moeten klaarstaan.

nen en tot op zekere hoogte te begrijpen hoe de kerk wordt bestuurd.

Onlangs heb ik een fijne brief ontvangen van een schooljongen in Ghana, hij schrijft daarin dat hij er geweldig trots op is „lid te mogen zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.” Het feit dat hij nog niet was gedoopt weerhield hem er geenszins van zich als een heilige der laatste dagen te beschouwen. Hij schreef echter te hopen dat hij spoedig een *echte* heilige der laatste dagen kon worden die gedoopt en bevestigd was en die te zijner tijd het Aäronische priesterschap zou ontvangen. Hij schreef dat zijn hart altijd geïmproviseerd was als hij lofzangen zong zoals „Komt, heil'gen, komt,” „Kom, o Gij Vredevorst.” en andere liederen uit Zion.

Wat wij bedoelen te zeggen is dat er in vele landen een grote beweging aan de gang lijkt te zijn die de mensen voorbe-

reidt op het verdere licht en de meerdere kennis die alleen wij hen kunnen geven. De Heer bereidt de mensen door middel van zijn Geest voor op de dag waarop het evangelie hen in alle eenvoud kan worden onderwezen. Wij moeten klaar staan.

De Heer sprak: „En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.” (Matteüs 28 : 20.) Toen de Heer Parley P. Pratt en anderen in 1830 op een belangrijke zending stuurde zei Hij: „Ik Zelf zal met hen gaan en in hun midden zijn; en Ik ben hun Voorspraak bij de Vader en niets zal hen overweldigen.” (LV 32 : 3.)

Natuurlijk zijn er nog andere opdrachten in de landen van de zogenaamde derde wereld. Veel van de broederschappen die uit belangstellende zwarte mensen bestaan zijn analfabeet of hebben nagenoeg geen schoolopleiding. Wij moeten de jeugd van deze broederschappen helpen onderwijzen en hen de beginselen van groei en ontwikkeling bijbrengen, die hen zullen helpen om economisch en cultureel net zo hard te groeien als geestelijk en intellectueel.

Dit verschilt niet zo veel van hetgeen wij in onze kerkgeschiedenis bij andere gelegenheden hebben gedaan. Wij hebben geweldige, kerkelijke onderwijsinstellingen en een uitstekende methode voor welzijnzorg en een geweldige afdeling priesterschapszaken, een uitstekend systeem om leiders te trainen en om in de hulpmiddelen te voorzien die nodig zijn bij het genealogisch onderwijs en het bedrijven van zendingswerk en het verschaffen van de programma's voor de hulporganisaties voor de kinderen, de jeugd en de vrouwen. Wij kunnen het volbrengen, want de Heer heeft beloofd dat Hij onze Voorspraak bij de Vader zou zijn en dat niets ons zou overweldigen. In verschillende perioden zijn veel van onze mensen in die landen betrok-

ken geweest bij hun onderwijs, hun zaken en hun politiek en economisch leven. Het is een groot werelddeel. De wegen zijn in slechte staat en de huizen zijn gewoonlijk aanmerkelijk minder dan wij gewend zijn. Overal is armoede. Het ene land na het andere heeft nauwelijks meer dan hfl. 200,00 per hoofd per jaar te besteden. Maar mogen wij hen vragen nog langer te wachten? Ik geloof dat wij dat niet mogen. Wij hebben Ghana genoemd, maar wat denkt u van Nigerië, Lybië, Ethiopië, Ivoorkust, Soedan enzovoort? Het zijn namen die ons even bekend in de oren moeten klinken als Japan, Venezuela, Nieuw-Zeeland en Denemarken.

En wat dacht u van China, in grootte het derde land van de wereld? Er wonen bijna een miljard kinderen van onze Vader, dat is bijna een kwart van de totale wereldbevolking. Zeshonderd zestig miljoen van hen spreken het Mandarijn. Hoeveel van ons spreken Mandarijn? Wij moeten ons voorbereiden om deze mensen te onderwijzen nu wij de tijd daarvoor hebben. Natuurlijk zijn er in vele delen van de wereld enorme hinderpalen te overwinnen, zelfs politieke hinderpalen.

En India? Daar wonen nog eens driekwart miljard mensen, hieronder zijn 213 miljoen mensen die uitsluitend Hindi spreken. Hoeveel van ons spreken Hindi? Zijn wij voorbereid om deze mensen te onderwijzen als de Heer zegt: „Verkondig mijn evangelie in India?”

Wat dacht u van Indonesië met zijn 140 miljoen? En van Pakistan met zijn 70 miljoen, en Bangla Desj met zijn 80 miljoen? Wat dacht u van Israël, Jordanië, Iran en Irak — met hun 51 miljoen zielen — zij schreeuwen om de waarheid, de waarheid die alleen wij bezitten, terwijl zij nog niet eens weten waar zij die waarheid moeten vinden.

Er zijn 147 miljoen mensen in Birma,

Laos, Vietnam, Cambodja, Maleizië, Singapore en Thailand. De dag waarop zij naar de naam Joseph Smith gaan vragen breekt spoedig aan. Wij hebben in enkele van die landen reeds enige mate van succes geboekt, maar de oorlog heeft veel van het werk in die gebieden verstoord.

Wat dacht u van Saoedi-Arabië? De mensen hebben het evangelie zelfs nodig, wanneer zij geld hebben — misschien hebben ze het nog harder nodig! Wat dacht u van Turkije met zijn 41 miljoen moslems? Bereiden wij ons voldoende voor om de 500 miljoen moslems op de wereld te onderwijzen? Leert er al iemand hoe hij de 130 miljoen die Arabisch als moedertaal hebben moet toespreken?

Er wonen heden bijna drie miljard mensen in landen waar het evangelie nu niet wordt gepredikt. Als wij in elk land maar een klein begin zouden kunnen maken, zouden de bekeerlingen van elke taal en tong spoedig naar voren kunnen komen om een licht voor hun eigen volk te zijn en aldus zou het evangelie voor de Heer komt in alle landen kunnen worden gepredikt.

De Heer zal met ons zijn als wij bidden en ons voorbereiden. Hij zal voor ons aangezicht uitgaan. Hij zal aan onze rechterhand en aan onze linkerhand zijn; zijn Geest zal in ons hart zijn en zijn engelen zullen rondom ons zijn om ons te bemoedigen. (Zie LV 84 : 88.)

Bij het bestuderen van de kerkgeschiedenis, sta ik versteld van de stoutmoedigheid die de eerste broeders van deze kerk toonden toen zij de wereld in trokken. Zij schenen hun weg wel te kunnen vinden. Ondanks vervolging en problemen gingen zij voorwaarts en openden deuren die klaarblijkelijk zo slecht waren onderhouden dat zij klemden en vele daarvan sloten zij. Ik herinner mij dat deze onbevreesde mannen het evangelie

onderwezen in Indianengebied dat dichtbij het hoofdkwartier van de kerk lag en dat zelfs deden voor de kerk volledig was georganiseerd. De Twaalven waren zelfs al in 1837 in Engeland. Wij waren in 1844 in Tahiti, in 1851 in Australië, in 1853 in IJsland, en in vijftig jaren in Italië, Zwitserland, Duitsland, Tonga, Turkije, Mexico, Tsjechoslowakije, China, Samoa, Nieuw-Zeeland, Zuid-Amerika, Frankrijk en Hawaï. Wanneer u naar de vooruitgang kijkt die in enkele van deze landen plaatsvindt en dat vergelijkt met de toestand in een naburig land waar nauwelijks sprake is van vooruitgang, geeft dat stof tot nadenken. Veel van dit eerste zendingswerk vond plaats terwijl de leiders over de prairies trokken, de grond bewerkten en huizen bouwden. Het ging om geloof, buitengewoon groot geloof. De Heer sprak tot de Twaalf: „Er zullen tijden komen waarin slechts de engelen Gods u uit hun handen zullen houden . . . U hebt een opdracht te vervullen, die niemand anders kan vervullen.” (*History of the Church*, deel 2, blz. 198.)

„Zou er voor de Heer iets te wonderlijk zijn?” vroeg Hij, toen Sara lachte omdat haar verteld werd dat zij een zoon zou krijgen. (Genesis 18 : 14.) Zij hoorde dit bij de ingang der tent en wist dat zij beiden — Abraham met zijn honderd jaar en zij met haar negentig — een leeftijd hadden waarop er geen voortplanting meer plaatsvindt. Zij kon geen kinderen krijgen. Zij wist dat evengoed als het bij ons bekend is dat wij de deuren naar vele landen niet kunnen openen. Broeders, Sara kreeg een zoon van Abraham, de vader van een menigte volken.

Ook zei de Heer tegen Jeremia: „Zie, Ik, de Here, ben de God van al wat leeft; zou voor Mij iets te wonderlijk zijn?” (Jeremia 32 : 27.) Indien Hij gebiedt, kunnen wij het zeker vervullen.

Wij denken aan de uittocht van de kinderen Israëls en de bovennatuurlijke wijze waarop zij de Rode Zee overstaken. Wij denken aan Kores (Cyrus) die de loop van een rivier veranderde, waardoor de onneembare vesting Babel in zijn handen viel.

Wij denken aan vader Lehi die het beloofde land bereikte door een oceaan over te steken die veel te groot leek om dat op verantwoorde wijze te kunnen doen.

Ik geloof dat de Heer alles kan volbrengen waar Hij zijn zinnen op zet.

Maar ik kan geen goede reden voor de Heer bedenken om deuren te openen, wanneer wij niet bereid zijn om daar naar binnen te gaan.

Denken wij er voldoende over na en bidden wij er voldoende over en werken wij er voldoende aan? Wij moeten de taak met de hulp van de Heer ondernemen en deze met goed gevolg volbrengen.

Natuurlijk herhaal ik wat ik in andere instructiebijeenkomsten over het werk met de Lamaniëten heb gezegd. Deze fijne mensen hebben zeker recht op trouw en dienstbetoon van onze kant. Wij zijn hen elke gelegenheid die wij hebben om hen het evangelie te laten horen verschuldigd en wij dragen een grote verantwoordelijkheid als wij falen.

Ons is onlangs ter ore gekomen dat er in één gebied zes Lamaniëtische broeders waren die een volledige baan als seminarieleerkracht hadden en dat er ergens anders ook broeders zijn die zich met onderwijs bezig houden. Nog niet zo lang geleden hadden wij er nog geen zes op de hele wereld. Nu kunnen wij er zes zien op de leerkrachtenvergadering van één gebied. Dit is het begin van de vervulling van een profetie en belofte waarin staat dat het evangelie bij deze mensen bij voorkeur zou worden teruggebracht, door boodschappers die tot hun eigen fijne Lamaniëtische geslacht behoren. Dit

prachtige werk zal onder hun stammen voortrollen zoals een steen die zonder toedoen van mensenhanden uit de berg losraakte. Deze moeten de wereld der Lamaniëten met de zegen die het herstelde evangelie biedt vervullen. De afdeling zendingswerk laat ons weten dat er steeds meer jonge Lamaniëten zijn die zendingso oproepen aanvaarden. Er zijn nog meer ringen en wijken georganiseerd in gebieden waar Lamaniëten wonen.

Wij zijn daar erg verheugd over. Wij zijn hen veel verschuldigd. Zij zijn onze broeders en zusters. Er moet nog veel meer werk worden verzet en wij hebben het machtige werk voor de Lamaniëten in Midden- en Zuid-Amerika nog grotendeels voor de boeg.

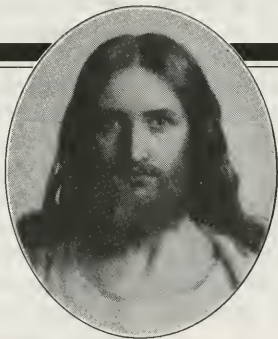
Wij zijn nog maar net begonnen aan het werk met onze joodse broeders en zusters: U bent op de hoogte van de politieke last die zij en onze Arabische broeders en zusters moeten dragen. Dit is voor hen een moeilijke tijd en de wereld kijkt toe en wacht en bidt om vrede. De enige blijvende vrede die tot ons kan komen is de vrede die het evangelie van Jezus Christus brengt. Die boodschap moeten wij brengen naar jood en Arabier, Lamaniët en heiden. Wij moeten die overal en aan iedereen brengen. Mijn broeders en zusters, er moet zoveel werk worden verzet.

Daarom smeed ik u allen om te begrijpen dat wij met het werk des Heren moeten opschieten, hoewel wij dat altijd met wijs beleid moeten doen.

Moge de Heer ons allen zegenen in onze arbeid voor het prachtige werk der laatste dagen. *Dat u, broeders en zusters die verantwoording draagt, allemaal de handen uit de mouwen moogt steken en moogt aanpakken*, bid ik nederig, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Uit een toespraak gehouden op 29 september 1978, tijdens de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers.

HOE ONZE HEILAND DEZE BEDELING ZIET

Zij leken op ons. Het waren boeren, huisvrouwen, onderwijzers, looiers en smeden, gewone mannen en vrouwen die het evangelie aannamen in de eerste jaren van de herstelling. En een van de dingen die de Leer en Verbonden ons laat zien is hoe de Heiland met ze werkte, ze geduldig een bredere visie bijbracht, ze leerde begrijpen dat dit de tijd was van de herstelling van alle dingen, de volheid der tijden, de tijd dat alle dingen tezamen vergaderd zouden worden.

Na alle uitleg van de woorden des Heren, werkt het verhelderend en zelfs bezielend om eens naar de woorden zelf te gaan, de openbaringen te lezen die Hij persoonlijk gaf om deze eerste leden, en ons, het belang van onze bedeling te onderwijzen.

In de volgende teksten vinden wij de woorden van de Heiland zelf over onze tijden en onze bestemming:

Het doel van deze bedeling

„Omdat Ik, de Here, wist, welk een onheil er over de inwoners der aarde zou

komen, riep Ik Mijn dienstknecht Joseph Smith Jr., en sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden; . . . opdat zou mogen worden vervuld, hetgeen door de profeten is geschreven —

De zwakke dingen der wereld zullen voortkomen en de machtige en sterke afbreken, opdat de mens niet bij zijn medemens te rade zou gaan, noch in de arm des vlezes vertrouwen —

Maar opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken;

Eveneens, opdat geloof op de aarde zou mogen vermeerderen;

Opdat Mijn eeuwig verbond zou mogen worden gevestigd;

Opdat de volheid van Mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou mogen worden verkondigd tot de einden der wereld en voor koningen en regeerders.” (LV 1 : 17-23.)

„Want het is noodzakelijk bij het inlieden der bedeling van de volheid der tijden, welke bedeling nu wordt ingeluid, dat een gehele en volkomen vereniging,

en samensmelting van bedelingen, sleutelen en machten en heerlijkheden sedert de dagen van Adam tot zelfs op de tegenwoordige tijd zou plaatsvinden, en worden geopenbaard. En niet alleen dit, maar ook hetgeen sedert de grondlegging der wereld nimmer is geopenbaard, doch voor de wijzen en voorzichtigen verborgen is gehouden, zal aan kleine kinderen en zuigelingen in deze bedeling, die van de volheid der tijden, worden geopenbaard.” (LV 128 : 18.)

„Dit (is het) begin van het ontstaan en te voorschijn komen van Mijn Kerk uit de wildernis — helder als de maan, en schoon als de zon, en schrikkelijk als een leger met banieren.” (LV 5 : 14.)

„Want Ik, de Almachtige, heb Mijn handen aan de natiën geslagen om ze wegens hun goddeloosheid te kastijden.

En plagen zullen voortgaan, en niet van de aarde worden weggenomen, voordat Ik Mijn werk heb volbracht, dat in gerechtigheid zal worden verkort —

Todt allen, die overblijven, zelfs van de laagsten tot de hoogsten, Mij zullen kennen, en vervuld zullen zijn met de kennis des Heren, en oog in oog zien, en hun stem verheffen, en met verenigde stemmen . . . zingen.” (LV 84 : 96-98.)

De Heer moedigt zijn leden aan en versterkt ze

„Ziet, gij zijt mijn kleine kinderen en kunt nu niet alle dingen verdragen; gij moet in genade en in de kennis der waarheid toenemen.

Vreest niet, kleine kinderen, want gij zijt de Mijnen, en Ik heb de wereld overwonnen, en gij behoort tot hen, die Mijn Vader Mij heeft gegeven;

En niemand van hen, die Mijn Vader Mij heeft gegeven zal verloren gaan. . .

En de dag komt, dat gij Mijn stem zult horen, Mij zien, en weten, dat Ik ben. Waakt daarom, zodat gij bereid moogt zijn. . . ” (LV 50 : 40-42, 45, 46.)

„Daarom zegt de Here aldus tot u, met wie het priesterschap door de geslachtslijn van uw vaderen heeft voortgeduurd —

Want gij zijt wettige erfgenamen volgens het vlees, en zijt met Christus in God voor de wereld verborgen geweest —

Daarom zijn uw leven en het priesterschap gebleven, en dit priesterschap moet noodzakelijk door u en uw nageslacht verblijven tot aan de herstelling van alle dingen, waarvan door alle heilige profeten is gesproken sedert de wereld begon.

Gezegend zijt gij daarom, indien gij in Mijn goedheid voortgaat een licht voor de niet-Joden te zijn, en, door dit priesterschap, een zaligmaker voor Mijn volk Israëel.” (LV 86 : 8-11.)

„Want gij zijt de kinderen Israëls, en van het nageslacht van Abraham, en gij moet noodzakelijkerwijze door macht en met een uitgestrekte arm uit slavernij worden geleid. . .

Laat uw hart daarom niet versagen, want . . . Ik zeg tot u: Mijn engelen zullen voor u uitgaan, en ook Mijn tegenwoordigheid, en mettertijd zult gij het goede land bezitten.” (LV 103 : 17, 19, 20.)

„Opdat zij, aan wie deze geboden werden gegeven, macht zouden mogen hebben om het fundament van deze kerk te leggen en haar uit het verborgene en uit duisternis te voorschijn te brengen, de enige ware en levende kerk op de ganze aardbodem.” (LV 1 : 30.)

„Daarom roep Ik de zwakken der wereld op, die ongeleerd en veracht zijn, om de natiën door de macht van Mijn Geest te kastijden;

En aan de armen en de zachtmoedigen zal het evangelie worden gepredikt, en zij zullen naar de tijd Mijner komst uitzien, want deze is nabij.” (LV 35 : 13, 15.)

Hoe de Heer Zion ziet

„Want ziet, Ik zeg u, dat Zion zal bloeien, en de heerlijkheid des Heren zal op haar zijn;

En zij zal de volkeren een banier zijn, en van uit iedere natie onder de hemel zullen er tot haar komen.

En de dag zal komen, wanneer de natiën der aarde wegens haar zullen beven, en wegens haar geweldigen zullen vrezē. De Here heeft het gesproken.” (LV 64:41-43.)

„Want Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen, haar grenzen moeten worden uitgebreid, haar ringen moeten worden versterkt, ja, voorwaar zeg Ik u; Zion moet verrijzen en haar prachtgewaden aantrekken.” (LV 82:14.)

„En Zion kan niet worden opgebouwd, tenzij het geschiedt volgens de grondbeginselen der wet van het celestiale koninkrijk; anderszins kan Ik Zion niet tot Mij nemen.” (LV 105:5.)

„Doch alvorens de grote dag des Heren zal komen, zal het Jakob in de wildernis voorspoedig gaan, en de Lamaniēten zullen bloeien als een roos.

Zion zal bloeien op de heuvelen en zich verheugen op de bergen, en vergaderd

worden tot de plaats, die Ik heb aangewezen.

Ziet, Ik zeg u: Gaat voort, zoals Ik u heb geboden; bekeert u van al uw zonden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan.

Ziet, Ik zal voor u uitgaan en Ik zal uw achterhoede zijn; en Ik zal in uw midden zijn, en gij zult niet worden beschaamd. Ziet, Ik ben Jezus Christus, en Ik kom spoedig.” (LV 49:24-28.)

„En ziet nu, indien Zion deze dingen doet, zal het voorspoedig zijn en zich uitbreiden, en zeer heerlijk, zeer groot en zeer vreselijk worden.

En de natiën der aarde zullen haar eren, en zeggen: Zion is zekerlijk de stad van onze God, en Zion kan voorzeker niet vallen, noch uit haar plaats worden bewogen, want God is daar, en de hand des Heren is daar;

En Hij heeft bij de sterkte van Zijn macht gezworen om haar zaligheid en haar burcht te zijn.

Daarom, voorwaar, aldus zegt de Here: Laat Zion zich verheugen, want dit is Zion: DE REINEN VAN HARTE.” (LV 97:18-21.) □

ONZE BEDELING: WAT JOSEPH SMITH EROVER ZEI

Haast honderdvijftig jaar geleden sprak de Heer als volgt via Joseph Smith: „De sleutelen van het koninkrijk Gods zijn overgedragen aan de mens op aarde, en van dit tijdstip af zal het evangelie voortgaan naar de einden der aarde, zoals een steen, die zonder handen uit de berg is afgehouden, zal voortrollen, totdat deze de ganse aarde heeft gevuld.” (LV 65:2.) Sinds die tijd is de kerk opmerkelijk gegroeid: mettertijd zal het koninkrijk Gods inderdaad de aarde vullen. Op de algemene conferentie van 31 maart 1979 gaf president Spencer W. Kimball ons een vorderingsrapport: „Sedert de laatste keer dat we in het kader van de algemene conferentie . . . bijeen zijn geweest, zijn we getuige geweest van een grote groei en een wijde verbreiding van het koninkrijk des Heren.

Ik verheug mij samen met u, mijn broeders en zusters, over . . . bewijzen van de vooruitgang en groei van Zion. Inderdaad kan er worden gesproken van vooruitgang als er duizenden mensen lid worden van de kerk, die nu meer dan viermiljoen leden telt. Het geeft voldoening in zoveel landen tempels en plaat-

sen van aanbidding te bouwen . . . Wij zijn erg gelukkig met die groei . . . die tot uiting komt in de kerk in alle landen waar we komen.” (*De Ster* van oktober 1979, blz. 5, 6.)

De steen, die in 1830 zonder handen uit de berg werd gehouwen, rolt waarlijk voort om de aarde te vullen. Joseph Smith wist dat de kerk die God door hem had hersteld, niet alleen stand zou houden, maar ook zou groeien en bloeien. Hij wist dat het koninkrijk van God, het begrip van Zion, en de bedeling van de volheid der tijden belangrijk waren in het plan van God, en dat God de kerk zou leiden bij het vervullen van haar bestemming.

Nu dat de kerk haar honderdvijftigjarig bestaan gedenkt, willen wij een blik slaan op de bestemming van de kerk zoals deze door Joseph Smith werd voorzien:

„Wij moeten worden gekweld”

Toen Hij (Jezus) nog maar een jongen was, bezat Hij alle intelligentie, die nodig was om het koninkrijk der Joden te besturen, en Hij kon met de wijste en meest

vooraanstaande geleerden der wet spreken, en Hij deed hun theorieën en praktijken dwaas schijnen, wanneer vergeleken met de wijsheid, waarover Hij beschikte. Hij was echter slechts een jongen en miste de lichamelijke kracht om zichzelf te verdedigen, en was blootgesteld aan honger, koude en dood. Zo is het ook met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; wij bezitten de openbaringen van Jezus, en onze kennis is voldoende om een rechtvaardige regering op de aarde te vormen en alle mensen een algemene vrede te schenken, indien zij die wilde aannemen, maar ook wij hebben niet voldoende lichamelijke kracht, evenals de Heiland, toen Hij nog maar een jongen was, om onze beginzelen te verdedigen, en daarom moeten wij noodzakelijkerwijs worden gekweld, vervolgd en geslagen, en dit moeten wij geduldig ondergaan totdat Jakob meerderjarig is, en dan zal hij voor zichzelf zorgen.” (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 419.)

De heiligen zullen in het Rotsgebergte wonen

„Ik profeteerde, dat de heiligen veel lijden zouden verduren en naar het Rotsgebergte verdreven zouden worden. Velen zouden afvallen, anderen zouden door onze vervolgers gedood worden of hun leven verliezen als een gevolg van ziekte of blootstelling aan 't weer. Sommigen van u zullen in leven blijven en naar het Rotsgebergte trekken en daar helpen om nederzettingen te vestigen en steden te bouwen. Zij zullen zien, dat de heiligen een machtig volk worden in het Rotsgebergte.” (*Leringen*, blz. 271.)

„Dit werk zal het Rotsgebergte vullen met tienduizenden heiligen der laatste dagen, en de Lamaniëten die in deze bergen wonen en die het evangelie zullen ontvangen van de ouderlingen Israëls, zullen zich bij hen voegen, en zij zullen

Het werk van de Heer in deze laatste dagen is van zo'n oneindig belang, dat stervelingen dat nauwelijks kunnen bevatten. De heerlijkheid ervan tart iedere beschrijving, terwijl de grootsheid ervan niet is te overtreffen. Het is het thema dat profeten en rechtvaardige lieden heeft bezield vanaf de schepping der wereld, door alle generaties heen tot op heden.

verenigd worden met de kerk en het koninkrijk van God en veel goeds tot stand brengen." (Aangehaald in *Discourses of Wilford Woodruff*, blz. 30.)

Een „bevoorrecht volk”

„Het opbouwen van Zion is een werk, dat de mensen van God in alle eeuwen belang heeft ingeboezemd. Het is een thema, waarover profeten, priesters en koningen met veel genoeg hebben uitgeweid. Met een vreugdevolle verwachting hebben zij uitgezien naar de dag, waarin wij nu leven, en door hemelse en vreugdevolle verwachtingen aangespoord hebben zij van deze dag geschreven, gezongen en geprofeteerd. Maar zij zijn gestorven zonder die dag te aanschouwen. En wij zijn het uitverkoren volk, dat God gezegend heeft met de heerlijkheid van de laatste dagen, en nu is het aan ons om mede te helpen bij het verspreiden en ontwikkelen van deze heerlijkheid van de bedeling van de volheid der tijden, wanneer God alle dingen, die in de hemel en op de aarde zijn tot één zal bijeenbrengen, ja, wanneer de heiligen van God uit iedere natie vergaderd zullen worden, wanneer de Joden bijeen gebracht zullen worden. Maar ook de goddelozen zullen verzameld worden voor hun ondergang, zoals de profeten hebben voorspeld. De Geest Gods zal met zijn volk verkeren en aan alle andere natiën onttrokken worden. En alle dingen in de hemel en op de aarde zullen in een zijn, in Christus. De hemelse priesterschap zal zich verenigen met de aardse priesterschap, opdat zij te zamen deze grote doelstellingen mogen bereiken. En wanneer wij aldus verenigd zijn in dit gemeenschappelijke werk om het koninkrijk Gods tot ontwikkeling te brengen, zullen de priesterschapsdragers in de hemel geen toeschouwers zijn, want de Geest Gods zal van omhoog op ons worden uitgestort en in ons midden

verkeren. De zegeningen van de Allerhoogste zullen op ons rusten en onze namen zullen aan toekomstige geslachten worden overhandigd. Onze kinderen zullen opstaan en ons loven, en nog ongeboren generaties zullen met grote vreugde denken aan hetgeen wij door-gemaakt hebben en aan onze ontberingen, aan de ijver en moed, door ons aan de dag gelegd. Ja, zij denken aan de bijna onoverkomelijke moeilijkheden, die wij overwonnen hebben bij het leggen van de grondslag van een werk, dat een heerlijkheid en een zegen in de wereld bracht, die zij zullen bereiken, een werk, dat door God en zijn engelen lang geleden werd overwogen, en dat de harten van oude profeten en patriarchen in het verleden sneller deed kloppen, een werk, dat voorbestemd is om de machten der duisternis te vernietigen, de aarde te vernieuwen en de heerlijkheid Gods en de zaligheid van het mensdom te brengen." (*Leringen*, blz. 245, 246.)

Aan ieder werelddeel, ieder oor

Onze zendingen gaan uit naar verschillende landen en de banier van de waarheid is opgericht; „geen goddeloze hand kan verhinderen dat het werk voortgaat; vervolgingen mogen woeden, menigten mogen samscholen, legers zich verzamelen, laster ons onteren, maar Gods waarheid zal voortgaan, vrijmoedig, waardig, en onafhankelijk, totdat zij ieder werelddeel binnengedrongen zal zijn, ieder gewest heeft bereikt, ieder land heeft doorkruist en in ieder oor geklonken zal hebben, totdat het doel van God vervuld zal zijn en de grote Jehova zal zeggen dat het werk is gedaan." (*History of the Church*, deel 4, blz. 540.)

Belangrijke en grootse werken

„Het werk van de Heer in deze laatste dagen is van zo'n oneindig belang, dat stervelingen het nauwelijks kunnen be-

vatten. De heerlijkheid ervan tart iedere beschrijving en de grootsheid ervan is niet te overtreffen. Het is het thema dat profeten en rechtvaardige mensen heeft bezielde vanaf de schepping van de wereld, door iedere volgende generatie heen tot op heden; en het is werkelijk de bedeling van de volheid der tijden, wanneer alle dingen die in Jezus Christus zijn, of dat nu in de hemel of op aarde is, in Hem bijeen zullen worden gebracht, en wanneer alle dingen zullen worden hersteld, zoals de heilige profeten hebben gezegd vanaf het begin van de wereld; want in deze bedeling zal de heerlijke vervulling plaatsvinden van de beloften die aan de vaderen werden gedaan, terwijl de manifestaties van de macht van de Allerhoogste groot, heerlijk en subliem zullen zijn. . .

. . . Het werk dat moet worden volbracht in de laatste dagen is er een van oneindig belang en zal de energie, vaardigheid, talent en bekwaamheid van de heiligen in werking stellen, zodat het kan voortgaan met die heerlijkheid en majesteit die door de profeten is beschreven; bijgevolg zal er een concentratie van de heiligen nodig zijn om werken van een dergelijk belang en grootsheid tot stand te brengen.” (*History of the Church*, deel 4, blz. 185, 186.)

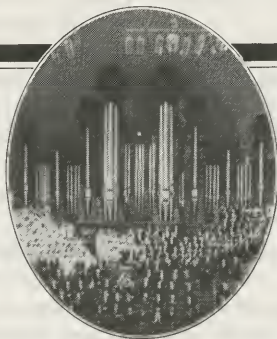
„Ziet, is dit dan niet het koninkrijk der hemelen, dat zijn hoofd in de laatste dagen in de majesteit van God omhoog steekt, namelijk de kerk van de heiligen der laatste dagen, die als een ondoordringbare en onbeweeglijke rots in het midden van de oceaan staat en blootgesteld is aan de stormen en orkanen van Satan, maar die tot dusverre standvastig is gebleven en die nog steeds weerstand biedt aan de torenhoge golven der tegenkanting, die voortgezweept worden door de stormachtige winden van zinkende bedriegerijen, die onder het verspreiden van veel schuim te pletter lopen en zijn

gelopen, opgejaagd met verdubbelde ijver door de vijand van alle gerechtigheid met zijn getande vork en leugens . . . En wij hopen, dat deze tegenstander der waarheid de poel der ongerechtigheid in beroering blijft houden, opdat de mensen des te gemakkelijker onderscheid kunnen maken tussen de rechtvaardigen en de goddelozen.” (*Leringen*, blz. 104.)

Een koninkrijk van priesters en koningen

„Dit is een tijd . . . waarin de God des hemels is begonnen de aloude orde van zijn koninkrijk aan zijn dienstknechten en zijn volk terug te geven, — een tijd waarin alle dingen medewerken om de voltooiing van de volheid van het evangelie, een volheid van de bedeling der bedelingen, ja, zelfs van de volheid der tijden teweeg te brengen; een tijd waarin God is begonnen die dingen te openbaren en in zijn kerk in orde te maken die geweest zijn, en die dingen die de profeten vanouds en de wijze mannen zo graag hadden willen zien, maar zij stierven helaas zonder ze te hebben aanschouwd; een tijd waarin die dingen openbaar worden gemaakt, die vanaf de grondlegging van de wereld verborgen zijn gehouden en die volgens de belofte van Jehova in de door Hem bepaalde tijd aan zijn dienstknechten bekend zouden worden gemaakt, ten einde de aarde voor te bereiden op het wederkeren van zijn heerlijkheid, zelfs een celestiale heerlijkheid, en een koninkrijk van priesters en koningen bij God en het Lam, voor eeuwig, op de berg Zion.” (*History of the Church*, deel 4, blz. 492, 493.) □

150 JAAR KERKGESCHIEDENIS

1805

23 december. Geboorte van Joseph Smith te Sharon in de staat Vermont, als vierde kind van Joseph Smith en Lucy Smith-Mack.

1820

In Joseph's Eerste Visioen gaven de Vader en Zoon antwoord op zijn vraag bij welke kerk zich aan te sluiten.

1823

21 en 22 september. In vijf gesprekken die hij met Joseph Smith had, openbaart de opgestane Moroni het bestaan van oude metalen platen en instrueert hij Joseph aangaande diens rol bij het terugbrengen op aarde van het evangelie en het vertalen van het Boek van Mormon.

1827

18 januari. Joseph Smith trouwt met Emma Hale te South Bainbridge in de staat New York.

22 september. Op de heuvel Cumorah ontvangt Joseph Smith van Moroni de platen van het Boek van Mormon. Ook ontvangt hij de Urim en Thummim als hulpmiddel bij de vertaling.

1829

15 mei. Joseph Smith en Oliver Cowdery ontvangen van Johannes de Doper het Aäronisch priesterschap. Op aanwijzen van Johannes dopen Joseph en Oliver elkaar.

Mei of juni. In de buurt van de rivier de Susquehanna, tussen Harmony in Pennsylvania en Colesville in New York, verlenen Petrus, Jakobus en Johannes het Melchizedeks priesterschap op Joseph Smith en Oliver Cowdery.

Juni. De vertaling van het Boek van Mormon is voltooid en drie getuigen — Oliver Cowdery, David Whitmer en Martin Harris — krijgen in een visioen de platen te zien. Spoedig daarna volgt het getuigenis van nog acht getuigen — Christian Whitmer, Jacob Whitmer, Peter Whitmer jr., John Whitmer,

Hiram Page, Joseph Smith sr., Hyrum Smith en Samuel H. Smith.

1830

26 maart. Het Boek van Mormon wordt uitgegeven.

6 april. Joseph Smith sticht de „Kerk van Christus” ten huize van Peter Whitmer sr. te Fayette in de staat New York. Om aan de wettelijke bepalingen te voldoen gebeurt dat met zes medeoprichters, te weten Joseph Smith jr., Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jr., David Whitmer en Samuel H. Smith.

11 april. Oliver Cowdery houdt de eerste openbare toespraak in de nieuw gestichte kerk tijdens een bijeenkomst in het huis van de familie Whitmer.

1830

Juni. Joseph Smith krijgt de openbaringen van de „Visioenen van Mozes”, die later worden opgenomen in

de Parel van Grote Waarde. In december komen daar de „Geschriften van Mozes” bij.

9 juni. De eerste conferentie van de kerk, die nu 27 leden telt, wordt gehouden te Fayette in de staat New York.

30 juni. Samuel H. Smith begeeft zich naar de nabijgelegen leefgemeenschappen in de staat New York op de eerste formele zendingsreis van de kerk. Ca. 17 oktober. Vier zendingen gaan op zending naar de Catteraugus-Indianen in de staat New York, de Wyandot-Indianen in Ohio, en de Delaware-Indianen in het grensgebied van de staat Missouri. Onderweg in Ohio nemen ze de gelegenheid waar om Sidney Rigdon en een aantal van zijn volgelingen te onderwijzen en te dopen.

1831

4 februari. Edward Partridge wordt benoemd als „bisschop over de kerk.” (LV 41:9.)

2 augustus. Tijdens een plechtigheid in

Heuvel Cumorah (Foto van George Anderson)

het stadje Kay, in Jackson County in de staat Missouri, wijdt Sidney Rigdon het land Zion in. De dag daarop wijdt Joseph Smith de plaats voor de tempel in.

1832

25 januari. Tijdens een conferentie te Amherst in de staat Ohio, wordt Joseph Smith gesteund als president van de hogepriesterschap. Later worden Sidney Rigdon en Jesse Cause benoemd tot raadgevers en deze eerste samenstelling van het Eerste Presidium wordt door openbaring op 8 maart bevestigd. Vroeg in het jaar 1833 wordt Gause vervangen door Frederick G. Williams.

16 februari. Terwijl ze bezig zijn met de geïnspireerde versie van de Bijbel, aanschouwen Joseph Smith en Sidney Rigdon visioenen van de heerlijkheden. (LV 76.)

1 juni. In Independence in de staat Missouri, wordt de eerste HLD-publikatie uitgegeven, namelijk *The Evening and Morning Star*. William W. Phelps is hoofdredacteur.

1833

Najaar. Het zendingswerk heeft zich uitgebreid tot in Canada. November. De heiligen gaan weg uit Jackson County in Missouri, vanwege bedreigingen en aanvallen door benden.

18 december. Joseph Smith sr. wordt geordend tot de eerste patriarch van de kerk.

1834

17 februari. Voor de ring in Kirtland in de staat Ohio worden een presidium en hoge raad gekozen. Op 3 juli 1834 vindt hetzelfde plaats in Missouri.

1-7 mei. Zion's Kamp begint aan zijn

mars van Kirtland in Ohio naar Clay County in Missouri om de verbannen heiligen in Missouri de helpende hand te bieden. Op 30 juni wordt het kamp ontbonden.

1835

De kerk geeft een verzameling lofzangen en heilige liederen uit die zijn geselecteerd door Emma Smith.

14 februari. De drie getuigen van het Boek van Mormon kiezen tijdens een bijeenkomst van leden van Zion's Kamp en andere broeders te Kirtland in Ohio, twaalf apostelen, en wordt het Quorum der Twaalf opgericht.

28 februari. Het Eerste Quorum van Zeventig en zijn zeven presidenten worden benoemd.

3 juli. Michael H. Chandler stelt in Kirtland in Ohio Egyptische mummies en papyrusrollen ten toon. Het werk dat Joseph Smith aan de rollen verricht resulteert in het Boek van Abraham, dat

Gedenkteken voor Joseph Smith

Joseph Smith jr.

Het was op een zondagmiddag. Nadat hij het avondmaal had rondgediend (hij had er samen met de Raad der Twaalf aan deelgenomen) ging Joseph Smith naar het spreekgestoelte achter de neergelaten gordijnen van de tempel in Kirtland. Daar knielden Oliver Cowdery en hij in een plechtig stil gebed. Nadat zij waren opgestaan, ontvouwde zich voor hen een heerlijk visioen:

„Wij zagen de Here voor ons op het hekwerk van de kansel staan, en onder Zijn voeten bevond zich plaveisel van zuiver goud, dat amberkleurig was. Zijn ogen waren als een vurige vlam; Zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van Zijn aangezicht overtrof de glans der zon; en Zijn stem was als het geruis van grote wateren; ja, de stem van Jehova, zeggende: Ik ben de Eerste en de Laatste: Ik ben het, Die leeft, Ik ben het, Die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader.” (LV 110:2-4.)

Dit is slechts één van de voorvallen van de profeet Joseph Smith, waarvan een verslag gemaakt is en die het feit bevestigen, dat de Heiland zelf meerdere malen aan hem verscheen. Dergelijke verschijningen zijn stellig een zegen voor de gehele wereld geweest, want zij leidden tot de volledige herstelling van De Kerk van Jezus Christus in deze bedeling, de teruggave van alle dingen, waar de apostel Petrus over sprak.

Maar de persoonlijke kennis van de Heiland eindigde niet met de dood van Joseph. Vanaf het begin van deze laatste bedeling tot op de huidige dag, heeft iedere president getuigt van Christus, waarachtigheid.

later zal worden opgenomen in de Parel van Grote Waarde.

17 augustus. Een algemene vergadering van de kerk in Kirtland, aanvaardt de geselecteerde openbaringen die als de Leer en Verbonden zullen worden uitgegeven.

1836

27 maart. De inwijding van de tempel te Kirtland.

3 april. Joseph Smith en Oliver Cowdery

aanschouwen in de tempel te Kirtland visioenen van de Zaligmaker, Mozes, Elias en Elia.

29 juni. Een massavergadering van inwoners van Clay County in Missouri verzoekt de heiligen het land te verlaten. Tegen december heeft een groot aantal zijn toevlucht gezocht in Caldwell County, eveneens in Missouri.

1837

Parley P. Pratt geeft zijn boekwerkje

„Een stem tot waarschuwing” uit, het eerste tractaat dat wordt uitgegeven ten behoeve van het zendingswerk in de kerk.

4 juni. Heber C. Kimball en Orson Hyde worden opgeroepen om op de Britse eilanden een aanvang te maken met het zendingswerk. De ouderlingen Joseph Fielding en Willard Richards, samen met nog een aantal anderen, gaan op 12 en 13 juni naar dat zendingsgebied op weg.

1838

4 juli. Kerkelijke ambtenaren leggen de hoekstenen van de te bouwen tempel te Far West in Missouri.

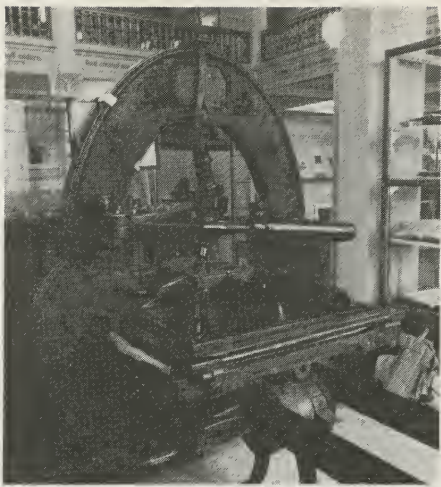
6 juli. Er wordt een begin gemaakt met de uittocht van „Kirtland Camp” vanuit Kirtland in Ohio, onder leiding van de Eerste Raad van Zeventig, die tot de laatsten behoren die uit Kirtland vertrekken.

21 september. Een bende maakt het de heiligen lastig in de plaats Dewitt in Carroll County in de staat Missouri, en gaat daarmee door tot 11 oktober terwijl gouverneur Lilburn W. Boggs verzoeken van de mormonen om militaire bijstand van de hand wijst.

26 oktober. Gouverneur Boggs vaardigt een order uit om de heiligen in Missouri te verdelen of ze uit de staat te verdrijven.

30 oktober. Zeventien heiligen vinden de dood bij een afslachting bij Haun's Mill in een kleine nederzetting. Die aanval is een letterlijke uitvoering van de uitroeiingsorder van gouverneur Boggs.

1 november. Een krijgsraad vonnist dat Joseph Smith en anderen moeten worden doodgeschoten, maar brigadegeneraal A.W. Doniphan weigert het bevel uit te voeren. De gevangenen worden dan vastgehouden in de gevangenis van Richmond in de staat Missouri.

De drukpers van E.B. Grandin

10 november. Er wordt een aanklacht ingediend en een rechtszitting gehouden die twee weken duurt, waarna Joseph Smith en anderen worden ondergebracht in de gevangenis van Liberty.

1839

26 januari. Brigham Young en de Twaalf vormen een comité dat zich inzet om de heiligen uit Missouri te kunnen laten vertrekken.

26 april. De Twaalf en anderen komen in conferentie te samen in Far West, waarna, als reactie op de openbaring (LV 118) de Twaalf vertrekken op hun zendingsreis naar Groot-Brittannië.

10 mei. Joseph Smith vestigt zich nabij Commerce in de staat Illinois, waar land was aangekocht voor een nieuwe plaats van samenkomst, die Nauvoo wordt genoemd.

6 oktober. Commerce (Nauvoo) wordt opgedeeld in drie wijken met elk een bisschop, en daarmee worden wijken, waarover wordt gepresideerd door bisschoppen, geografische onderafdelingen van de kerk.

29 november. President Martin Van Buren vertelt Joseph Smith tijdens een interview op het Witte Huis dat de federale regering van de Verenigde

Staten niets kan ondernemen tegen de onderdrukking in Missouri. Ook worden er verzoekschriften aan het congres aangeboden en vindt er een tweede gesprek plaats met Van Buren, maar zonder succes.

1841

19 januari. Een in Nauvoo gegeven openbaring (LV 124) geeft aanwijzingen voor de bouw van een tempel en gastenhuis te Nauvoo. Er wordt een begin gemaakt met doop voor de doden als tempelverordening.

24 januari. Hyrum Smith wordt geordend tot patriarch van de kerk, ter vervanging van zijn vader die op (4 september 1840 was overleden. Ook wordt hij geordend tot assistent-president, ter vervanging van Oliver Cowdery, die was geëxcommuniceerd.

24 oktober. Vanaf een plaats op de Olijfborg, wijdt Orson Hyde Palestina in voor de vergadering van de joden.

1842

17 maart. Joseph Smith sticht de Vrouwenhulpvereniging van Nauvoo, met Emma Smith, Sarah M. Cleveland en Elizabeth Ann Whitney als presidium, om zorg te dragen voor de armen en zieken.

1843

12 juli. Er wordt een openbaring opgetekend over de „Eeuwige aard van het huwelijksverbond en meervoudig huwelijk” (LV 132), waardoor het „nieuw en eeuwig verbond” dat al in 1831 ter sprake was gekomen, een diepere betekenis krijgt. De profeet had een klein aantal mensen van de leer op de hoogte gesteld, en in 1841 was een aantal meervoudige huwelijken voltrokken.

1844

29 januari. Een politieke vergadering te Nauvoo stelt Joseph Smith kandidaat voor het presidentschap van de Verenigde Staten.

12 juni. De profeet wordt op 12 juni gearresteerd op beschuldiging van oproer. Hij wil zich laten berechten en krijgt te horen dat er een samenzwering tegen hem loopt om hem te vermoorden.

22 juni. Joseph en Hyrum Smith steken de Mississippi over om te vluchten naar een landstreek die Great Basin wordt genoemd. Gouverneur Ford stelt zich voor de veiligheid van de profeet garant en daarom keren de twee, op aandringen van anderen, naar Nauvoo terug en geven zich over aan overheidsdienaren.

25 juni. Joseph en Hyrum Smith worden, samen met nog anderen, gevangen gezet in Carthage in de staat Illinois.

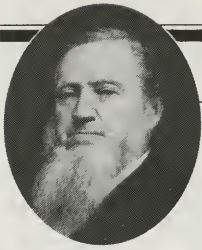
27 juni. Joseph en Hyrum Smith worden vermoord door een bende die de gevangenis van Carthage bestormt. John Taylor wordt daarbij gewond; Willard Richards blijft ongedeerd.

4 augustus. Sidney Rigdon staat de benoeming van een kerkvoogd voor op een bijeenkomst te Nauvoo.

8 augustus. Op een vergadering die is bijeengeroepen voor het benoemen van een kerkvoogd, zet Sidney Rigdon nogmaals zijn standpunt uiteen en kondigt Brigham Young een middagvergadering aan. In die tweede bijeenkomst maakt Young aanspraak op het recht de kerk te leiden en wordt hij als zodanig door de stem der kerk gesteund.

1845

Mei-juni. De negen verdachten van de moord op Joseph en Hyrum Smith

Brigham Young

„Ik kan ervan getuigen dat het evangelie van Jezus Christus waar is en dat het woord des Heren, of het nu in geschreven of gesproken vorm tot ons komt, waar is.

Sta mij toe een vraag te stellen. Wie kunnen dit getuigen? Wie kunnen zeggen, dat het evangelie van Jezus Christus waar is en dat Hij leeft? Kan de christelijke wereld dat? Dat kunnen zij niet. Zij zeggen misschien dat ze geloven en er volledig op vertrouwen dat Jezus leeft; zij kunnen misschien met het volste vertrouwen verklaren dat het evangelie van Jezus Christus waar is; zij kunnen misschien vastberaden verklaren dat de Bijbel (en in het bijzonder het Nieuwe Testament) waar is; dat de inhoud het plan van zaligheid behelst, en dat dat waar is. Dat kunnen ze allemaal in het volste vertrouwen en in alle eenvoud verklaren.

Maar sta mij toe te vragen: Waar zijn de personen die kunnen zeggen dat Jezus leeft? En waar zijn de personen die kunnen zeggen dat zijn evangelie waar is en dat het Gods heilsplan voor de mensen is? Ik zal het christendom zelf deze vraag laten beantwoorden; maar voor mij staat het vast, dat er geen man op de aardbodem leeft, en geen vrouw die dit kunnen zeggen, behalve diegenen aan wie Christus zichzelf heeft geopenbaard. (Zie 1 Korintiërs 2:1-16; 12:3.)

Hoewel anderen in het volste vertrouwen kunnen zeggen dat zij geloven dat Hij leeft — wie weet dat de leer van de Here Jezus Christus waar is? Er is één groep mensen, slechts één die op de aarde leeft, die het wél weet; en die groep wordt gevormd door mannen en vrouwen die zijn geboden naleven en zijn wil doen; niemand anders kan dat zeggen. Niemand anders kan boutweg verklaren, en met nadruk, dat Jezus leeft en dat zijn evangelie waar is.” (Joseph Fielding McConkie, *Journal of Discourses Digest*.)

Brigham Young

worden door de rechtbank vrijgesproken.

9 september. De kerkleiders maken bekend dat het in hun bedoeling ligt te vertrekken naar de vallei van het Grote Zoutmeer om daar een toevluchtsoord voor de heiligen te stichten.

1846

1 mei. De tempel van Nauvoo wordt ingewijd.

13 juli. De eerste compagnieën vrijwilligers van het Mormoons Bataljon geven zich op ter inwilliging

van de eis die Brigham Young twee weken daarvoor door het leger van de Verenigde Staten wordt gesteld.

17 september. De heiligen die nog in Nauvoo wonen worden uit de stad verdreven, waarmee een verdrag van overgave wordt geschonden.

1847

14 januari. Brigham Young geeft aanwijzingen voor de trek naar het westen, waaronder de samenstelling van de huifkartreinen. (LV 136.)

22-24 juli. Het gezelschap pioniers waarvan Brigham Young deel uitmaakt komt aan in de vallei van het Grote Zoutmeer om daar een plaats van nederzetting voor de heiligen te kiezen. Dat was het einde van een reis die een aanvang had genomen te Winter Quarters op 15 april.

28 juli. Brigham Young kiest de plaats waar de tempel van Salt Lake City zal worden gebouwd.

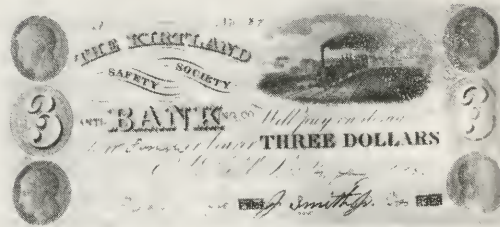
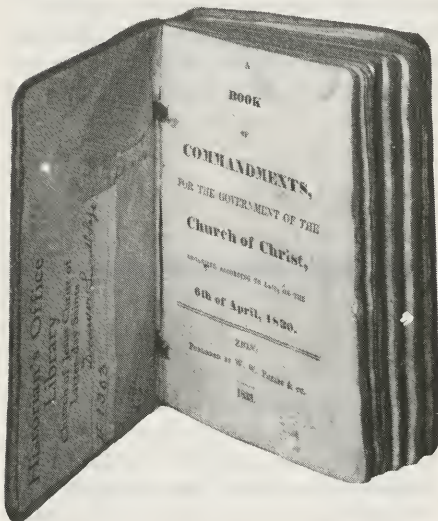
5 december. Het Eerste Presidium wordt opnieuw samengesteld met Brigham Young als president en Heber C. Kimball en Willard Richards als raadgevers. Op 27 december 1847 ontvingen zij de ondersteunende stem van de kerk.

1848

Mei-juni. Krekels veroorzaken een ernstige beschadiging van de oogst. Zeemeeuwen vallen de krekels aan en voorkomen zo een complete ramp.

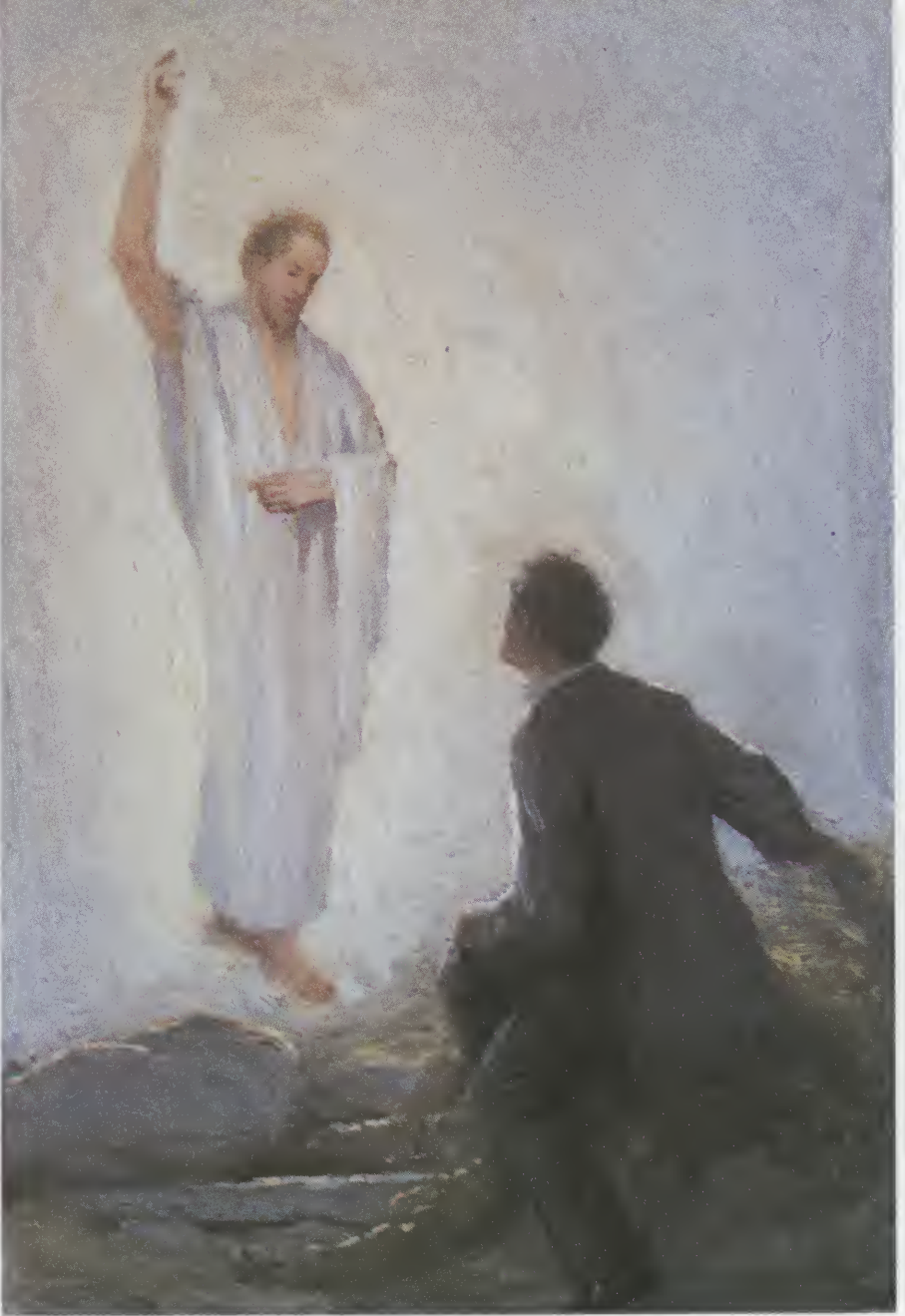
1849

In Salt Lake City begint de zondagsschool van Richard Ballantyne

Het Heilige Bos

Bezoek van de engel Moroni (Schilderij van John Hafen)

Joseph ontvangt de platen. (Max Rezler, houtsnijwerk)

De herstelling van het Aäronische priesterschap door Johannes de Doper aan de profet Joseph Smith en Oliver Cowdery, welke plaats vond op 15 mei 1829 op de oever van de Susquehanna rivier. (Zie Joseph Smith 2, 72, 73.) (Schilderij van Tom Loveil)

De herstelling van het Melchizedekse priesterschap (Schilderij van Minerva Teichert) 1

Vingerhoed gebruikt door Brigham Young op de tocht van Zion's Kamp.
(febr. 1835)

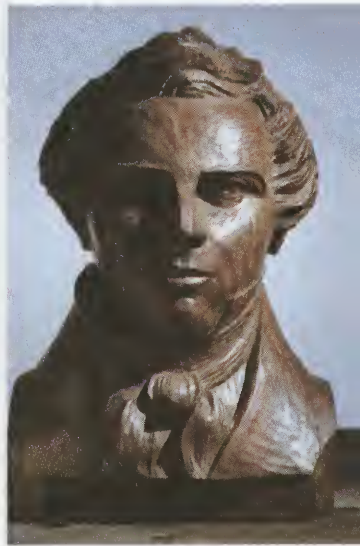
Het pistool van Joseph, gebruikt in het Nauvoo Legioen (1840-46.)

Aardenwerk pot of kan gemaakt door Heber C. Kimball (1831-39.)

Kandelaar van de Mansion Huis, Nauvoo, Illinois. Gebruikt door Joseph en Emma.

Buste van Joseph Smith, Ecuatoriaans houtsnijwerk, ca. 1970

Icariaans schilderij van Nauvoo van over de Mississippi rivier.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd georganiseerd in Fayette, (New York) op 6 april 1830 in de blokhut van Peter Whitmer sr. De zes mannen die officieel geregistreerd staan als de oprichters zijn Joseph Smith jr, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jr, David Whitmer en Samuel H. Smith. (Schilderij van William Whitaker).

Nauvoog genomen over de Mississippi rivier (foto van George Anderson).

met het zondagsschoolwerk in de kerk. 5 maart. De voorlopige staat Deseret wordt gesticht en er worden verzoeken ingediend om zelfbestuur.

Oktober. Er wordt een emigratiefonds gesticht tijdens de algemene conferentie ten einde het samenkomen van de armen naar Salt Lake City gemakkelijker te maken. Het fonds is tot 1847 werkzaam geweest.

1850-1854

In Scandinavië, Frankrijk, Italië, Zwitserland, op Hawaii en de eilanden van de Stille Zuidzee, in India, op Malta, in Gibraltar, Duitsland en Zuid-Afrika worden zendingsgebieden van de kerk geformeerd hoewel de meeste al na enkele jaren weer worden opgeheven. Lorenzo Snow begint in Italië met het

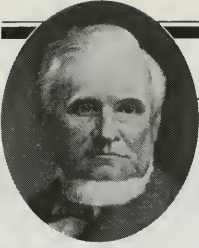
zendingswerk, in Denemarken en Frankrijk doen achtereenvolgens Erasmus Snow en John Taylor hetzelfde.

1851

September. Drie door de federale overheid benoemde ambtenaren verlaten Utah als protest tegen het meervoudig huwelijk, alsmede vanwege wat zij zien als onrechtmatige invloed van de kerk op politieke aangelegenheden in het territorium.

1852

28 en 29 augustus. Tijdens een bijzondere conferentie te Salt Lake City wordt voor het eerst in het openbaar melding gemaakt van de leer van het meervoudig huwelijk.

John Taylor

„Toen Paulus over Jezus Christus sprak gaf hij ons te verstaan, dat Hij de Eerstgeborene van alle levende wezens is, want door Hem werden alle dingen gemaakt die gemaakt werden, aan Hem behoren alle dingen; Hij staat aan het hoofd van alle dingen: Hij schept alle dingen of ze nu zichtbaar dan wel onzichtbaar zijn, of het overheden of machten, tronen of heerschappijen zijn; alle dingen werden geschapen door Hem en tot Hem en zonder Hem werd er niets gemaakt dat gemaakt werd. (Zie Kolossenzen 1:13-19; Hebréeën 1:1-3; Johannes 1:1-3; LV 76:24.)

Indien alle dingen door Hem geschapen en voor Hem geschapen werden, dan moet ook de wereld waarop wij ons bevinden door Hem en voor Hem geschapen zijn; als dat zo is, dan is Hij de wettige en rechtmatige eigenaar, de rechtmatige vorst en heerser. . .

Hij weet hoe de menselijke aard geoordeeld en op de juiste waarde geschat moet worden, want Hij die eens in dezelfde positie geplaatst was als wij, weet hoe Hij geduld moet oefenen met onze zwakheden en gebreken; Hij kan ten volle de diepte, macht en kracht van de bezoeken en beproevingen begrijpen waaraan de mensen in deze wereld het hoofd moeten bieden, en aldus kan Hij met verstand van zaken en uit ervaring geduld met hen hebben als een Vader en als een oudere Broeder. Het is eveneens noodzakelijk voor zover wij beweren dat we naar dezelfde heerlijkheid en verhoging, macht en zegeningen streven in de eeuwige wereld, dat we dezelfde bezoeken moeten doormaken, dezelfde ontberingen verduren, overwinnen zoals Hij overwon en te boven komen zoals Hij dat deed en aldus door onkreukbaar, oprecht, rein, grootmoedig en rechtschapen te wandelen voor God, engelen en mensen onszelf te verzekeren van een eeuwige verhoging in de eeuwige wereld zoals Hij dat deed.” (Digest, blz. 182.)

1853

6 april. De hoekstenen voor de tempel van Salt Lake City worden gelegd.

1856

9 juni. De eerste met handkarren

reizende groepen verlaten Iowa City in de staat Iowa. Later dat jaar eindigt de reis van twee eerdere groepen in een volkomen tragedie, vanwege de vroeg ingetreden winter. De methode van emigratie met handkarren duurt voort tot 1860.

1857

30 maart. De territoriale rechter W.W. Drummond, die eerder al het territorium Utah had verlaten, schrijft een brief aan de procureur-generaal van de Verenigde Staten, waarin hij de mormonenleiders beschuldigt van meerdere misdaden.

13 mei. Ouderling Parley P. Pratt van de Raad der Twaalf, wordt op zending in de staat Arkansas vermoord.

28 mei. Geautoriseerd door de instructies van president James Buchanan, komt er in Fort Leavenworth in de staat Kansas een leger bijeen om op te marcheren naar Utah. Algemeen wordt aangenomen dat de mensen in Utah in opstand zijn gekomen tegen de Verenigde Staten. Dit is het begin van de zogeheten „Utah-oorlog.”

24 juli. Brigham Young krijgt te horen dat een Amerikaans leger, onder bevel van generaal Albert Sidney Johnston richting Utah komt. De kerkleiders nemen het standpunt in dat ze geen enkele wet hebben overtreden, en het duurt niet lang of ze komen tot de slotsom dat geen enkele militaire „invasie” ze uit hun huizen zal verdrijven.

15 september. Brigham Young kondigt voor Utah de staat van beleg af en verbiedt de naderende troepen de vallei van het Grote Zoutmeer binnen te vallen. Er wordt een gewapende militie gecommandeerd naar diverse punten om de soldaten in verwarring te brengen en hun inval te voorkomen. Hij roept ook de ouderlingen uit de zendingsgebieden naar huis en geeft de heiligen in een aantal afgelegen nederzettingen de raad naar plaatsen te komen die dichterbij het centrum van de kerk zijn gelegen.

1858

26 juni. Het leger van generaal Johnston

is door de vertragende activiteiten van de mormonen gedwongen geweest te overwinteren, en nu komt het vreedzaam de vallei van het Zoutmeer binnen.

1860

24 september. De laatste groep heiligen die met handkarren de vlakten zijn overgestoken komen te Salt Lake City aan.

1862

8 juli. De eerste federale wet van een hele serie wordt aangenomen, waarin het meervoudig huwelijk als bigamie wordt aangeduid en als misdaad wordt bestempeld.

1863

10 maart. President Brigham Young wordt op beschuldiging van bigamie gearresteerd en door rechter John F. Kinney op borgsom van \$2.000 vrijgelaten. Hij heeft nimmer op die beschuldiging te recht gestaan.

1867

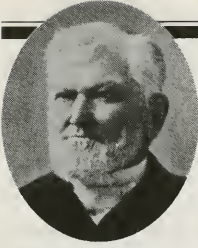
De tabernakel op het tempelplein is afgebouwd en op 6 oktober begint de eerste in het gebouw te houden conferentie.

8 december. Brigham Young vraagt van de bisschoppen dat zij in hun wijken weer Zustershulpverenigingen stichten, omdat die verenigingen tijdens de Utah-oorlog waren ontbonden.

1869

10 mei. De transcontinentale spoorweg wordt voltooid te Promontory Summit in Utah.

28 november. Brigham Young sticht de

Wilford Woodruff

Toen Jezus Christus tot de joden kwam, bracht Hij het eeuwig evangelie mee. Hij was zelf een lid van de stam van Juda. Hij kwam naar het huis van zijn eigen voorvaderen; Hij bood hun leven en verlossing, desondanks was Hij de meest impopulaire persoon in heel Judea. De hogepriesters, de Sadduceeërs, de leden van sekten uit die tijd waren de vurigste vijanden die Hij op aarde had. Onverschillig wat Hij deed, het werd toegeschreven als komende uit een kwade bron. Toen Hij duivelen uitwierp werd het toegeschreven aan de macht van Beëlzebub, de vorst van de duivels. Toen Hij de ogen van de blinde opende zeiden ze: „Geef Gode de eer; wij weten, dat deze mens een zondaar is.” (Johannes 9:24.) Deze impopulariteit volgde de Here Jezus Christus naar het kruis waar Hij de geest gaf. Nu koesterden de inwoners van Judea de gedachte dat als zij de Messias maar ter dood konden brengen dat daarmee zijn zending en werk op deze aarde ten einde zou zijn. Een ijdele hoop van zowel die generatie als van deze. Toen zij Jezus naar het kruis voerden, had de geest, op het moment dat Hij dat droevige omhulsel verliet de sleutels van het koninkrijk van God in al zijn sterkte en macht en heerlijkheid in bezit, net zoals Hij dat had gehad toen Hij in het lichaam woonde. En terwijl het lichaam in het graf lag ging Jezus van Nazaret tot de geesten in de gevangenis prediken en toen zijn zending daar voorbij was, keerde zijn geest in zijn tabernakel terug. Doodden de joden de beginselen die Hij onderwees? Neen. Hij verbrak de banden des doods. Hij overwon het graf en kwam te voorschijn met een onsterfelijk lichaam dat vervuld was van heerlijkheid en het eeuwige leven, en Hij was in het bezit van alle machten en sleutels die Hij bezat toen Hij in het vlees was. Nadat Hij aan enkele vrouwen en de apostelen was verschenen ging Hij de Nephieten op het andere halfroond onderwijzen, en daarvandaan ging Hij naar de tien stammen van Israël en gaf hun het evangelie, en wanneer zij terug zullen keren, zullen zij het relaas van hun omgang met Jezus van Nazaret, terwijl Hij in zijn onsterfelijk lichaam was, met zich brengen. Dezelfde impopulariteit achtervolgde de twaalf apostelen. Sommigen van hen werden in stukken gezaagd, anderen werden onthoofd, gekruisigd, enzovoort. Maar vernietigden de joden de beginselen, die Hij onderwees? Vernietigden zij de sleutels van het koninkrijk van God? Neen, voorwaar neen. Zij hadden niet meer macht over deze dingen dan zij hadden over de troon van God of over God zelf.” (Discourses of Wilford Woodruff, ed. G. Homer Durham.)

Gezinstrimdag in Hilversum

Inhakend op de oer-Hollandse gewoonte om op Hemelvaartsdag te gaan wandelen of fietsen, heeft de gemeente Hilversum onder leiding van zendingscoördinator broeder Th. G. Baalman, een fiets-puzzeltocht georganiseerd. De bedoeling was o.a. om zoveel mogelijk mensen in een Open Huis te krijgen, dat tegelijkertijd in het kerkgebouw Tesselschadelaan 10 te Hilversum werd gehouden.

Veel voorbereidend werk werd gedaan om die dag tot een succes te maken. In lokale kranten en buurtbladen werden berichten overgenomen waarin dit evenement werd aangekondigd. Politie en andere overheidsinstanties werden benaderd om toestemming voor de organisatie zelf en voor de diverse publiciteitsactiviteiten die deze dag bekend moesten maken.

Sandwichborden werden overal in Hilversum en Bussum geplaatst, affiches in etalages van winkels en uitnodigingen uitgedeeld in drukke winkelstraten. De route van de puzzeltocht werd voorbereid en enkele malen verkend en het Open Huis ingericht. De zusters zorgden voor cake en limonade voor degenen die aan het einde van de puzzeltocht in het kerkgebouw aankwamen. Daar waren tevens broeders aanwezig om de bezoekers van het Open Huis te ontvangen en rond te leiden.

Het accent was gelegd op het feit dat de mensen met hun hele gezin aan deze activiteit konden deelnemen. Het idee en de vele voorbereidingen leidden er toe dat ruim 400 mensen aan de tocht deelnamen en minstens 300 mensen het Open Huis bezochten. Iedereen was enthousiast over de organisatie en veel mensen namen met hun hele gezin deel. Ruim 100 mensen bestelden een herinneringsmedaille die hun later uitgereikt werd bij een, in aansluiting op de tocht gedane uitnodiging om een haardvuuravond bij te wonen.

De leden van de gemeente Hilversum kijken met vreugde terug op dit succesvolle evenement. Men is zeker van plan deze zendingsactiviteit op te volgen met andere activiteiten zoals de haardvuuravond, en hoopt in de komende jaren telkenmale op Hemelvaartsdag een Mormoonse Gezinstrimdag te organiseren. Zelfs de zendelingen waren verbaasd om te zien waartoe de leden in staat waren.

Het plan is nu, in overleg met andere zendingscoördinatoren, jaarlijks over het gehele land Hemelvaartsdag tot vaste Gezinstrimdag te maken.

Meer dan 25 gemeentes ontvingen hier toe reeds documentatie.

Broeder Scholte

President Kimball verricht de inwijding van de Orson Hyde gedenktuin in Jeruzalem

Ter herinnering aan het feit dat ouderling Orson Hyde op 24 oktober 1841 het land Palestina toewijdde aan de opbouw van Jeruzalem en het bijeen brengen van de nazaten van Abraham, heeft op 24 oktober 1979 President Kimball op de Olijfberg in Jeruzalem de Orson Hyde Gedenktuin ingewijd.

Toen ouderling Hyde in de vroege ochtend van eerstgenoemde dag zijn toewijdingsgebed uitsprak, waren er geen menselijke getuigen. Daarentegen werd de plechtigheid van ruim vier maanden geleden bijgewoond door zeven algemene autoriteiten, onder wie, behalve President Kimball, zijn eerste raadgever, President N. Eldon Tanner en President Ezra Taft Benson van de Raad der Twaalf. Als speciale gast was burgemeester Kolleck van Jeruzalem aanwezig.

De gedenktuin, die ongeveer 2 hectare groot is, is door de Kidron Vallei van de stad Jeruzalem gescheiden. Hij ligt niet ver van de Hof van Gethsémáné en de weg naar Jericho. Er is een amfitheater vanwaar bezoekers uitzicht hebben op de Oude Stad en talrijke historische plaatsen in Jeruzalem. Een grote plaquette met een inscriptie in het Engels en het Hebreeuws bevat gedeelten uit het gebed van ouderling Hyde. Vóór de inwijding waren de

kerkleiders te gast op een réceptie die gegeven werd door burgemeester Kolleck. Deze reikte aan President Kimball en twee andere Kerkleiders de medaille van de Stad Jeruzalem uit. Burgemeester Kolleck ontving van ouderling Legrand Richards een cheque van 1 miljoen dollar voor de financiering van de aanleg van de gedenktuin die door de Orson Hyde Stichting bijeengebracht waren. Hoewel talloze kerkleden tot genoemd bedrag hebben bijgedragen, is de gedenktuin niet gefinancierd door de kerk. President Kimball zei tegen de aanwezigen dat een groot deel van de verlangens, uitgedrukt in het gebed van ouderling Hyde, reeds in vervulling zijn gegaan. De Profeet zei woordelijk: „Het land is weer uiterst vruchtbaar geworden, met kudden, boomgaarden en akkers. De verspreide kinderen van Abraham zijn in groten getale teruggekeerd om dit land op te bouwen als een toevluchtsoord, en de Stad Jeruzalem bloeit weer.”

Burgemeester Kolleck besloot zijn toespraak met een verwijzing naar het tweede Jeruzalem dat volgens de kerk op het Amerikaanse continent zal worden gebouwd, zeggende: „En gezamenlijk zullen wij beide Jeruzalems heel mooi maken ... en u zult ons daarbij helpen.”

Schrijf je eigen geschiedenis

Begin vandaag met het bijhouden van een verslag van levenservaringen die met andere kunnen worden gedeeld.

De heiligen werden door de profeet Joseph Smith aangemoedigd om dagboeken bij te houden en deze raad wordt door de kerk telkens weer herhaald.

Vanaf de tijd dat hij zich in 1933 aansloot bij de kerk, heeft president Wilford Woodruff een journaal bijgehouden. Hij besteedde ongeveer een uur per dag om zijn ervaringen en gevoelens neer te schrijven.

„Ik wil tot mijn jonge vrienden zeggen,” zei hij, „dat het een grote zegen voor hen zal zijn, en voor hun kinderen als zij een dagboek bijhouden van wat er plaatsvindt rondom hen. Laat alle jongens en meisjes een klein boekje kopen en er iedere dag iets in schrijven.”

Men behoeft niet alleen bijzondere gebeurtenissen in een dagboek te schrijven. Alledaagse voorvallen, verwachtingen en teleurstellingen kunnen worden opgeschreven om je er aan te helpen herinneren. Hier volgen voorbeelden:

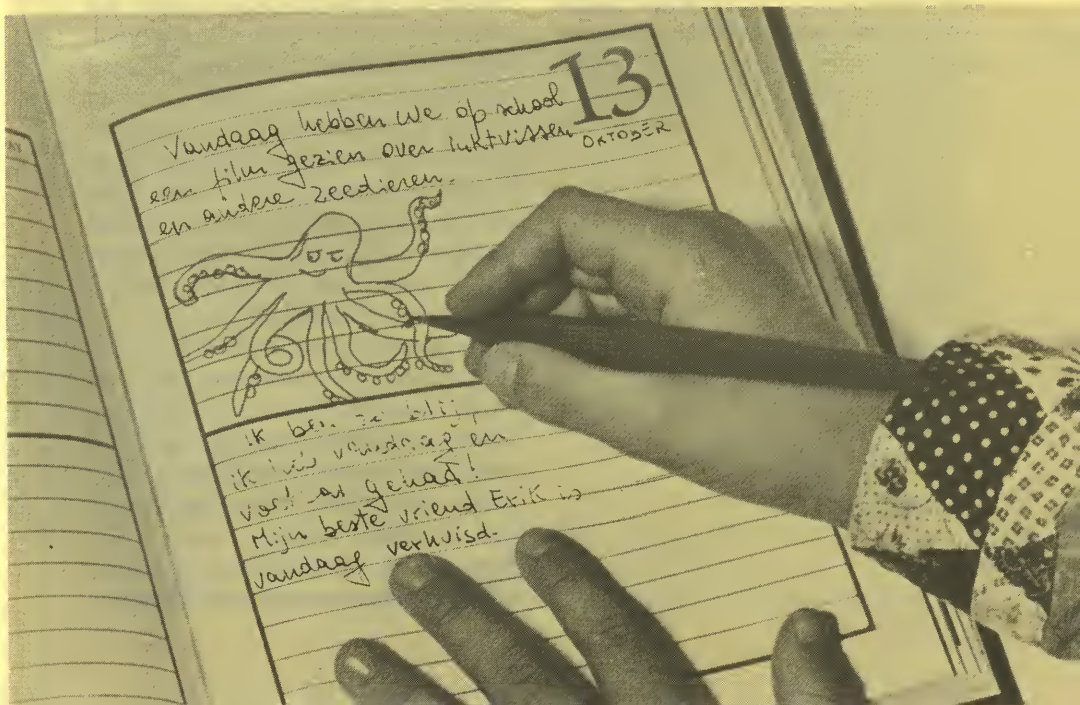
Ik ben zo blij, ik heb vandaag een voetbal gehad!

Vandaag hebben we op school een film gezien over inktvissen en andere zeedieren.

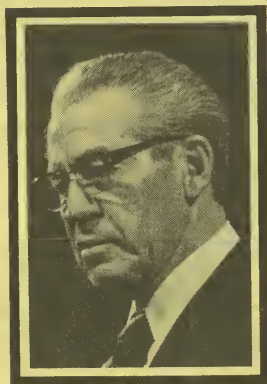
Mijn beste vriend Erik is vandaag verhuisd. Ik zal hem waarschijnlijk nooit meer zien.

Over drie weken zal papa mij tot diaken ordenen.

Je kunt je dagboek beginnen in een notitieboekje, ringband, of een echt dagboek. Journaals zijn omschrijvend en persoonlijk, ze vertellen hoe je je voelt, terwijl een dagboek een verslag is van de gebeurtenissen van dag tot dag. Ervaringen die te maken hebben met het verkrijgen van een getuigenis en je geloof vergroten en gebeurtenissen zoals doop en andere verordeningen zullen van grote waarde zijn voor jou en je nakomelingen.

Wees nooit beschaamd het evangelie van Jezus

N. Eldon Tanner
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ik wil jullie graag vertellen hoe het komt dat ik een lid ben van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In 1832, twee jaar nadat de kerk was georganiseerd, trokken twee zendingen door de staat New York, onderwijzende zoals zendingen dat doen. En er was een man, John Tanner, die van hun komst gehoord had en ook dat zij die avond zouden spreken in het schoolgebouw. Alhoewel hij kreupel was, besloot hij ernaar te gaan en erop te zien dat deze mormoonse zendingen geen valse leer zouden onderwijzen.

Hij deed veel voor de gemeenschap en hij was een godsdienstig mens. Hoewel hij nu al een paar maanden kreupel was door een ziekelijk been en in een rolstoel zat, was hij vastbesloten naar die bijeenkomst te gaan. Hij liet zich door zijn zoon tot vlak voor het podium rijden.

Terwijl hij luisterde naar de eerste zending, die vertelde over de afval en de noodzaak van de herstelling van het evangelie, luisterde hij en zei niets. Ook toen de andere zending sprak, onderbrak John Tanner deze niet één keer.

Dan, na de bijeenkomst, vroeg hij aan zijn zoon naar de zendingen te

voor Christus

gaan, hen bij hem te brengen, en ze aan hem voor te stellen. Hij vroeg deze zendelingen of ze naar zijn huis wilden komen. Zij aanvaardden de uitnodiging en gingen mee naar huis, om daar tot in de vroege morgen over het evangelie te spreken. Nadat zij het een lange tijd hadden besproken, zei hij: „Ik denk, dat als ik gezond was, ik gedoopt zou willen worden.”

De zendelingen vroegen hem of hij dacht dat God hem beter kon maken. Hij zei: „Als God het wil, kan Hij het.”

De zending legde uit dat zij ouderlingen waren en dat de Heer had gezegd: „Als er zieken onder u zijn, laat ze de ouderlingen vragen te bidden.” Hij vroeg hem of hij wilde dat zij dit voor hem zouden doen. Hij stemde toe, waarna zij hem zalfden. Diezelfde dag nog stond hij op uit zijn rolstoel en hoefde hem nooit meer te gebruiken. En hij liep ruim een kilometer om gedoopt te worden.

Hij wist dat hij bekritiseerd en geboycot zou worden, maar toen hij de waarheid hoorde, had hij de moed om die aan te nemen. Ik ben zo blij dat deze twee zendelingen het land introkken om het evangelie te predi-

ken; en dat, toen John Tanner het hoorde, hij de moed had die aan te nemen.

En hij en zijn gezin bleven het geloof trouw. Zijn zoon Nathan Tanner bleef het geloof trouw, evenals daarna William Tanner en diens zoon Nathan William, die mijn vader is, aanvaardden het evangelie en bleven trouw aan het geloof. Het resultaat is dat ik hier vandaag ben.

Ik hoop dat jullie, onderzoekers, de moed en de kracht hebben het evangelie te aanvaarden, als je weet dat het waar is. Het zal de grootste beslissing zijn die je in je leven gemaakt hebt, en ik beloof je dat de Heer je zal zegenen. □

Harbor

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

De man in huis

door Sandi L. Bledsoe

Jason lag voor de haard, en maakte zijn huiswerk bij het licht van de vlammen. Maar hij kon zich niet concentreren. Iedere keer zag hij de boerderij van mijnheer Rayburn voor zich, en ook de prachtige kleine pony die de boer te koop had. Slechts achttien dollar, dat was alles wat hij moest kosten! dacht hij. Maar het hadden er net zo goed vijfhonderd kunnen zijn. De vader van Jason was weggegaan om te vechten in de Burgeroorlog, en had zijn tienjarige zoon achtergelaten als de man in huis.

Hij had nog nooit iets zo graag gewild als die pony. Maar hoe kom ik ooit aan achttien dollars? vroeg hij zich al. Alle andere jon-

gens gingen te paard naar school. Maar Jason moest voor zonsopgang de koe melken, de kippen voeren en dan de lange afstand naar school lopen. Als hij niet op school was, was Jason druk bezig thuis, zijn moeder helpen op hun boerderij.

Jasons moeder luisterde aandachtig toen hij haar vertelde van de pony van mijnheer Rayburn. Maar toen de jongen klaar was, keek ze hem slechts aan met een beetje verdrietige glimlach. „O, Jason,” zei ze, „het klinkt prachtig. Maar ik ben toch bang dat we geen geld hebben. We hebben het nu al erg moeilijk en met een nieuwe baby op komst . . .”

„Ik was de baby even helemaal vergeten. Ik hoop dat het een meisje is. Het lijkt me zo leuk een klein zusje te hebben,” zei Jason lachend. „En als ik misschien extra hard werk, hebben we genoeg voor een wiegje.”

Zijn moeder trok hem dicht tegen zich aan. „Met jou hier redden we het wel, Jason,” zei ze.

Later op de avond klom Jason de ladder op naar de vliering waar hij sliep. Maar voordat hij in slaap viel, moest hij aan de pony denken.

De volgende morgen op weg naar school, zag Jason een briefje op de ruit van de dorpswinkel:

Jongens gevraagd voor middagen

of avonden bij de schaafmolen — 10 cent per uur.

Tien cent per uur is een hoop geld, dacht Jason. Ik hoop dat ik dat baantje kan krijgen na schooltijd.

De uren schenen niet om te gaan. Toen de bel ging, rende Jason naar de molen, maar zijn hart zonk in zijn schoenen toen hij de lange rij wachtende jongens zag. Toen was het eindelijk zijn beurt om te solliciteren naar een baan.

„Hoe oud ben je, jongen?” vroeg de man.

„Tien jaar, mijnheer. Maar ik word in maart elf. En ik kan hard werken,” antwoordde Jason.

„Ik geloof niet dat je oud genoeg bent om hier te werken, zoon. Waarom probeer je het volgend jaar niet nog eens?”

Jason verroerde zich niet, „Alstublieft, mijnheer, nu mijn vader aan het vechten is, ben ik de enige man in huis. En ik zal heel hard werken.”

„Nu, als je vader weg is om te vechten, geloof ik wel dat we een baantje kunnen vinden voor je,” zei de man.

Jason kon haast niet wachten om zijn moeder te vertellen over zijn nieuwe baan. „Ik weet dat ik trots op je zal zijn,” zei ze, „en omdat je in je eigen tijd werkt, tussen schooltijd en je andere karweitjes, m'n jongen, mag je het geld wat je verdient, houden.”

Jason sprong op van vreugde en omhelsde haar. Zijn karweitjes waren die avond niet zo moeilijk. In

gedachten zag hij zichzelf op die kleine pony. Het geeft niet als ik geen zadel heb. Ik zal, net zoals de andere jongens kunnen rijden, en zij zullen me niet meer uitlachen, dacht hij.

Jason hield van zijn werk op de molen. Maar het werd wel erg moeilijk om te studeren zonder in slaap te vallen en nog moeilijker om 's morgens uit bed te komen. Terwijl de weken voorbijgingen, groeide zijn kleine berg geld. Elke betaaldag bracht hem dichter bij zijn doel. Het was echter haast de tijd dat de baby geboren zou worden en Jason wist dat hij spoedig met het werken op de molen zou moeten ophouden, daar zijn moeder meer hulp nodig zou hebben thuis. Iedere avond als hij naar bed ging, vroeg hij zich af hoe lang hij nog in staat zou zijn om te werken.

De volgende betaaldag telde Jason wat hij opgespaard had. Hij had \$ 19,10, en in gedachten kon hij de kleine pony al in hun schuur zien staan. Hij was zo in gedachten over de pony dat hij haast tegen een rijtuigje aanliep dat in hun tuin stond. Hij keek op en zijn hart maakte een sprongetje. Het was het rijtuigje van de dokter. De baby moest geboren zijn! Hij rende naar het huis. Maar plotseling voelde hij zich verdrietig. De wieg! Moeder had nog steeds geen wieg voor de baby. Maar dat was toch niet zijn schuld. Moeder had gezegd dat hij het geld dat hij verdiende mocht houden.

Toch voelde hij zich een beetje egoïstisch. Hij deed voorzichtig de deur open en keek om de hoek. Zijn grootmoeder was in de keuken.

„Grootmoeder, is het een jongen of een meisje?” vroeg hij.

Grootmoeder lachte en legde een vinger op haar lippen. „Ssttt, moeder slaapt. Kom binnen en kijk eens naar je zusje.”

Jason kwam verlegen dichterbij. Hij was nog nooit zo dicht bij een pasgeboren baby geweest. Ze lag in de wasmand, helemaal in de kens gerold.

„O, grootmoeder, wat is ze klein,” fluisterde hij.

„Je moeder heeft haar Jenny genoemd. Zij lijkt een beetje op jou, toen jij een baby was,” zei grootmoeder.

Jason bukte zich om naar de kleine vingers te kijken. Ze bewogen toen hij ze aanraakte en omkrulden zijn grotere vinger. Hij fronste. Hij was de man in huis, en deze kleine baby was gedeeltelijk zijn verantwoording. Hoe kon hij eraan denken een pony te kopen terwijl Jenny geen wieg had?

„Grootmoeder, ik heb niet zo veel

honger. Ik moet even iets gaan doen. Vertel moeder dat ik gauw terug ben.”

Jason rende naar buiten en stopte niet met rennen voordat hij bij de winkel kwam. Mijnheer Wright, de eigenaar, deed ook veel houtsnijwerk als hobby.

„Mijnheer Wright! Mijn moeder heeft een baby gekregen. Een meisje. Hoeveel vraagt u voor een wiegje voor haar — eentje dat schommelt? ”

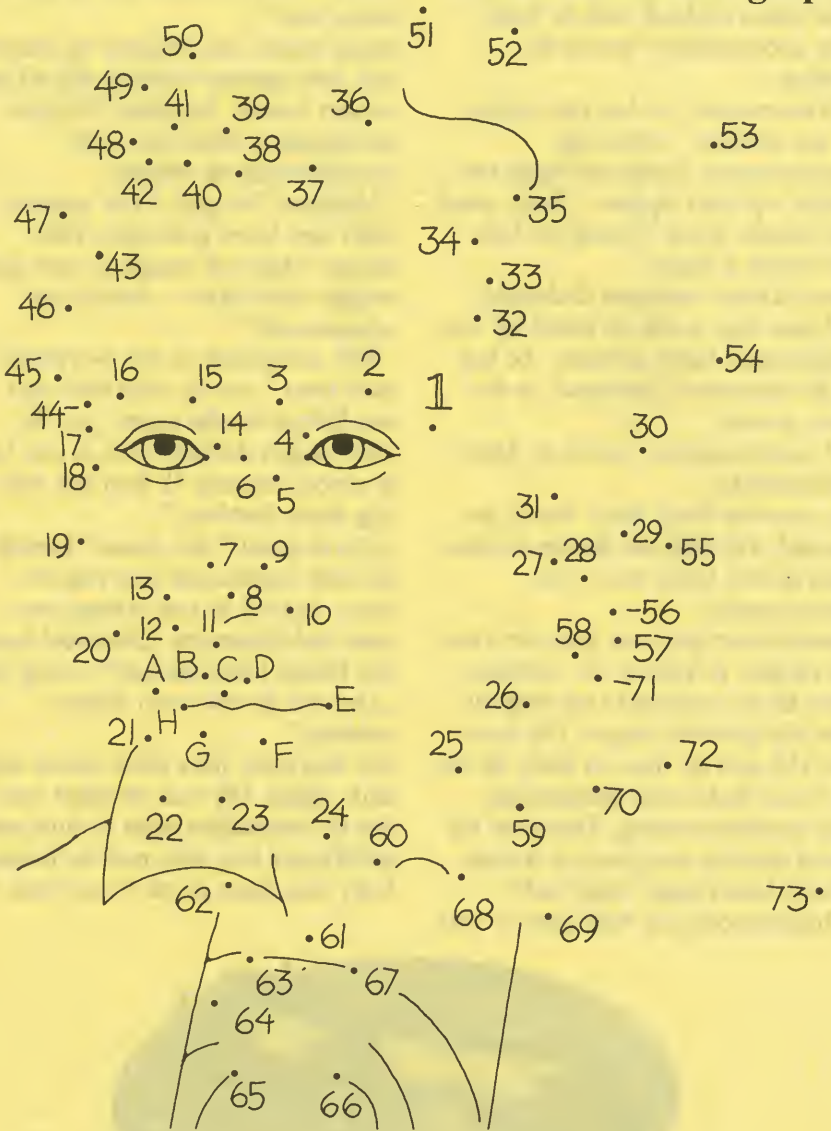
„Wel, aangezien je een werkende man bent,” zei de winkelier met een lichtje in zijn ogen, „zal ik voor negen dollars voor je een hele mooie maken. Ik kan het vrijdag klaar hebben.”

„Dat is goed,” zei Jason. Terwijl hij zich omdraaide om weg te gaan, zag hij in een etalage een paar babykleertjes. „Hoeveel kost dat kleine leuke jurkje?” vroeg hij. „Dat wil ik ook voor Jenny hebben.”

Op weg naar huis floot Jason een leuk wijsje. Hij was er zeker van dat de werkelijke man in huis niet gelukkiger kon zijn met de nieuwe baby dan haar grote broer was. □

Voor de grap

Hemelse boodschappers

Honderdvierenzeventig jaar geleden, precies twee dagen voor Kerstmis, werd er in het stadje Sharon in Oost-Vermont, een jongetje geboren. Hij was het vierde kind en de derde zoon voor de hardwerkende ouders, Joseph en Lucy Smith. Zij gaven hem de naam Joseph; naar zijn vader.

Toen Joseph veertien jaar was, gebeurde er iets wonderbaarlijks — hij had een visioen. En wat verbazingwekkender was — Joseph zag en praatte met God, onze hemelse Vader, die hem zijn Zoon Jezus Christus voorstelde met deze woorden: Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!

Deze goddelijke Personen waren volmaakte en verheerlijkte menselijke wezens — geen wazige figuren. Vanaf dat moment veranderde Joseph zijn leven drastisch. Hij werd door hemelse boodschappers in alle dingen onderwezen. Joseph en zijn beste vriend Oliver Cowdery ontvingen samen het herstelde priester-

schap. De kerk van Jezus Christus was weer op aarde. Met behulp van de Urim en Thummim en onder goddelijke leiding, vertaalde de profeet Joseph de heilige, gouden platen van Nephi, om het „meest volmaakte boek wat ooit werd geschreven” — het Boek van Mormon — voort te brengen.

En net zoals ons voorbeeld, Jezus Christus, die door een opstandige menigte gevangen werd genomen en gekruisigd toen Hij nog maar net in de dertig was, werd ook het leven van Joseph Smith door een valse en boze menigte genomen, toen hij slechts achtendertig was.

Laat ons onze zegeningen tellen, en hoe dankbaar wij zijn voor Joseph Smith, dat hij werd onderwezen door hemelse boodschappers en onder hun leiding de kerk organiseerde. Zijn voorbeeld van liefde en vriendelijkheid is een zegen voor allen die zijn leringen kennen en volgen. □

De rode jas

door Iris Syndergaard

Emily knoopte, terwijl ze zich de heuvel ophaastte, haar jas dicht. Boven gekomen, keek ze naar het oosten en zag een prachtige zonsopgang. De rossige gloed verlichtte de grote, verlaten prairie.

Hoe ver naar het oosten is Engeland? vroeg Emily zich af.

Hoeveel kilometers westwaarts hebben wij afgelegd sinds we de prachtige, groene heuvels hebben verlaten?

„Emily! We gaan vertrekken,” riep haar vader.

Langzaam ging Emily de heuvel weer af. Haar voeten maakten stofwolkjes van de droge, bruine aarde, terwijl ze langs de mensen liep die met hun handkarren in het achterste gedeelte van de lange rij liepen.

Ze was blij dat zij niet de hele dag een handkar behoefde te trekken, zoals de meeste mannen. Sommige vrouwen hielpen ook. Zelfs kinderen en oude mensen hielpen de zware karren tegen de steile heuvels opduwen en hingen aan de achterkant van de karren om deze tegen te houden als ze de heuvels afdaalden.

Toen Emily vaders handkar inhaalde, was haar vader net bezig de touwen van het zeildoek aan de

houten zijwanden vast te sjoeren.

„Het is maar goed, dat je die rode jas hebt,” zei vader. „We kunnen je zelfs op een grote afstand al zien.”

„Je moet echter niet zover afdwalen als je alleen bent, Emily. Je zou kunnen verdwalen in dit woeste land,” mopperde moeder.

„Ik zal voorzichtig zijn, moeder,” beloofde Emily.

Terwijl de handkarren in een lange stoet voortzeulden, vroeg Emily zich af of haar ouders begrepen waarom ze elke morgen terugliep om naar het oosten te kijken. Misschien verlangen ze niet zo erg naar het huisje in Engeland als ik, bedacht ze. Als zij aan hun huisje in Dorchester dacht, met het gouden strodak en de seringebomen, met in de ochtend de fluitende roodborstjes, kon ze wel huilen. De lange rij handkarren verwijderde zich steeds verder van de rijzende zon. Moeders stem onderbrak Emily's gedachtengang. „Je kunt beter je jas in de kar leggen. Het wordt veel te warm.”

Emily vond het verschrikkelijk om zelfs voor een paar uur van haar jas afstand te doen. Toch legde ze hem langzaam in de handkar. Als zij hem aan had was het net alsof

Engeland niet zover weg was en kwamen alle herinneringen weer boven. Zij dacht aan de morgen dat grootmoeder haar de jas gegeven had. Het was toen zij met haar ouders naar Amerika vertrok om zich bij de andere heiligen der laatste dagen te voegen in het verre Rotsgebergte.

Met tranen in haar ogen zei grootmoeder tegen Emily,s vader: „Ik kan nog steeds niet begrijpen

waarom je Engeland voor je nieuwe geloof moet verlaten. Ik weet dat ik je nooit meer zal zien.”

Toen nam ze Emily,s hand: „Lieverd, ik heb een cadeau voor je.

Het is een jas gemaakt van wol die ik zelf gesponnen en geveerd heb. Draag hem altijd ter herinnering aan mij en je huis.”

Langzaam gleden de dagen voorbij. Elke stap verwijderde Emily verder van Engeland en daarmee van

grootmoeder. Elke stap bracht iedereen in de handkarrenkaravaan dichterbij het hun onbekende „Zion” in de bergen. Rond de kampvuren werd er ’s avonds gesproken over een vallei, omringd door hoge bergen, met sneeuwbedekte toppen. Emily vroeg zich af of nog iemand zich zo alleen en angstig voelde als zij.

Soms passeerde een groep huifkarren die naar Oregon of Californië gingen, de handkarrenkaravaan. Op zekere dag stopte een man zijn huifkar en zei tegen Emily: „Mijn dochter zou best zo, n jas kunnen gebruiken. Wil je hem verkopen?”

Emily dacht aan wat haar gezin met het geld zou kunnen kopen, maar ze schudde haar hoofd: „Nee mijnheer.” Ze voelde dat met het verkopen van haar jas ze niet alleen iets zou wegdoen waar ze erg veel van hield, maar het zou de laatste binding met haar oude huis verbreken.

Het spoor dat de handkarren volgden werd steeds slechter. Op een avond, rond het kampvuur, vroeg kapitein Ames iedereen te luisteren naar een speciale boodschap. „Ik hoef u niet te vertellen dat het spoor steeds moeilijker is geworden en onze karren versleten raken. Ieder gezin moet alles wat weg gedaan kan worden, achterlaten, om de ladingen zo licht mogelijk te maken.”

Vele bezittingen werden de volgende morgen naast het spoor achtergelaten. Emily vond het heel

erg toen haar vader tegen haar zei: „Ik vind dat jij je zware, rode jas maar moest achterlaten.”

„O, alstublieft, vader,” pleitte ze, „laat me de jas alstublieft houden. Ik zal hem altijd dragen of aandoen zodat hij geen ruimte in zal nemen of de handkar extra zwaar zal maken. Grootmoeder heeft de jas speciaal voor mij gemaakt.”

„Het zal spoedig kouder worden,” voegde moeder eraan toe. „Misschien moeten we Emily haar jas laten houden. Ik zal haar helpen als hij te zwaar voor haar wordt.” Vader keek naar Emily en haar moeder. Hij zag hoeveel de jas voor hen betekende. „Als je bereid bent hem te dragen, dan mag je de jas houden,” zei hij, „maar hij mag niet op de handkar. Wij moeten kapitein Ames, bevel om de ladingen lichter te maken, gehoorzamen.”

Op een morgen liep Emily vlak achter haar vader toen zij omhoog keek en witte met sneeuw bedekte pieken zag langs de westelijke horizon. Een paar dagen later trok de karavaan door de bergpassen. De wielen van de versleten handkarren kraakten bij iedere omwenteling. Iedereen was zwak en moe, maar ging door.

Op een late namiddag voelde Emily dat ze niet verder kon lopen. Haar rode jas scheen ongewoon zwaar. Emily dacht dat ze geen stap meer kon doen, voordat ze een paar minuten gerust had.

„Ik zal die helling een eindje opklimmen en onder een bosje een

paar minuten rusten,” dacht zij. Terwijl ze uitrustte, sloeg Emily de handkarren en mensen gade die een slingerend bergpad beklommen. Ze ging liggen en keek naar de overdrijvende wolken. Het was heerlijk zo te liggen!

Plotseling schoot Emily overeind. Het was donker. Ze was in slaap gevallen! Haar eerste gedachte was om zo snel mogelijk te gaan rennen en haar vader en moeder te roepen. Maar het was te donker om te zien waar ze liep.

Ik moet kalm blijven, zei Emily tot zichzelf. „Lieve hemelse Vader” bad zij, „waak over mij deze nacht en leid morgen mijn ouders naar mij toe.”

Spoedig voelde Emily zich rustig, alhoewel de donkere uren van de nacht heel, heel langzaam voorbijgingen. Ze trok haar rode jas aan. De jas dicht om zich heen getrokken, voelde zij een warmte die meer was dan alleen bescherming tegen de afkoeling van de nacht. Herinneringen aan Engeland en grootmoeder en haar oude huis waren nog net zo dierbaar als altijd. Maar, daar alleen op die heuvel, begon Emily meer te denken over haar nieuwe huis in een vallei waar zij met haar vader en moeder zou kunnen wonen. Misschien zou grootmoeder later ook wel kunnen komen, dacht ze.

Toen de ochtendzon de lucht verlichtte, scheen het dat Emily, s eenzaamheid en verdriet verdween. Ze klom op een rots om de zon te zien opkomen, zoals ze al zo vaak

had gedaan. Anders waren haar gedachten altijd vol heimwee naar het oosten afgedwaald. Nu keek ze naar het westen. In die richting zouden ze hun nieuwe thuis hebben.

In de verte zag Emily enkele mannen. Toen zij dichterbij kwamen begon een van hen te wuiven en hoorde ze haar vader uitroepen, „Het is Emily. Die rode jas heeft ons bij haar gebracht.”

Emily rende de heuvel af. „O vader,” snikte ze, „het spijt me dat ik afgedwaald ben, maar ik ben blij dat u me gevonden heeft.”

„Wij hadden je waarschijnlijk niet gevonden,” antwoordde vader, „zonder die rode jas. Wat ben ik dankbaar dat je hem gehouden hebt en dat je hem bij je had om je warm te houden. Wij hadden hem allang gezien voor jij ons zag.”

„Ik ben ook erg dankbaar,” antwoordde Emily. „Hij zal altijd iets speciaals zijn om me aan grootmoeder en Engeland te herinneren. Maar ik weet nu dat een thuis niet alleen een plaats is, en dat liefde meer is dan een jas. Ik kan haast niet wachten tot we in de vallei aankomen.”

Vader glimlachte. „We hebben je gevonden,” zei hij, „maar ik geloof dat je jezelf gedurende deze nacht ook hebt gevonden.” Hij knuffelde Emily. Zonder terug te kijken, deed Emily de jas over haar arm. Daarna richtten zij en vader hun voeten en ogen naar het westen. □

Moedige ogenblikken

DIT IS HET VERHAAL VAN DENNIS HARRIS EN ROBERT SCOTT, TWEE JONGENS DIE OP EEN KEER HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH REEDEN.

JULLIE ZIEN ERUIT ALS EEN PAAR PIETERE JONGENS. KOM VANAVOND NAAR EEN GEMEENTE BIJ EENKOMST. DAAR ZIJLEN JULLIE WAT HOEKEN MET JOSEPH SMITH

DAT ZIET ER NIET ZO GOED UIT
VOOR BROEDER JOSEPH. WAT
MOETEN WE DOEN,
DENNIS?

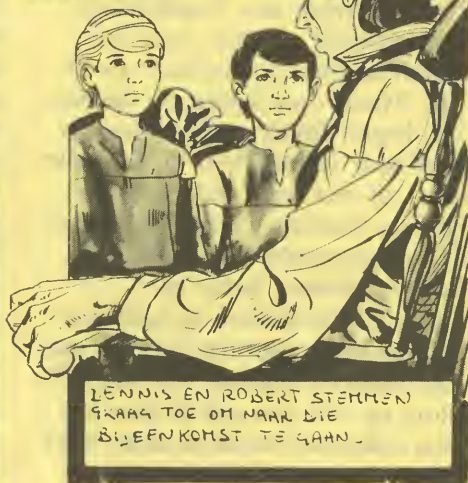
LATEN WE
HET AAN
MIJN VADER
VERTELLEN

DE PROFEET VERWELKOMDE DE
JONGENS IN ZIJN HUIS EN
LUISTENDE NAAR HUN VERHAAL.

IK VIND DIT AFSCHOUWELIJK.
ZOU DEN JULLIE JE LEVEN WILLEN
WAGEN EN NAAR DE VOLGENDE
BIJ EENKOMST GAAN, OM
DAARNA MIJ TE KUNNEN
VERTELLEN
WAT ER
GEBEURT?

DIT IS EEN ERNSTIGE ZAAK, JONGENS.
IK VIND DAT JULLIE HIER MET
BROEDER JOSEPH
ZELF OVER MOETEN
PRATEN.

DENNIS EN ROBERT STEMMEN
GRAAG TOE OM NAAR DIE
BIJ EENKOMST TE GAAN.

DE BIJENKOMST WAS GEVULD MET HAAT.

JOSEPH SMITH IS EEN AFVALIGE PROFEET EN EEN LEUGE-NAAR.

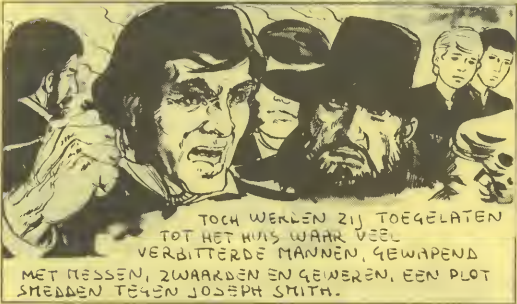
DENNIS EN ROBERT BEROCHTEN NOG MEER BIJENKOMSTEN ALS DEZE. IEDEKE KEER BRACHTEN ZIJ NA AFLOOP VERSLAG UIT AAN AFLOOP SMITH. TOEN KWAM HUN LAATSTE BIJENKOMST.

JONGENS, DIT ZAL DE LAATSTE KEER ZIJN DAT ZIJ ZULLEN TOESTAAAN DAT JIJ LIE EEN BIJENKOMST BIJ WOMEN. BELOOF NIETS.

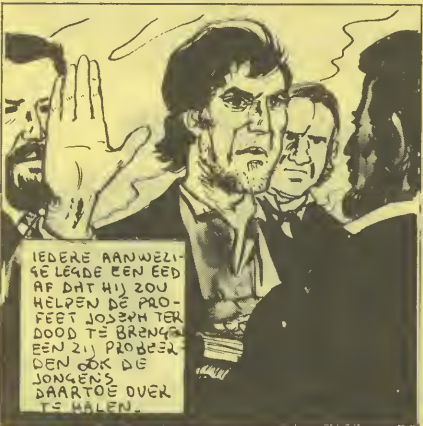
ZIJ WERDEN DOOR GEWAPENDE BEWAKERS ONTVANGEN DIE HEN ONDERVROEGEN-

TOCH WERDEN ZIJ TOEGELATEN TOT HET HUIS WAAR VEEL VERBITTERDE MANNEN, GEWAPEND MET MESSEN, ZWAARDEN EN GEWENEN, EEN PLOT SMEDDEN TEGEN JOSEPH SMITH.

TWEE VAN HEN PROBERDEN DE JONGENS TE OVERTUIGEN DAT JOSEPH SMITH GEEN PROFEET WAS EN GEDOOD MOEST WORDEN.

IEDEKE AANWELI-GE LEIDE EEN EED AF DAT HIJ ZOU HELPEN DE PRO-FEET JOSEPH TER DOOD TE BRINGEN. EEN ZIJ PROBEER DEN OOK DIE JONGENS DAARTOE OVER TE MAKEN.

ZIJ WEIGERDEN EN WILDEN WEGGAAN, MAAR ZIJ WERDEN TEGENGEHOUDEN. SOMMIGE VAN HEN WILDEN HEN DODEN.

DE MANNEN
NAHEN
ROBERT EN
DENNIS
HEE NAAR
DE Kelder.

ZIJ KREGEN NOG
EEN KANS OM DE
EEL AF TE LEGGEN.

MAAR ZIJ WEIGERDEN.
EEN ZWAARD
WERD BOVEN
HUN HOOFD
GEHOUDEN.

EEN LUIDE STEM SCHREEUWDE
VANUIT DE MENIGTE: "STOP!" EN
HET ZWAARD BLEEF IN DE
LUCHT HANGEN.

DE MANNEN WAREN BANG VOOR
ERNSTIGE MOEILIKHEDEN ALS
DENNIS EN ROBERT KWAAAD ZOU
WORDEN AANTELAAN. DE JONGENS
WERD VERTELDE DAT ZIJ GEWOOD
ZOUEN WIJZEN ALS DE SAMEN-
ZWERING VAN DE MANNEN OM DE
PROFET TE DOLEN AAN HET LICHT
ZOU WORDEN GEBRACHT.

GEWAPENDE BEWAKERS BRACHTEN DE JONGENS
EEN EIND DE WEG AF, EN LIETEN HEN TOEN
VRIJ. WEER WERD HUN LEVEN BEDREIJD, ALS
ZIJ ROND ZOUEN VERTELLEN WAT ZIJ HADDE
TEHOORD. MAAR ZIJ HIELDEN ZICH AAN HUN
WOORD EN BRACHTEN VAN DE BIJEENKOMST
VERSLAG UIT AAN BROEDER JOSEPH, DIE LEEZE
KEER IN STAAT WAS ZIJN VIJANDEN TE
ONTLOPEN.

GESLAAGD

Op 7 december 1979 studeerde Yvonne M. van Boxel af, aan de juridische faculteit van de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Zij werd gedoopt op 30 december 1962 en zij is lid van de wijk Rotterdam-Noord in de Ring Utrecht van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Op wijkniveau is Zr. van Boxel actief als wijkorganiste, koordirigente en sinds ruim 13 jaar als lerares in de Zondagsschool.

Haar universitaire studie ving aan in 1975, het kandidaatsexamen werd behaald in 1977, terwijl de doctoraalfase in 1979 succesvol werd afgesloten.

Hier volgt haar getuigenis:

Mozes 7 : 30, 36

En indien het mogelijk ware, dat de mens de stofdeeltjes der aarde kon tellen, ja, de miljoenen werelden zoals deze, zou het geen begin vormen van het aantal Uwer scheppingen; en Uw gordijnen worden nog steeds uitgebreid;

Daarom kan Ik Mijn handen uitstrekken, en omvatten alle scheppingen, die Ik heb gemaakt; en ook kunnen Mijn ogen ze doordringen . . .

Wanneer je deze teksten leest dan voel je jezelf heel klein worden. Je gaat dan iets zien van de grootheid van onze hemelse Vader. Het verbaast mij dan ook telkens weer dat Hij alles van ons weet, dat Hij belang stelt in ons leven en dat

Hij ons met dit leven wil helpen. Hij heeft mij de afgelopen 25 jaar geholpen zonder zonder dat ooit moe te worden. Zijn aandeel in dit succes is zo groot dat zijn naam vermelding verdient op „mijn” bul. Dat is helaas niet mogelijk; daarom is het aan mij om mijn getuigenis van Hem te geven.

Ik weet dat Hij ons wil zegenen, laten wij dus zijn geboden onderhouden. Ik weet dat God leeft en dat Hij onze Helper wil zijn, laten wij Hem dat dan ook vragen. Ik sluit met het getuigenis van Nephi dat hij gaf rond 570 v. Chr. Zijn getuigenis van toen, is mijn getuigenis in 1980 na Chr. (II Nephi 4 : 35)

Ja, ik weet, dat God mildelijk geeft aan hem, die vraagt.

Ja, mijn God zal mij geven, indien ik niet verkeerd bid;

daarom wil ik mijn stem tot U verheffen, ja, ik wil U aanroepen, mijn God, de Rots mijner gerechtigheid.

Zie, mijn stem zal zich immer tot U verheffen, mijn Rots en mijn Eeuwige God. Amen.

**Maak kennis met
Elder Robert
D. Hales**

Sedert november j.l. is Elder Robert D. Hales uitvoerend bestuurder van de kerk voor het gebied West-Europa.

Robert D. Hales, lid van het Eerste Quorum der Zeventig, is op 24 augustus 1932 in New York City geboren. Hij is getrouwd met Mary Elene Crandall, uit welk huwelijk twee zonen zijn geboren.

Na de middelbare school doorlopen te hebben, gevolgd door studie aan de Universiteit van Utah, behaalde hij op 28-jarige leeftijd aan de Harvard Universiteit het diploma „Master of Business Administration.”

Elder Hales heeft leidende functies bekleed bij diverse grote maatschappijen, o.a. Cheesebrough-Ponds Inc., International Max Factor Co., Hughes Broadcasting (als President-Directeur) en Paper Mate Co.

In Spanje trad hij op als General Manager voor de afdeling Veiligheidsscheermesjes van het Gillette-concern en voor deze onderneming was hij in Engeland en Duitsland Marketing Director.

Zijn zakelijke loopbaan en zijn militaire dienst bij de Amerikaanse luchtmacht boden hem de gelegenheid de kerk in de Verenigde Staten, Engeland, Duitsland en Spanje te dienen. Elder Hales was gemeentepresident in Albany (Georgia); Weston (Massachusetts); Frankfurt (West-Duitsland) en in Sevilla (Spanje). Hij heeft ook taken vervuld in de ringorganisaties van Londen en Boston. Elder Hales werd op 4 april 1965 één der assistenten van de Raad der Twaalf en op 1 oktober 1976 volgde zijn aanstelling als lid van het Eerste Quorum der Zeventig.

**Getuigenis
voor
een
onderzoeker**

Voelt u ook als ge Hem gaat eren, in de kerk waartoe u hoort als men daar zijn naam gaat leren en zijn liefde en zijn woord stil die geest in 't harte branden die u zegt „Hier ben ik thuis”?

Weet u dan, hier is zijn woning, is zijn wezen en zijn geest, straalt de warmte van zijn liefde die mijn smart stilt en geneest? Hier is 't eind van àl mijn vragen, ja, hier komt mijn hart tot rust?

Durft ge straks gerust te scheiden van dit leven en uw kerk, slapen tot het eind der tijden ('k deed zijn wil, gebod en werk.) Waar ik ging om Hem te dienen, was zijn woning en mijn hoop, werd van zond'ik rein gewassen door het water van de doop?

Of

blijft iets pijnlijks in u knagen, hunker fluis'tren aan uw hart, zijn er immers nog die vragen, onbeantwoord en verward? Blijft verlangen, niet te sussen steeds weer roeren dag na dag?

Ik getuig u, al die vragen hebben ook mijn hart gekweld, 'k zocht zo lang op verre paden naar genot, plezier en geld. 'k zocht mijzelf, heb niet gevonden, 'k zocht mijn God, 'k werd heengezonden, 'k zocht zijn kerk... 'k heb "AL" gevonden!

Th. G. Baalman, lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

(uit bundel Rechttoe/Rechtaan)

Jongedamesvereniging, die later de naam Jongevrouwen-OOV zou krijgen.

1870

13 januari. Er wordt in Salt Lake City een massa-bijeenkomst gehouden door vrouwen, om te protesteren tegen bepaalde anti-mormonenwetten waarover het congres zich moet uitspreken. Deze bijeenkomst en ook overeenkomstige andere, bewijzen dat, in tegenstelling tot wat wordt beweerd over de mormonen, de mormoonse vrouwen de kerkelijke machtsstructuur in Utah niet bestrijden.

12 februari. Utah wordt één van de eerste Amerikaanse staten of territoria die aan vrouwen het kiesrecht verlenen.

1871

2 oktober. President Brigham Young wordt gearresteerd op beschuldiging van onwettige samenwoning met meer dan één vrouw. Tot 25 april 1872 heeft er een aantal rechtsprocedures plaats, tijdens welke president Young enkele malen huisarrest krijgt opgelegd. De zaak wordt echter geseponeerd op grond van een uitspraak van het opperste gerechtshof, dat verscheidene rechtsprocedures in Utah van de voorgaande achttien maanden verwerpt.

1872

Nog steeds hebben er rechtsprocedures plaats tegen een aantal kerkelijke leiders.

1874

7 mei. Op een op deze datum aanvangende conferentie van de kerk, wordt voornamelijk gesproken over de „Verenigde Orde.” Dat resulteert in het

ontstaan van wijdvertakte coöperatieve handelsondernemingen.

1875

10 juni. De eerste Jongemannen-OOV wordt gesticht in de dertiende wijk van Salt Lake City.

16 oktober. In Provo wordt de Brigham Young Academie gesticht, die later de Brigham Young Universiteit zou gaan heten.

1877

6 april. De tempel van St. George wordt ingewijd in het kader van de zevenenveertigste jaarlijkse conferentie van de kerk die te St. George wordt gehouden. Deze tempel is de eerste die in Utah tot voltooiing is gekomen. Voor het eerst in deze bedeling kunnen er nu verzegelingen van de doden worden gedaan.

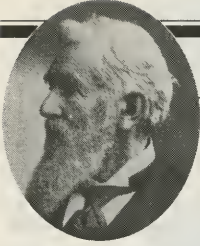
April-augustus. President Young instrueert de Twaalf dat ze de ringen, wijken en quorums grondig moeten reorganiseren en geeft duidelijkheid aan een groot aantal priesterschappelijke handelingen en normen waaraan kerkliden zich moeten houden.

29 augustus. President Brigham Young overlijdt in zijn huis te Salt Lake City.

4 september. De Raad der Twaalf, met John Taylor als president, neemt publiekelijk de taak op zich als hoofd van de kerk.

1878

25 augustus. De eerste vergadering van het jeugdwerk wordt gehouden te Farmington in Utah. Die vereniging wordt snel groter en op 19 juni 1880 wordt er een organisatie in het leven geroepen voor heel de kerk.

Lorenzo Snow

„Ongeveer twee of drie jaar na mijn doop, begon ik op zekere dag, terwijl ik aan het studeren was, na te denken over het feit, dat ik nog geen kennis van de waarheid van dat werk verkregen had — dat ik de vervulling van die belofte „Hij die mijn wil doet, zal mijn leer kennen” (zie Johannes 7 : 17) nog niet verwezenlijkt had. Ik legde mijn boeken opzij, ging naar buiten en zwierf door de velden onder de benauwende invloed van een sombere troosteloze geest, terwijl een onbeschrijflijke wolk van duisternis mij scheen te omhullen. Ik was gewend om aan het eind van de dag voor een stil gebed naar een bos(je) te gaan dat niet zo ver van mijn huisvesting lag, maar op dat moment had ik geen neiging daartoe. De geest van gebed was ver van mij en de hemel boven mijn hoofd leek wel van koper. Ten slotte besefte ik, dat de gebruikelijke tijd om mijn stil gebed te doen was aangebroken, en ik besloot dat ik deze avondgewoonte niet zou laten varen. Alsof het een formaliteit was, knielde ik neer zoals ik gewend was om te doen op de plaats waar ik dat gewoonlijk deed, maar ik voelde me niet zoals anders. Zodra ik mijn mond opende in een poging om te bidden, hoorde ik een geluid, vlak boven mijn hoofd, als het geruis van zijden gewaden en onmiddellijk daalde de geest van God op mij neer, die mij volledig omvatte en mij van top tot teen vervulde en o, wat een vreugde en geluk voelde ik. Geen taal kan beschrijven de ogenblikkelijke overgang van een dichte wolk van geestelijke duisternis in een schittering van licht en kennis, dat God leeft, dat Jezus Christus de Zoon van God is en van de herstelling van het priesterschap en de volheid van het evangelie. Het was een volledige doop — een tastbare onderdompeling in het hemelse beginsel of element, de heilige Geest; en zelfs nog

1879-1906

De zendingsgebieden buiten de Verenigde Staten worden uitgebreid tot Mexico, Turkije, de Gemeenschaps-eilanden (onder andere Tahiti), en Samoa.

1879

6 januari. Het opperste gerechtshof van de Verenigde Staten bevestigt de eerdere veroordeling van George Reynolds onder de anti-bigamiewet van 1862. Door-

dat het hof hierdoor de grondwettelijkheid van die wet bevestigt, wordt de weg gebaad voor intensievere en doelmatiger vervolging van de mormonen in de tachtiger jaren.

1880

6 april. Dit is het jaar dat de derde vijftig jaar bestaat, en op de die datum aanvangende algemene conferentie wordt er een speciale jubileumviering gehouden.

10 oktober. Het Eerste Presidium wordt

meer reëel en lichamelijk in zijn uitwerking op iedere vezel in mijn lichaam dan de onderdompeling in water; en het verdreef voorgoed zolang als de rede en het geheugen het uithouden, elke mogelijkheid van twijfel of vrees met betrekking tot het feit, dat historisch tot ons gekomen is, namelijk dat het babytje van Betlehem waarlijk de Zoon van God is; en ook het feit dat Hij zich nu aan de mensen ver-toont en kennis overdraagt net als in de tijd van de apostelen. Ik was volkomen tevredengesteld, zo goed als ik dat zou kunnen zijn, want aan mijn verwachtingen was meer dan voldaan; ik denk dat ik gerust kan zeggen voor altijd.

Ik kan niet vertellen hoe lang dat gelukzalig gevoel van vreugde en verheven verlichting me doorstroomde, maar het duurde verscheidene minuten voor het celestiale bestanddeel, dat me vervulde en omgaf zich geleidelijk van me terug begon te trekken. Terwijl ik opstond uit mijn geknielde houding en mijn hart zwol van dankbaarheid jegens God, het gaat mijn vermogen om dit in woorden uit te drukken te boven, voelde ik — ik wist dat wat Hij mij verleend had alleen door een almachtig wezen aan iemand verleend kan worden — datgene wat van grotere waarde is dan alle rijkdommen en eer die er op de wereld te behalen is. Die avond kwamen, toen ik naar bed wilde gaan dezelfde wonderbaarlijke manifestaties terug en dit bleef gedurende verscheidene achtereenvolgende nachten gebeuren. De zoete herinnering aan die heerlijke ervaringen ligt me vanaf die tijd vers in het geheugen en heeft een inspirerende invloed nagelaten die mijn hele wezen doortrekt en ik hoop, dat het zo zal blijven tot aan het eind van mijn aardse bestaan.” (Preston Nibley, *Presidenten van de kerk*, hoofdstuk 5.)

Lorenzo Snow

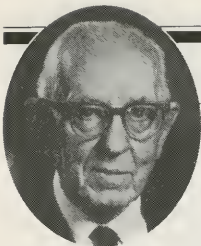
opnieuw geïnstalleerd, en John Taylor wordt gesteund als derde president van de kerk. George Q. Cannon en Joseph F. Smith krijgen steunverlening als zijn raadgevers.

1882

14 maart. De anti-polygamiewet van meneer Edmunds komt door het Huis van Afgevaardigden en wordt enkele dagen later door de president van de Verenigde Staten ondertekend. De wet omschrijft polygaam leven als „onwettig

samenwonen van man en vrouw” en ontnemt degenen die nog polygaam leven hun wettelijke rechten. In 1884 begint onder deze wet een ernstige vervolging.

18 augustus. De zogeheten Utah-commissie, geautoriseerd door de Edmundswet, komt in het territorium aan. De vijf door de president van de Verenigde Staten benoemde commissieleden, hebben de taak de verkiezingsprocedures in Utah te controleren. De commissie ontnemt door haar toepassing van de anti-

Joseph F. Smith

„Ik getuig tot u, dat ik een zekerheid heb ontvangen, waar ik helemaal vervuld van ben. Het heeft zich hecht in mijn hart verankerd; het vervult elke vezel van mijn ziel; waardoor ik het tot deze mensen wil zeggen en ik zou verheugd zijn als ik het voorrecht had het tot de hele wereld te zeggen, dat God aan mij bekendgemaakt heeft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van de levende God, de Verlosser van de wereld . . . Ik weet, zowaar als ik leef, dat dit waar is en ik getuig van deze waarheid. Al zouden het de laatste woorden zijn die ik ooit op aarde zou kunnen spreken, zou ik voor God, mijn Vader er trots op zijn, dat ik deze kennis in mijn ziel draag . . . ik weet dat dit het koninkrijk van God is en dat God aan het roer staat. Hij resideert over zijn volk. Hij resideert over de presidenten van deze kerk en heeft dat gedaan sinds de profeet Joseph Smith en Hij zal dat blijven doen over de leiders van de kerk tot aan het einde.” (Forace Green, comp. Testimonies of Our Leaders, blz. 47.)

polygamiewet een groot aantal mormonen zijn stemrecht.

1884

17 mei. De tempel van Logan wordt ingewijd.

1885

De uitgebreide vervolging onder de Edmundswet gaat door in zowel Utah als Idaho. Veel polygaam levende mensen worden gevangen gezet terwijl anderen wegvluchten, sommigen naar

Mexico, anderen naar Canada.

1 februari. President John Taylor houdt zijn laatste openbare toespraak te Salt Lake City en duikt daarna onder.

1887

17 en 18 februari. De Edmunds-Tuckerwet komt door het Congres en wordt tot wet zonder handtekening van de president. Onder andere ontnemt die wet de kerk haar rechtspersoonlijkheid, wordt het emigratiefonds opgeheven en worden zijn eigendommen aan de staat verbeurd verklaard, wordt de vrouwen

Horloge van Hyrum Smith

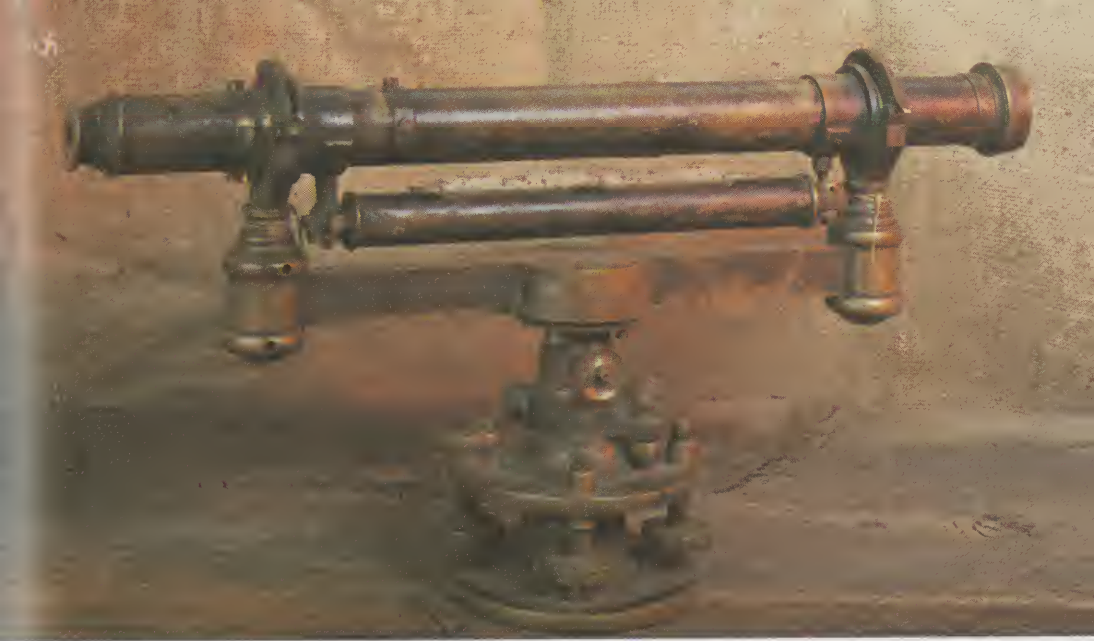
Winter hoofdkwartier (Schilderij van CCA Christensen)

Doden maskers van Joseph en Hyrum Smith

Somerset Lane in Bratton bij Minehead (schilderij van Ken Baxter)

Instrument gebruikt bij landmeten in de Salt Lake Vallei (1846-55)

Hoed, laarzen en bril eigendom van President Brigham Young (1856-77).

Het graf van Rebecca Winter (Foto van Bruce Elm)

Chimney Rock, Nebraska (Foto van Bruce Elm)

Wagensporen bij Guernsey, Wyoming (Foto van Bruce Elm)

Emigration Canyon hedentendage (Foto van Bruce Elm)

Willie's kreek (Foto van Bruce Elm)

De slaapkamer van Brigham Young in het Beehive House, Salt Lake City. Alle voorwerpen in deze kamer werden gebruikt door President Young. (1856-77).

Japane Lak doos en album door Heber C. Grant meegebracht van zijn zending in Japan in 1901.

Telescope van Heber C. Kimball (1846-55)

Apostel bank uit de Nauvoo Tempel

Gereedschap kist van President Brigham Young.

Ouderling Heber J. Grant opende de zending naar Japan in 1901 (schilderij van Dale Kilbourn)

het stemrecht ontnomen en kan vrijwel alle kerkelijk eigendom worden geconfisceerd. De regering vindt goed dat de kerk bepaalde kantoren en het tempelsterrein huurt en erin werkzaam is. 25 juli. President John Taylor overlijdt in „ballingschap” in Kaysville in Utah. De Twaalf Apostelen nemen het leiderschap van de kerk op zich tot 1889. 30 juli. Onder de Edmunds-Tuckerwet komen er civiele procedures tegen de kerk en het Emigratiefonds waarbij beider eigendommen en bezittingen worden geconfisceerd.

1888

21 mei. De tempel van Manti wordt ingewijd.

1889

6 april. De eerste algemene conferentie van de Zustershulpvereniging wordt gehouden in de Assembly Hall te Salt Lake City, waar zuster Zina D.H. Young presideerde.

7 april. Het Eerste Presidium wordt opnieuw samengesteld en Wilford Woodruff wordt gesteund als vierde president van de kerk, met als raadgevers George Q. Cannon en Joseph F. Smith.

1890

24 september. President Wilford Woodruff geeft een „manifest” uit waarin staat dat er in het afgelopen jaar geen nieuwe meervoudige huwelijken zijn gesloten waar de kerk achter staat, er wordt in aangevoerd dat in die tijd het meervoudig huwelijk niet is gepredikt, dat de president van de kerk zich aan de constitutionele wet van het land wil houden, en de kerkleden wordt geadviseerd geen huwelijken aan te gaan die bij de wet zijn verboden.

6 oktober. Het „manifest” wordt bij

stemming unaniem aangenomen tijdens de algemene conferentie van de kerk.

1893

4 januari. De president van de Verenigde Staten, Benjamin Harrison, vaardigt een proclamatie uit waarin amnestie wordt verleend aan elke polygamist die een dergelijke verhouding had aangegaan vóór 1 november 1890. De Utah-commissie bepaalt kort daarna dat de restrictie van het uitbrengen van stemmen in het territorium moest worden opgeheven.

6 april. President Wilford Woodruff wijdt de tempel van Salt Lake City in. 25 oktober. De president van de Verenigde Staten, Grover Cleveland, ondertekent een resolutie die door het Congres is aangenomen, waarin wordt bepaald dat de kerk haar eigendommen terugkrijgt. Drie jaar later, op 28 maart 1896 hecht het Congres zijn goedkeuring aan en ondertekent de president een verzoekschrift ter zake van het teruggeven van het onroerend goed van de kerk.

1894

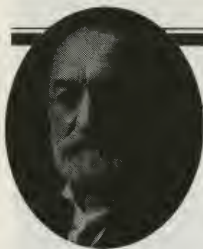
27 augustus. President Grover Cleveland vaardigt een proclamatie uit die in vrijheidstelling en teruggave van burgerrechten inhoudt aan ieder die onder de anti-polygamiewetten zijn rechten waren ontnomen.

1896

4 januari. President Grover Cleveland ondertekent de proclamatie waardoor Utah als staat tot de Verenigde Staten wordt toegelaten.

1898

2 september. President Wilford Woodruff overlijdt op eenennegentigjarige

Heber J. Grant

„Ik weet dat God leeft, ik weet dat Jezus de Christus is, ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was, ik weet, dat de boom van het evangelie ook leeft en dat hij groeit, en dat de vruchten van het evangelie, die aan die boom groeien, goed zijn. Ik heb mijn hand er naar uitgestoken en de vruchten van het evangelie geplukt, ik heb ervan gegeten en ze smaken lekker, lekkerder dan iets anders, dat ik ken. Dit is de inspiratie die iedere heilige der laatste dagen ontvangt, die beseft wat er uitgaat van dit evangelie, wat we hebben omhelsd. Het is het evangelie van Jezus Christus. Het is het plan van leven en verlossing. God leeft; Jezus is de Christus; en Hij is de voornaamste hoeksteen van dit grootse werk — Hij heeft er de leiding over en Hij zal er de leiding over blijven houden.” (Testimonies, blz. 50.)

Heber J. Grant

leeftijd te San Francisco in Californië. 13 september. Lorenzo Snow wordt de vijfde president van de kerk. Tot zijn raadgevers kiest hij George Q. Cannon en Joseph F. Smith.

1899

8 mei. President Lorenzo Snow verklaart tijdens een conferentie te St. George in Utah: „De tijd is nu gekomen dat iedere heilige der Laatste dagen . . . de wil van God moet doen en zijn volle tienden betalen.”

1901

12 augustus. Ouderling Heber J. Grant wijdt Japan toe en sticht daar een

zendingengebied. In de twee jaar daarna, wijdt ouderling Francis M. Lyman, eveneens lid van de Twaalf, Afrika, Palestina, Griekenland, Italië, Frankrijk, Rusland Finland en Polen in. 10 oktober. President Lorenzo Snow overlijdt thuis in Beehive House te Salt Lake City.

17 oktober. Joseph Smith wordt geordend tot zesde president van de kerk, met John R. Winder en Anthon H. Lund als raadgevers.

1904-1907

Er wordt in de wereld veel aandacht geschonken aan het tweeënehalf jaar durend onderzoek dat de Senaat van de Verenigde Staten instelt ter zake van het

al dan niet aannemen van apostel Reed Smoot als senator voor Utah. Een groot aantal algemene autoriteiten, waaronder president Joseph F. Smith, leggen voor de senaatscommissie hun getuigenis af.

1912

In Salt Lake City gaat aan de Granite High School een seminarie van start, waarmee een begin is gemaakt aan een belangrijk programma voor godsdienstondericht voor jonge heiligen der laatste dagen op andere dagen dan de zondag.

8 november. Het Eerste Presidium roept een commissie in het leven onder voorzitterschap van ouderling David O. McKay, die commissie krijgt de opdracht de programma's van de kerkelijke hulpverenigingen te

schematiseren en onnodige duplicatie te vermijden.

1914

Januari. De Zustershulpvereniging komt met haar eerste uniforme, op vier algemene thema's afgestemde, leergang.

1916

30 juni. Het Eerste Presidium publiceert een leerstellige verklaring waarin het gebruik wordt verduidelijkt van de titel „Vader” met betrekking tot Jezus.

1917

2 oktober. Voltooiing van het kerkelijk administratiegebouw gelegen aan 47 East South Temple.

Independence Tempel terrein (foto van B.H. Roberts)

1918

3 oktober. Terwijl hij zit na te denken over de betekenis van het zoenoffer van Christus, krijgt president Joseph F. Smith een openbaring over de zaligmaking der doden en het bezoek van de Zaligmaker aan de geestenwereld na zijn kruisiging.

19 november. Zes dagen na zijn tachtigste verjaardag overlijdt president Joseph F. Smith. Vanwege een griep-epidemie wordt er voor hem geen openbare begrafenisdienst gehouden.

23 november. Heber J. Grant wordt gesteund en aangesteld als president van de kerk tijdens een bijeenkomst van de Twaalf in de tempel van Salt Lake City. Als zijn raadgever koos hij: Anthon H. Lund en Charles W. Penrose.

1919

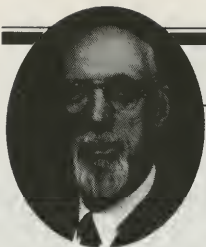
27 november. President Heber J. Grant wijdt de tempel in te Laie op Hawaii, de eerste HLD-tempel buiten het vasteland van de Verenigde Staten. Met de bouw van die tempel was spoedig na de toewijding van de grond in 1915 een begin gemaakt.

1920-1921

Ouderling David O. McKay van de Twaalf en president Hugh J. Cannon van de ring Liberty, leggen een afstand af van 89.434 kilometer bij hun bezoek dat ze voor het Eerste Presidium brengen aan de zendingsgebieden in de wereld. De twee bezoeken de heiligen op de Zuidzee-eilanden, in Nieuw-Zeeland, Australië en Azië, en verblijven kort in India, Egypte en Palestina voordat ze de

Gevangenis te Carthage, Illinois waar de profeet Joseph Smith en zijn broeder Hyrum de martelaarsdood stierven op 27 juni, 1844 onder de handen van een woest gepeupel. De profeet Joseph viel uit het raam van de bovenkamer van de gevangenis toen hij werd neergeschoten.

George Albert Smith

„Ik ben opgebouwd en als het ware buiten mijzelf getreden en ontving kracht, niet van mijzelf om de glorieuze waarheden, die verkondigd werden door de Verlosser van de wereld te onderwijzen. Ik heb Hem niet van aangezicht tot aangezicht ontmoet, maar ik heb genoten van het gezelschap van zijn geest en zijn aanwezigheid gevoeld op een manier, die niet misverstaan kan worden. Ik weet dat mijn Verlosser leeft en ik zal graag mijn bescheiden steentje bijdragen om zijn leer te vestigen. De denkbeelden van de mensen kunnen nooit de plaats van de waarheid innemen zoals die aan ons geopenbaard is door onze eeuwige Vader. Het individuele geluk en de vrede over de hele wereld zullen nooit blijvend zijn, tenzij degenen die de aarde bewonen het evangelie aanvaarden en hun leven aanpassen aan de voorschriften ervan. Het is „een kracht Gods tot behoud van een ieder die gelooft” en gehoorzaamt (Romeinen 1 : 16).

Het is de vriendelijke raad van een liefhebbend Vader die, terwijl Hij alles van begin tot eind overziet zegt: „Dit is de weg; bewandelt hem, en het eeuwige leven en de eeuwige vooruitgang en het eeuwige geluk zullen u deelachtig worden.” Iedere vezel van mijn lichaam staat gespannen door de kennis dat Hij leeft en eens zullen alle mensen het weten.

De Heiland stierf opdat wij mogen leven. Hij overwon de dood en het graf en stelt aan allen die zijn leringen gehoorzamen de hoop van de glorieuze opstanding in het vooruitzicht.” (Testimonies, blz. 53.)

George Albert Smith

zendingsgebieden in Europa gaan bezoeken.

1923

21 januari. Als eerste ring aan de westkust van de Verenigde Staten wordt de ring Los Angeles gesticht.

26 augustus. President Heber J. Grant wijdt de tempel van Alberta in.

1925

6 december. Ouderling Melvin J. Ballard vestigt een zendingsgebied in Zuid-Amerika met het hoofdkantoor in

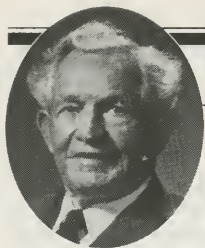
Buenos Aires Argentinië, waarmee een begin wordt gemaakt met het formele kerkelijk zendingswerk in Zuid-Amerika.

1926

Het eerste instituut van de godsdienst wordt geopend te Moscow in Idaho.

1927

23 oktober. President Heber J. Grant wijdt de tempel van Mesa in Arizona in. Zustershulpvereniging te Salt Lake City wordt ingewijd.

David O. McKay

„De hoogste van alle idealen zijn de leringen en in het bijzonder het leven van Jezus van Nazaret, en dat de mens die het meest op Christus lijkt waarlijk van groot formaat is.

Wat u oprecht in uw hart over Christus denkt zal bepalen wie U bent, en zal in belangrijke mate bepalen wat uw daden zijn. Niemand kan deze goddelijke persoonlijkheid bestuderen, kan zijn leringen aanvaarden zonder zich bewust te worden van een zielsverheffende en louterende invloed die dit alles op hen heeft. In feite zal ieder individu de werking van de meest invloedrijke macht ervaren die de mensheid kan beroeren.” (*Cherished Experiences from the writings of President David O. McKay*, blz. 24.)

David O. McKay

1930

De kerk geeft het omvangrijke werk uit van B.H. Roberts, *Comprehensive History of the Church*, in zes delen.

6 april. Er wordt aandacht besteed aan het honderdjarig bestaan van de kerk tijdens de algemene conferentie in de tabernakel te Salt Lake City.

1934

9 december. De ring New York wordt geformeerd, als eerste ring ten oosten van de Mississippi sedert de uittocht vanuit Nauvoo, en de eerste ring in de staat waarin het mormonisme is ontstaan.

1936

April. De kerk introduceert een welzijnszorg, om tegemoet te kunnen

komen aan de noden van de armen onder de kerkleden en diegenen die door werkloosheid in de problemen zijn geraakt.

April. De supervisie over de ringzendingen wordt opgedragen aan de Eerste Raad van Zeventig, en spoedig daarna worden in alle ringen ringzendingen geformeerd.

1939

6 november. Na het uitbreken van de oorlog komen alle zendelingen terug. Uit Zuid-Afrika en van de landen in de Stille Oceaan komen de zendelingen in 1940 terug.

1941

6 april. Tijdens de algemene conferentie maakt het Eerste Presidium de nieuwe functie van assistent van de Twaalf

Het Beehive House in Salt Lake City was het huis van Brigham Young en zijn familie.

bekend, en worden de eerste assistenten geroepen en ondersteund.

1943

7 maart. Het zendingsgebied Navajo-Zuni wordt geformeerd, zijnde het eerste zendingsgebied in de twintigste eeuw, dat speciaal is gecreëerd voor Indianen.

1944

Mei. De kerk maakt bekend land te hebben aangekocht in dat deel van de staat Missouri dat in de kerkgeschiedenis bekend staat onder de naam Adamondi-Ahman.

November. Tot die datum hebben ongeveer 80.000 kerkleden dienst genomen in de strijdkrachten van de landen waarin ze wonen.

1945

14 mei. President Heber J. Grant overlijdt.

21 mei. George Albert Smith wordt

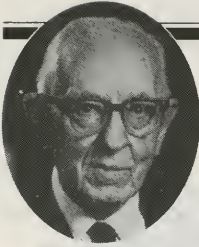
ondersteund als de nieuwe president van de kerk, met J. Reuben Clark jr. en David O. McKay als raadgevers.

September. Het Eerste Presidium begint met het roepen van zendingspresidenten voor gebieden die tijdens de oorlog waren ontruimd. Dat duurde tot en met 1946. Na de benoeming van de zendingspresidenten volgen al gauw zendelingen. 23 september. De tempel van Idaho Falls wordt ingewijd.

1946

Januari. De kerk zendt levensmiddelen en kleding aan de heiligen in Europa. Dat duurt nog enkele jaren voort.

Februari. Ouderling Ezra Taft Benson zet zich in voor de leniging van de stoffelijke en geestelijke behoeften van de kerkleden in Europa. Hij bezoekt de heiligen die door de oorlog waren geïsoleerd en assisteert bij de distributie van de voorraden die door de kerkelijke welzijnszorg zijn gezonden, en hij stelt orde op zaken in de kerkelijke gemeenten.

Joseph Fielding Smith

„Net zoals Job kan ik zeggen ‚Ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden’ (Job 19 : 25). Ik weet, dat Hij in de wereld kwam om deze van zonde te verlossen en dat door zijn verzoening alle mensen verlost worden van de dood. Er zal een opstanding van de doden zijn en allen zullen tevoorschijn komen, zij die goed hebben gedaan zullen een verhoging ontvangen en zij die kwaad hebben gedaan zullen veroordeeld worden, overeenkomstig hun werken. Ik weet, dat alle mensen die zich bekeren en het evangelie met een rein hart aannemen gered zullen worden door het bloed van Christus; want Hij leed ‚voor allen, opdat zij niet zonden lijden indien zij zich wilden bekeren; doch indien zij zich niet wilden bekeren moeten zij lijden’ (LV 19 : 16, 17) zelfs zoals Hij. Want zijn bloed zal de zondaar die zich niet bekeert niet reinigen. Ik weet, dat kleine kinderen die de jaren van verantwoordelijkheid nog niet bereikt hebben en daarom nog niet schuldig aan zonde zijn ook verlost worden door het bloed van Christus en het is ernstig spotten (zie Moroni 8 : 9) om er over te strijden, dat zij de doop nodig hebben, waardoor ze de rechtvaardigheid en de genade van God verloochenen. Ik weet, dat Jezus van Nazaret de eniggeboren Zoon van God in het vlees was. Vanwege deze wonderbaarlijke waarheid was het voor Hem mogelijk om ons van de dood en het graf te verlossen onder voorbehoud, dat wij ons zouden bekeren van onze persoonlijke zonden. Ik weet, dat de mensen zich moeten bekeren en het evangelie aannemen en dat ze gedoopt moeten worden door onderdompeling voor de vergeving van zonden en de handoplegging ontvangen door iemand die daartoe het gezag bezit voor de gave van de heilige Geest, om het koninkrijk Gods binnen te kunnen gaan.” (Testimonies, blz. 165.)

Joseph Fielding Smith

1947

Januari. Het Eerste Presidium benoemt ouderling Matthew Cowley tot president van het zendingsgebied Stille Oceaan, een bestuursorgaan dat zeven zendingsgebieden overkoepelt.

24 juli. De leden van de kerk vieren de honderdste verjaardag van de aankomst van Brigham Young in de vallei van het Zoutmeer.

December. De vastendag wordt aangewend ter leniging van de noden van behoeftige mensen in Europa. Er

wordt ongeveer \$210.000 bijeengebracht, welk bedrag door een onafhankelijk van de kerk opererend bureau wordt verdeeld onder Europeanen van alle gezindten. Ook zendt de kerk nog steeds goederen vanwege de welzijnszorg aan haar eigen Europese kerkleden. Tegen het eind van 1947 heeft de kerk meer dan 90 spoorwagonladingen levensmiddelen naar Europa gestuurd.

1949

5 april. Het welzijnszorgprogramma wordt tot permanent kerkelijk programma.

10 juli. Het zendingsgebied China wordt geformeerd met het hoofdkantoor in Hong Kong.

1951

4 april. President George Albert Smith overlijdt.

9 april. David O. McKay wordt ondersteund als de negende president van de kerk, met Stephen L. Richards en J. Reuben Clark jr. als raadgevers.

20 juli. Omdat vanwege de oorlog in Korea het aantal tot zendeling geroepen jonge ouderlingen afneemt, doet het Eerste Presidium een beroep op de zeventigers om in de vacatures te voorzien. Het gevolg is dat een groot aantal gehuwde mannen op zending gaat.

1952

Er wordt een *systematisch evangelie-leerplan* uitgegeven voor gebruik door de zendingen van de kerk. Dat is het begin van een gestandaardiseerde opzet van het zendingswerk in heel de kerk. Juni. President David O. McKay onderneemt een belangrijke reis langs de

Europese zendingsgebieden en gemeenten in Nederland, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland, Duitsland, Zwitserland, Wales, Schotland, Frankrijk enzovoort. Tijdens die reis maakt hij bekend dat Bern in Zwitserland is gekozen als plaats voor de eerste tempel in Europa.

25 november. Ouderling Ezra Taft Benson van de Raad der Twaalf wordt door de nieuwe gekozen president van de Verenigde Staten, Dwight D. Eisenhower, benoemd tot minister van landbouw. Ouderling Benson werkt acht jaar in die functie.

1954

2 januari. President David O. McKay gaat vanuit Salt Lake City op weg naar Londen, Zuid-Afrika, Zuid- en Midden-Amerika. Half februari keert hij terug. Hij heeft dan alle bestaande zendingsgebieden in de kerk een officieel bezoek gebracht.

1955

Januari-februari. President David O. McKay onderneemt een historische reis naar de zendingsgebieden in de Stille Zuidzee, waar hij meer dan 72.420 kilometer aflegt, de plaats voor de tempel van Nieuw-Zeeland bepaalt, en plannen bespreekt voor de bouw van een kerkelijk college in Hawaii.

Augustus-september. Het Tabernakelkoor maakt een grote concerttoernee door Europa.

11 september. De tempel van Zwitserland, nabij Bern, wordt ingewijd.

1956

11 maart. President David O. McKay wijdt de tempel van Los Angeles in.

3 oktober. Het gebouw van de

December. Er wordt een programma voor de opleiding van priesterschapsliders ingevoerd. Tot dat programma behoren de driemaandelijke bijeenkomsten van de ringpriesterschap, de driemaandelijke Leidersvergaderingen en de diverse bijzondere leidersbijeenkomsten in het kader van de ringconferenties.

1958

20 april. De tempel van Nieuw-Zeeland wordt ingewijd door president David O. McKay.

7 september. President David O. McKay wijdt de tempel in Engeland in.

1960

Januari. De kerk begint een administratieve dienst op te zetten ten behoeve van een groots bouwprogramma in Europa. Vroeg in 1961 zijn er buiten Noord-Amerika bouwprogramma's voor alle delen in de wereld waar de kerk bestaat en in elk gebied wordt gebruik gemaakt van bouwzendingen.

27 maart. De eerste ringen in Europa (Engeland) en Australië worden geformeerd.

Maart. De leeftijdsgrens voor jongemannen om op zending te mogen wordt verlaagd van 20 naar 19 jaar.

1961

12 maart. In Nederland wordt de eerste niet Engelstalige ring geformeerd.

Juni-juli. Er wordt tijdens het eerste seminar voor alle zendingspresidenten officieel een nieuw uit zes lessen bestaand leerplan gepresenteerd dat in elk zendingsgebied van de kerk moet worden onderwezen. Die nieuwe opzet wordt bekend als het „ieder lid een zending”-programma. De zendings-

gebieden in de wereld worden ondergebracht in negen gebieden, onder toezicht van een algemene autoriteit.

30 september. Tijdens de priesterschapsvergadering op de algemene conferentie wordt door ouderling Harold B. Lee voor het eerst melding gemaakt van het coördinatiesysteem.

November. Er wordt een instituut voor taalonderwijs gesticht aan de Brigham Young Universiteit ten behoeve van zendingen die naar vreemde landen worden geroepen. In 1963 krijgt dat instituut de naam Language Training Mission.

1962

3 december. In Mexico stad wordt de eerste Spaanstalige ring geformeerd.

1963

December. Voltooiing van de kerkelijke archiefkluizen in Little Cottonwood. Op 22 juni 1966 vindt de inwijding plaats.

1964

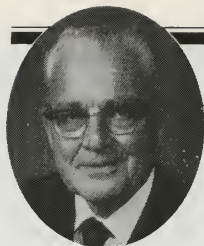
Januari. De nieuwe aanpak van het huisonderwijs wordt officieel in heel de kerk ingevoerd, na in het tweede halfjaar van 1963 tijdens ringconferenties te zijn gepresenteerd.

17 november. De tempel van Oakland in Californië wordt ingewijd door president David O. McKay.

1965

Januari. De gezinsavond wordt ingevoerd en de kerk geeft een boek voor de gezinsavond uit. In oktober 1970 wordt de maandagavond aangewezen als gezinsavond in heel de kerk.

Februari. De Italiaanse regering stemt erin toe dat HLD-zendingen in dat land het evangelie prediken. Sedert 1862

Harold B. Lee

„De laatste dagen heeft mijn geloof zich verdiept en is het versterkt. Ik kan deze conferentie niet verlaten zonder u te zeggen, dat ik ervan overtuigd ben dat de Meester bij deze gelegenheden aanwezig is geweest. Dit is zijn kerk. Waar anders zou Hij liever zijn dan juist hier in het hoofdkwartier van zijn kerk? Hij is niet de afwezige Meester; Hij is bezorgd om ons. Hij wil dat we Hem daarheen volgen, waar Hij ons leidt. Ik weet, dat Hij een levende realiteit is, net zoals onze hemelse Vader. Ik weet, dat het zo is. Ik kan alleen maar hopen, dat ik mezelf kan kwalificeren voor de hoge positie waarop Hij mij geroepen heeft en waarin u mij ondersteunt.

Ik weet met mijn gehele hart dat deze gezegden waar zijn en als bijzondere getuige wil ik u uit de grond van mijn hart laten weten dat er geen greintje twijfel bij mij is met betrekking tot de echtheid van het werk van de Heer, waarin wij betrokken zijn, de enige naam onder de hemelen waardoor de mensheid gered kan worden.”
(„Een zegen voor de Heiligen”, Ensign van januari 1973.)

Harold B. Lee

was daar geen zendingswerk meer gedaan.

Maart. Introductie van gezinslijst voor drie generaties.

1966

1 mei. De eerste ring in Zuid-Amerika wordt geformeerd in Sao Paolo in Brazilië.

Oktober. Formering van een kerkelijke gemeente te Debnika- Kaszub in Polen.

1967

Maart. Start van een kerkelijk eenheidstijdschrift in negen verschillende talen. Nu wordt dat International Magazines genoemd en verschijnt in

zeventien talen. (In het Nederlands onder de titel *De Ster*.)

29 maart. Bekendmaking van de nieuwe bestuurlijke functie van regionaal vertegenwoordiger van de Twaalf, en roeping en eerste opleiding van 69 regionale vertegenwoordigers.

November. De kerk ontvangt van het Metropolitan Museum of Art te New York (Newyorks gemeentemuseum) een deel van de Papyrusrollen die Joseph Smith in eigendom had toen hij de Parel van Grote Waarde vertaalde.

1968

December. De kerk begint met het microfilmen van Poolse en Koreaanse genealogische gegevens.

1969

Juni. De eerste zendelingen gaan naar Spanje; iets meer dan een jaar daarna wordt Spanje op 1 juli 1970 een zelfstandig zendingsgebied.

3-8 augustus. Wereldconferentie over verslagen te Salt Lake City.

November. Officiële formering van het zendingsgebied Zuidoost Azië, met het hoofdkantoor te Singapore. In januari 1970 worden de eerste zendelingen naar Indonesië gezonden, dat van genoemd zendingsgebied deel uitmaakt.

1970

18 januari. President David O. McKay overlijdt.

23 januari. Joseph Fielding Smith wordt de nieuwe president van de kerk en kiest de ouderlingen Harold B. Lee en N. Eldon Tanner als zijn raadgevers.

15 maart. Formering van de eerste ring in Azië, te Tokio.

22 maart. Formering van de eerste ring in Afrika, in Transvaal in Zuid-Afrika.

1971

Januari. Start van de nieuwe ge-coördineerde lerarenopleiding.

Juli. Met het uitzenden van de twee eerste medische zendelingen wordt er een begin gemaakt met programma voor medisch zendingswerk.

27-29 augustus. Ten behoeve van de Britse heiligen wordt de eerste gebiedsconferentie van de kerk gehouden te Manchester in Engeland.

1972

Januari. Het programma voor toekomstige ouderlingen komt in de plaats van dat voor de volwassen

dragers van het Aäronisch priesterschap.

18 januari. Inwijding van de tempel te Ogden door president Joseph Fielding Smith.

9 februari. Inwijding van de tempel te Provo door president Joseph Fielding Smith.

2 juli. President Joseph Fielding Smith overlijdt.

Juli. Harold B. Lee wordt de nieuwe president van de kerk, met N. Eldon Tanner en Marion G. Romney als raadgevers.

November. Voltooiing van het nieuwe, achtentwintig verdiepingen tellende, kerkelijke kantoorgebouw.

1973

Voltooiing van nieuwe zendingslessen voor gebruik in alle zendingsgebieden. Dit betreft de eerste wijziging in de zendingslessen sedert 1961.

Februari. De eerste landbouwzendelingen van de kerk die de Verenigde Staten verlaten, worden gestuurd naar het zendingsgebied El Salvador-Guatemala.

8 maart. Formering van de eerste ring op het vasteland van Azië, en de derde in het Verre Oosten, in Seol in Korea.

26 december. Overlijden van president Harold B. Lee.

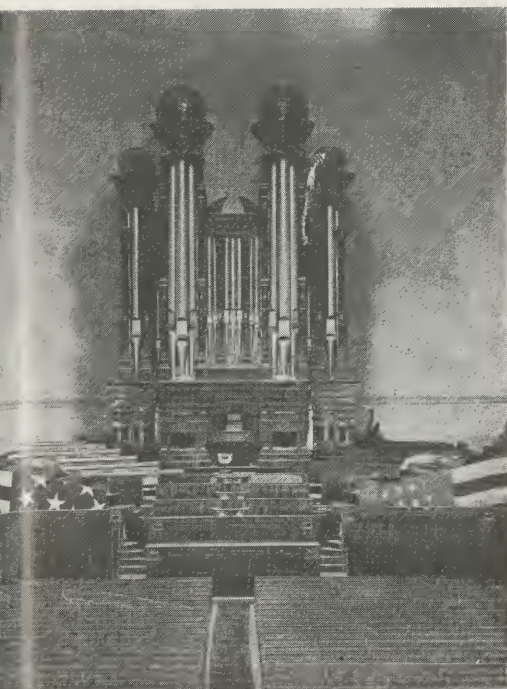
30 december. Spencer W. Kimball wordt aangesteld als de nieuwe president van de kerk, met N. Eldon Tanner en Marion G. Romney als raadgevers.

1974

28 augustus. De eerste HLD-kapel in Thailand wordt ingewijd te Bangkok door ouderling David B. Haight.

1975

3 mei. Het Eerste Presidium maakt

Interieur van de Salt Lake Tabernakel.

De assembly Hall, nog steeds een van de mooiste gebouwen op het Tempelplein. Met de bouw ervan werd begonnen in 1877, klaar in 1880, en in 1882 ingewijd. De stenen op de voorgrond zullen deel uitmaken van de tempel; zij werden in de steengroeve genummerd om hun plaats in het gebouw aan te geven.

bekend dat er systeem in het leven is geroepen voor gebiedsoverziening, alsmede dat er zes assistenten van de Twaalf zijn benoemd tot overzieners van kerkelijke activiteiten en zich buiten de Verenigde Staten en Canada zullen vestigen. Later dat jaar wordt het aantal gebieden vermeerderd tot acht.

27 juni. Bekendmaking dat er geen algemene conferenties van hulporganisaties meer zullen plaatshebben. Die conferenties worden vervangen door jaarlijkse regionale vergaderingen voor alle leiders van priesterschap en hulporganisaties in de ringen van elke regio.

3 oktober. President Spencer W. Kimball maakt de oprichting bekend van het Eerste Quorum van Zeventig, en de algemene conferentie verleent haar steun aan de benoeming van drie quorumleden.

1976

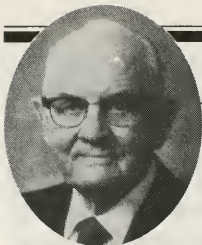
3 april. De kerkleden die de algemene conferentie bijwonen stemmen er mee in dat Joseph Smith's visioen van het celestiale koninkrijk, alsmede Joseph F. Smith's visioen van de verlossing der doden, worden toegevoegd aan de Parel van Grote Waarde.

1 mei. De ring Seoel in Korea sticht de eerste welzijnszorgboerderij in Azië, gelegen op ongeveer 10 kilometer van Seoel.

1 oktober. Alle assistenten van de Twaalf worden geroepen als leden van het zich uitbreidende Eerste Quorum van Zeventig. Het presidium van dat quorum wordt gereorganiseerd, waarbij Franklin D. Richards als presiderende president de plaats inneemt van S. Dilworth Young.

1977

1 januari. Het Eerste Presidium geeft

Spencer W. Kimball

„Ik voeg mijn getuigenis toe aan de getuigenissen van deze machtige mannen en apostelen vanouds — onze broeders in dienst van dezelfde Meester. Ik weet, dat Jezus Christus de Zoon van de levende God is en dat Hij gekruisigd werd voor de zonden van de wereld.

„Hij is mijn Vriend, mijn Heiland, mijn Heer, mijn God. Met geheel mijn hart bid ik, dat de heiligen zijn geboden mogen onderhouden, zijn geest met zich mogen hebben en met Hem een eeuwig erfdeel mogen verwerven in de celestiale heerlijkheid.’ (De Ster van april 1979, blz. 146.)

De stemmen van de laterdaagse profeten hebben met gezag gesproken, en zij spreken als mannen die hun Verlosser kennen en van Hem houden. Hun verklaringen bevatten dezelfde overtuiging en kracht als deze veelbewogen verklaring van Joseph Smith die de boodschap van de herstelling van het evangelie schijnt samen te vatten:

„En wij zagen de heerlijkheid van de Zoon, ter rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijn volheid;

En wij zagen de heilige engelen, en hen, die geheiligd zijn voor Zijn troon, die God en het Lam aanbaden, en Hem voor eeuwig aanbidden.

En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft.

Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is — Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn.” (LV 76:20-24.)

A large, stylized handwritten signature of Spencer W. Kimball in black ink.

bekendheid aan een nieuwe opzet van de algemene conferentie, waarbij de algemene zittingen worden gehouden op de eerste zondag in april en oktober en op de daaraan voorafgaande zaterdag; de vrijdag daarvoor worden seminars voor regionale vertegenwoordigers gehouden.

14 januari. In Mexico Stad wordt de naam bekendgemaakt van de eerste bestuurder van materiële zaken, geroepen om de materiële zaken van de kerk in Mexico te behartigen. Op 4 juni worden de namen bekendgemaakt van nog eens acht bestuurders voor gebieden buiten de Verenigde Staten en Canada.

5 februari. Het Eerste Presidium maakt veranderingen in de organisatie bekend waardoor de Raad der Twaalf de verantwoording krijgt voor kerkelijke bestuurszaken, waaronder het leerplan, de activiteitenprogramma's en de padvinderij; de Presiderende Bisschop krijgt de verantwoording voor de materiële bestuurszaken.

21 februari - 11 maart. President Kimball heeft ontmoetingen met de staatshoofden in Mexico, Guatemala, Chili en Bolivia tijdens een rondreis van bijna een maand door Zuid-Amerika ter gelegenheid van gebiedsconferenties. Daarna heeft hij op het Witte Huis een gesprek met de president van de Verenigde Staten, Jimmy Carter.

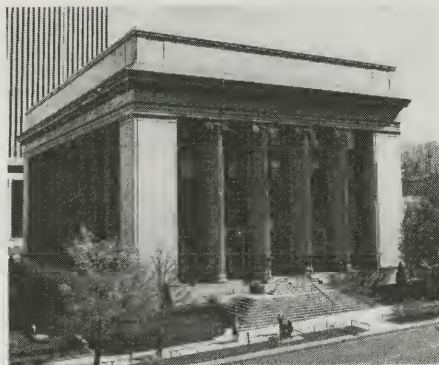
14 mei. Herstructurering van het programma voor jongemannen. Er wordt een nieuw algemeen presidium voor jongemannen geroepen, dat dienst doet op aanwijzen van de jongerenafdeling van het uitvoerend Priesterschapscmité.

22 mei. Formering van een nieuw kerkelijk activiteitencomité, dat verantwoordelijk is voor het coördineren van bezigheden op kunstzinnig en sportgebied. Op lokaal niveau worden eerdere groepen geformeerd.

1 juli. Vanwege de voortdurende groei van het lidmaatschap in heel de wereld, krijgen de geografische onderafdelingen van de kerk, die tot dan toe gebieden worden genoemd, de naam zones; de elf zones worden onderverdeeld in gebieden. Leden van het Eerste Quorum van Zeventig worden benoemd tot zoneadviseurs en gebiedssupervisors.

15 oktober. Het Eerste Presidium maakt de plannen bekend voor het bouwen van een tempel op Samoa.

26 oktober. Ouderling LeGrand Richards van de Raad der Twaalf maakt bekend dat op een stuk land van twee hectaren op de hellingen van de

Het Administratie Gebouw van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah.

Olijfberg in Jeruzalem het Orson Hyde park zal worden aangelegd.

1978

3 februari. Het Eerste Presidium maakt de plannen bekend voor de bouw van een nieuwe tempel in South Jordan, in het zuidwesten van de provincie Salt Lake.

31 maart. Het Eerste Presidium maakt bekend dat met ingang van 1979 er nog maar twee ringconferenties per ring per jaar zullen worden gehouden in plaats van vier. Die verandering is er gekomen om de lasten te verlichten die de kerkleden hebben te dragen in de vorm van tijd, reizen en geld.

27 mei. De eerste spade wordt gestoken voor de tempel van Seattle in de staat Washington.

9 juni. Het Eerste Presidium geeft een verklaring uit waarin staat dat president Kimball een openbaring heeft ontvangen die inhoudt dat waardige mannen van alle rassen in aanmerking komen voor het dragen van het priesterschap.

13 juni. President Spencer W. Kimball wijdt de tempel van Hawaii opnieuw in.

18 juni. Ouderling Thomas S. Monson van de Raad der Twaalf formeert de eerste Franstalige ring op het vasteland van Noord Amerika. Het betreft de ring Montreal Quebec in Canada.

18 juni. De eerste gebiedsconferentie binnen de Verenigde Staten wordt gehouden te Honolulu in Hawaii.

1 juli. President Kimball wijdt te Nauvoo in Illinois het aan vrouwen opgedragen standbeeld van de Zustershulpvereniging in.

11 augustus. Viering van het honderdjarig bestaan van het Jeugdwerk.

16 september. President Kimball en andere kerkleiders spreken HLD-vrouwen toe die zijn te samen gekomen in de Tabernakel en op 1.400 andere plaatsen, ter gelegenheid van een speciale vrouwenconferentie.

26 oktober. Het zendingsopleidingscentrum begint met de opleiding van alle zendingen.

30 oktober - 2 november. Inwijding door president Spencer W. Kimball van de tempel te Sao Paolo.

15 december. In de ring Rio de Janeiro Niteroi in Brazilië, wordt Helvecio Martins geroepen om te dienen in een ringpresidium. Hij is daarmee de eerste neger die een dergelijke roeping ontvangt.

1979

18 februari. Formering van de duizendste ring te Nauvoo in Illinois. De oorspronkelijke ring Nauvoo werd geformeerd op 5 oktober 1839 en ontbonden in 1846.

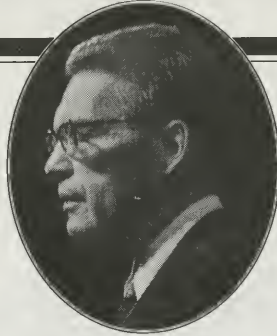
30 maart. Het Eerste Presidium introduceert een systeem van raadslichamen ter behartiging van de kerkelijke en materiële belangen van de kerk. Ten behoeve van alle kerkelijke programma's worden raadslichamen in het leven geroepen, te weten op algemeen kerkelijk niveau de kerkelijke coördinerende raad, met daarnaast gebiedsraden, interregionale raden, regionaraden, ringraden en wijkraden.

9 juni. De eerste spade wordt gestoken voor de tempel van Jordan River.

15 juli. Het Tabernakelkoor viert de vijftigste verjaardag van zijn radio-uitzendingen, die begonnen op 15 juli 1929.

24 oktober. Inwijding van het Orson Hyde park op de westelijke helling van de Olijfberg. Op die plaats wijdde Orson Hyde op 24 oktober 1841 het land Israël toe voor het bijeenkomen van de verstrooid levende overblijfselen van de stam Juda. □

HET HEERLIJKE EVANGELIE IN ONZE TIJD

door ouderling **Bruce R. McConkie**
van de Raad der Twaalf

Laat een ieder op de aarde bekend worden met het feit dat het heerlijke evangelie van God in deze tijd actueel is en er goed voor staat.

Laat ieder levend wezen bekend worden met het feit dat de kleine steen, die uit de berg werd gehouwen uit zichzelf in beweging is gekomen. Spoedig zal hij alle koninkrijken van de mensheid verpletteren en de ganse aarde vervullen.

Laat het bekend worden dat de dingen „die onze voorvaders met groot verlangen hebben verwacht om te worden geopenbaard in de laatste tijden” nu over de heiligen worden uitgestort; en dat wij de beloofde tijd „waarin (de mens) niets zal worden onthouden” zijn ingegaan (LV 121 : 27, 28). De stralen van het celestiale licht, die nu in het duister van onze zielen doordringen zullen spoedig in volle celestiale pracht schitteren. De fundering is gelegd; het huis des Heren wordt nu op de aarde gesticht.

God, onze genadige Vader heeft in deze laatste dagen de volheid van zijn eeuwig evangelie hersteld voor het welzijn en als een zegen voor al zijn kinderen en voor de redding en verhoging van diegenen die geloven en gehoorzamen.

God, onze Vader en Jezus Christus, zijn Zoon, verleenden aan Joseph Smith en zijn metgezellen bij monde en door bemiddeling van hemelse dienstknechten iedere sleutel, macht en priesterschap, die ooit op aarde in het bezit van de mens waren. Zij hebben opnieuw hun aardse koninkrijk, het koninkrijk van God gesticht. Dat koninkrijk is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze kerk voert het beheer over het evangelie en biedt redding aan al diegenen die in Christus willen geloven en zijn wetten naleven.

Wat is de volheid van het eeuwig evangelie?

Het is het plan van zaligheid — het eeuwige plan van de Vader om zijn kinderen te redden.

Het is het voortbrengen van geesteskinderen, het onderricht en de beproevingen van ons leven in het voorbestaan, de schepping van ontelbare werelden, en (voor ons) onze erfenis hier op de planeet aarde.

Het is de val van Adam, met als gevolg de tijdelijke en geestelijke dood, en de

verlossende macht van de Zoon van God, die een eind maakten aan de dood en leven en onsterfelijkheid tot stand bracht door zijn wetten.

Het houdt in alle wetten, ceremoniën en verordeningen; alle waarheden, machten en verrichtingen; alle sleutelen, priesterschappen en voorrechten die „de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand brengen.” (Zie Mozes 1:39.)

Het is de verzoening van Christus, de verlossing van de mens, het open stellen van de graven, het wonder en de heerlijkheid van het eeuwige leven.

Het is geloof, bekering en doop; het bevat de gaven van de Geest, de openbaringen uit de hemel en de gave van de heilige Geest, die een zo'n grootse gave is, dat deze niet in woorden uitgedrukt kan worden.

Het is het eeuwige huwelijk, eeuwige leven en eeuwige verhoging. Het houdt in, dat we één met de Vader en de Zoon kunnen zijn en eeuwig samen met hen op hun troon kunnen regeren.

Het heeft te maken met de beproevingen van deze sterfelijke proeftijd; het houdt in verdriet, pijn en dood; het is de overwinning op de wereld en het volgen van een goddelijke koers ondanks de invloed van aarde en hel; het is het naleven van de geboden en het dienen van onze medemens.

En tenslotte betekent het om met Abraham, Izaak en Jakob en alle heilige profeten voorgoed een plaats te vinden in het koninkrijk Gods.

De evangelische genade wordt ons toegediend in bedelingen.

Iedere keer wanneer de Heer het plan van zaligheid opnieuw bekendmaakt opdat de mensen niet uitsluitend hoeven te steunen op vroegere toedieningen van dezelfde heerlijkheden en wonderen, wordt het een bedeling van het evangelie genoemd. Dit zou wel of niet een herstel-

ling van sleutels, machten en priesterschappen kunnen inhouden. Dit gebeurde bijvoorbeeld toen Jezus kwam om de bedeling van Mozes te beëindigen, maar niet toen de bedelingen van Henoach en Noach werden ingeluid.

We weten niet hoeveel bedelingen er geweest zijn, waarschijnlijk een groot aantal, noch kunnen we met zekerheid zeggen hoelang ze duurden, of hoe de ene bedeling in de andere overging. Op dit moment weten we slechts dat een genadig God zijn reddende waarheden aan ons ter beschikking stelt in die perioden en onder die omstandigheden waarin de mensen bereid zijn deze te ontvangen. Wij leven in de bedeling van de volheid der tijden. Dat betekent dat we leven in de bedeling van de volheid der bedelingen. We hebben alle „sleutelen, machten en heerlijkheden” ontvangen, die men vanouds bezat. Hemelse dienstknechten uit die Bijbelse bedelingen, die kenmerkende sleutels en machten bezaten, kwamen tot ons — „die allen hun bedeling, hun rechten, hun sleutelen, hun eer, hun majesteit en heerlijkheid en de macht van hun priesterschap bekendmaakten.” (LV 128 : 18-21.)

„In de bedeling van de volheid der tijden”, zoals Paulus voorspelde zal de Heer „al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus samen vatten.” (Efeziërs 1 : 10.) Alle rivieren uit het verleden zullen in de oceanen van het heden uitmonden; alle sleutels en machten zijn reeds aan ons gegeven, tenslotte zullen alle leerstellingen en waarheden aan ons openbaar gemaakt worden. De bedeling van de volheid der tijden.

„Het is noodzakelijk bij het inluiden der bedeling van de volheid der tijden, welke bedeling nu wordt ingeluid”, schreef de profeet Joseph Smith in 1842, „dat een gehele en volkomen vereniging en samsmelting van bedelingen, sleutels en

machten en heerlijkheden sedert de dagen van Adam tot zelfs op de tegenwoordige tijd zou plaatsvinden, en worden geopenbaard. Toen noemde hij diegenen die sleutels en machten herstelden: Moroni, Petrus, Jakobus, Johannes, Michael, Gabriël, Raphaël, en van verschillende engelen van Michael of Adam af tot op de huidige tijd.” (LV 128:18-21.) De verschillende engelen waren misschien diegenen van wie we ons niet bewust zijn — Johannes de Doper, Mozes, Elia en Elias. Wij weten niet in welke volgorde deze tot ons kwamen om hun rechten en machten te brengen, maar we nemen aan dat het ongeveer als volgt geweest kan zijn:

1. **Moroni.** Deze oude Nephiet kwam voor het eerst in de nacht van 21 september, waarbij hij de hele nacht doorbracht met het onderrichten van Joseph Smith met betrekking tot het Boek van Mormon, de herstelling van het evangelie en wat er zou gebeuren in het laatste der dagen. Daarna legde hij de platen in de handen van de profeet en gaf aan de jeugdige Joseph „de sleutelen der kroniek van het hout van Ephraïm.” (LV 27:5.)

Daarna vertaalde Joseph Smith door de gave en macht van God het Boek van Mormon en publiceerde dat. Dat deel van de heilige schrift bevat de volheid van het eeuwige evangelie, het is een getuige van het goddelijke Zoonschap van Christus, het is een verslag van de roeping als een profeet van Joseph Smith en het getuigt van de echtheid van de Bijbel.

2. **Johannes de Doper.** Op 15 mei 1829 verleende deze zoon van Zacharias aan Joseph Smith en Oliver Cowdery het Aäronisch priesterschap en de sleutels daarvan. Dit gaf hen het „evangelie van bekering en van doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden”, wat een voorbereidend evangelie is. Zij werden tevens gemachtigd om offers aan

de Heer te brengen zoals de zonen van Levi vanouds deden. (Zie LV 13.) Aldus begonnen de handelingen om een volk voor te bereiden op de wederkomst van de Zoon des Mensen, zoals Johannes in zijn sterfelijk bestaan boetvaardige mensen voorbereidde op de eerste komst van Christus.

3. **Petrus, Jakobus en Johannes.** Spoedig daarna brachten deze drie broeders, die in hun tijd het Eerste Presidium vormden, het Melchizedekse priesterschap, dat het heilig apostelschap bevatte, terug, zij gaven de sleutels van het koninkrijk terug; en verleenden de sleutels van de bedeling van de volheid der tijden. (Zie LV 27 : 12; 81 : 2; 128 : 20.)

De sleutels van het koninkrijk van God op aarde (de kerk) zijn de rechten en de volmachten om alle aangelegenheden van de Heer op aarde te leiden. Omdat Petrus, Jakobus en Johannes in onze tijd kwamen hebben we weer het koninkrijk, dat de kerk is, en ons werd een zendingsoopdracht gegeven die ons gebod en in staat stelde in deze tijd het evangelie aan alle volkeren te prediken.

4. **Mozes.** Israëls grote wetgever, de profeet wiens leven gelijkenis vertoont met dat van de Messias zelf, degene die Israël bevrijdde uit de Egyptische gevangenschap en naar het land van belofte voerde, verscheen op 3 april 1836 in de tempel te Kirtland aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. Hij verleende hun: „de sleutels van de vergadering van Israël van de vier delen der aarde”, en de sleutels van „het leiden van de tien stammen uit het noordelijke land.” (LV 110 : 11.) Sinds die tijd hebben wij met toenemende macht en in grote heerlijkheid, als het ware uit hun Egyptische gevangenschap vergaderd de verstrooiden van Ephraïm en enkele anderen, aanvankelijk naar de bergen van Amerika maar nu in de ringen van Zion in de verschillende landen op de aarde.

De vergadering van Israël is werkelijkheid. Wanneer de tien stammen terugkeren zullen zij dat doen op de aanwijzing van de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, want hij bezit de sleutels van het presidentschap en leidt dit machtige werk.

5. **Elias.** Na Mozes kwam Elias. Wij weten niet wie hij was in zijn sterfelijk bestaan. Er waren vele profeten die die naam en titel hadden.

Een daarvan was Noach. Klaarblijkelijk leefde deze Elias in de tijd van Abraham en zou zelfs Abraham zelf kunnen zijn. In ieder geval „droeg (hij) de evangeliebediening uit Abrahams dagen over” (LV 110 : 12) — en let wel, niet het evangelie van Christus, want dat had men al ontvangen, maar het evangelie van Abraham, wat inhoudt de grote opdracht die God aan Abraham gaf in zijn tijd. Die opdracht had te maken met gezinnen, die van Abraham en zijn nakomelingen, die waren en zijn de beloofde voortzetting „zowel in de wereld als uit de wereld, zo ontelbaar als de sterren, of al zoudt gij het zand aan de oever der zee tellen, hen zoudt gij niet kunnen tellen.” (LV 132 : 30.)

Gelijk Joseph Smith het optekent wat Elias werkelijk tot hem en Oliver Cowdery zei dat „in ons en in onze nakomelingen alle geslachten na ons zouden worden gezegend.” (LV 110 : 12.)

En aldus, de Heer zij geprezen, werd het huwelijksstelsel van Abraham hersteld; het is het stelsel, dat een gezinseenheid in staat stelt om in de eeuwigheid voort te blijven bestaan; het is het stelsel waaruit het eeuwige leven voortkomt.

6. **Elia.** Opdat deze beloften, gedaan aan Abraham, Izaak en Jakob en andere voorvaderen, in onze harten mogen vertoeven (want wij zijn de kinderen van de profeten), kwam Elia om de verzegelen-

de macht over te dragen aan zijn sterfelijke mededienstknechten. Krachtens deze verzegelende macht zullen alle verordeningen, zowel voor de levenden als voor de doden, op aarde en in de hemel binden kunnen zijn. (LV 110:13-16.)

7. **Michaël of Adam.** Onze eerste Vader — Michaël — die volgt op de Here Jezus Christus in macht, heerlijkheid en grootheid, was „de eerste van alle mensen” (Mozes 1 : 34), het eerste sterfelijk wezen op aarde. Hij is als de presiderende hogepriester over al zijn nakomelingen geplaatst, heeft de heerschappij over het priesterschap en het bestuur over alle dingen, die met deze aarde te maken hebben.

Welke sleutels en machten heeft hij teruggebracht? We kunnen slechts gissen, dat hij het presidentschap over een aarde terugbracht, waarvan de koninkrijken spoedig het koninkrijk van onze God en van zijn Christus zullen worden omdat hij kwam, de mensen door de macht van het priesterschap weer „de legers van de naties zullen trotseren” (Joseph Smiths vertaling van Genesis 14 : 31); en dat de aarde voor het duizendjarige rijk hernieuwd zal worden en weer zijn paradijselijke staat ontvangen zal, een toestand, waarin geen dood en verdriet bestaat en waar de heerlijkheid van het evangelie overheerst.

8. **Gabriël of Noach.** Noach predikte het evangelie aan een verdorven wereld en redde acht zielen van een watergraf. Hij bracht zowel de geestelijke als de tijdelijke redding aan al diegenen die naar zijn woord luisterden en het gehoorzaamden.

Welke sleutels hij dan ook bezat, ze berusten nu weer bij een profeet.

Wij zijn niet in staat om met zekerheid te zeggen wat die sleutels waren, maar voorzeker is de macht hier weer om het evangelie te prediken en een tijdelijke en geestelijke redding te brengen voor al

diegenen, die bereid zijn te gehoorzamen en vol te houden tot het einde. Zoals de wateren van Noach eens de verdorven mensen deed verdrinken, zo zullen de komende vuren diegenen verbranden „die God niet kennen en het evangelie van onzen Here Jezus Christus niet gehoorzamen.” (2 Tesselonicenzen 1:8.)

9. **Raphaël.** Wie Raphaël was weten we niet, maar we weten wel, dat er van alle bedelingen iemand kwam die bepaalde sleutels en machten bezat. Er wordt niemand genoemd die uit de bedeling van Henoch kwam en we veronderstellen, dat Raphaël is of Henoch of iemand anders uit die bedeling.

De periode van Henoch was die waarin Zion opgebouwd werd en haar bewoners werden weggenomen en in de hemel opgenomen. Zou het zo kunnen zijn, dat de sleutels van zijn bedeling, die zijn, die de aarde sneller in de duizendjarige staat kunnen brengen? We weten natuurlijk, dat de stad Henoch in die periode van duizend jaar terug zal keren om zich aan te sluiten bij het aardse Zion dat op dat moment opgebouwd zal worden door sterfelijke wezens.

10. **Verschillende engelen.** Er zijn waarschijnlijk andere hemelse dienst-knechten geweest die sleutels en machten terugbrachten. We weten het niet. Maar we weten wel, dat iedere sleutel, macht en priesterschap, die ooit in het bezit van een sterfelijke wezen waren, op de aarde is teruggebracht. Dit alles kwam tot Joseph Smith en zijn metgezellen, en berust nu bij het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf. Zij zijn in zekere zin latent aanwezig bij allen, behalve bij de eerste Apostel van God op aarde. Aangezien sleutels het recht van het presidentschap vormen, kan slechts één man, de president van de kerk, hun op een bepaald moment volledig aanwenden. De Heer heeft het over deze sleutels en deze broeders als Hij zegt: „Want aan

u, de Twaalf, en aan hen, het Eerste Presidentschap, die met u zijn aangesteld tot uw raadgevers en uw leiders, is voor de laatste dagen en voor de laatste maal de macht van het priesterschap gegeven, waarin de bedeling van de volheid der tijden ligt besloten.

Welke macht gij bezit, te zamen met allen, die te eniger tijd sedert het begin der schepping een bedeling hebben ontvangen;

Want voorwaar zeg Ik u: De sleutelen van de bedeling, die gij hebt ontvangen, zijn van de vaderen afkomstig en ten laatste uit de hemel tot u gezonden.

Voorwaar zeg Ik u: Hoe groot is uw roeping.” (LV 112 : 30-33.)

Wij zullen nu onderzoeken hoe de dingen die we ontvangen hebben en in deze bedeling nog zullen ontvangen, ons in ons leven en in onze geestelijke verrichtingen zullen beïnvloeden. Enkele van de kenmerken van deze bedeling zijn werkelijk heerlijk, want zij maken dat de vreugden van het evangelie en de wonderen van de eeuwigheid beschikbaar zijn voor de heiligen; andere zijn en zullen de oorzaak zijn van groot verdriet en lijden voor ons en alle andere mensen, want zij hebben betrekking op de plagen en verwoestingen, die zonder mate over alle natiën worden uitgestort. (Zie LV 101 : 11.)

Zegeningen van onze tijd

Met betrekking tot de zegeningen en wonderen die over ons uitgestort worden —

Wij hebben hetzelfde evangelie, dezelfde priesterschappen, dezelfde sleutels, dezelfde verordeningen en hetzelfde plan van zaligheid dat aan onze voorvaders was geopenbaard. Wij hebben de volheid van het eeuwig evangelie en zijn in staat om de mensen te verzegelen tot het eeuwige leven in het koninkrijk van onze Vader. Wij zijn de wettige bestuurders

met het volledige gezag om elke rite en verordening te verrichten die noodzakelijk is om de mensen te begiftigen met macht van boven, om het voor hen mogelijk te maken om op te stijgen als een glorieus, onsterfelijk wezen wat hun in staat stelt om de engelen en de goden die de weg bewaken, voorbij te gaan en de hoogste hemel te betreden en te zijn zoals God is. Wij hebben in ons bezit, net zoals Petrus en de apostelen vanouds, de sleutels van het koninkrijk en we zijn daarbij in staat om op aarde te binden en te ontbinden en onze wettige handelingen zullen in de hemelen hierboven voor eeuwig gebonden of ontbonden zijn.

Wij hebben de gave van de heilige Geest ontvangen en kunnen ons tot op zekere hoogte verheugen in alle gaven van de Geest, waardoor wij in staat zijn openbaringen te ontvangen, visioenen te zien, ons te onderhouden met engelen, onze zielen te heiligen en het aangezicht van God te aanschouwen terwijl we nog verblijven in deze wereld van zonde en smart.

Wij zijn bezig om de herstelling van alle dingen te voltooiën, om Israël te vergaderen en Zion op te bouwen, om een volk voor te bereiden op de wederkomst van de Zoon des Mensen en om ons binnen te leiden in het duizendjarige tijdperk van vrede en gerechtigheid.

Wij hopen, dat wij de dag van zijn komst verbeiden (zie LV 35:21), dat wij uitverkoren zullen worden om met Hem gedurende duizend jaar te regeren en dat wij uiteindelijk met Abraham, Izaak en Jakob voorgoed een plaats zullen vinden in het koninkrijk Gods.

Wij putten troost uit een heilige belofte ons verleend, die nog nooit eerder in welke voorgaande bedeling dan ook door God gegeven is. Die is, dat het evangelie en alles wat er betrekking op heeft nooit meer van de aarde weggenomen zal worden. Die is, dat de kerk en

het koninkrijk zullen blijven bestaan; nooit zal er meer een algehele afval zijn met de daaruit voortvloeiende noodzaak voor een herstelling; dit keer is het voorbeschikt dat de kennis van God de aarde zal bedekken zoals de wateren de zee bedekken.

Wij putten ook troost uit de belofte, dat wanneer de Heer komt „Hij alle dingen zal openbaren.” (LV 101:32.) Dan zullen we de volledige vervulling aanschouwen van de belofte dat „hetgeen sedert de grondlegging der wereld nimmer is geopenbaard, doch voor de wijzen en voorzichtigen verborgen is gehouden, aan kleine kinderen en zuigelingen in deze bedeling, die van de volheid der tijden zal worden geopenbaard.” (LV 128:18.)

Beproevingen van onze tijd

Wat betreft de verwoestingen, de catastrofes en beproevingen van deze laatste dagen — we zullen er meer van meemaken dan ooit tevoren in de geschiedenis van de aarde.

Er zullen aardbevingen en overstromingen, plagen en hongersnoden zijn in alle delen van de wereld. Er zullen oorlogen en verwoesting, verdelging en dood voorkomen in elke natie en onder elk volk.

De bende van Gadianton (zie Helaman 6 : 18) zal azen op haar onderdanen; misdaad en ontaarding en verdorvenheid zullen aan alle kanten toenemen. Begeerte en onzedelijkheid en verderfelikheden en al het slechte van Sodom en Gomorra zullen de aarde overspoelen als ware het een overstroming. De bedeling van de volheid der tijden is er één waarin de Heer de wijngaard gereedmaakt om verbrand te worden; het is de tijd waarin elk verderfelijk ding verwoest zal worden; het is voorbeschikt om een periode van wraak en vernietiging te worden voor de slechte mensen. Zoals het was in de dagen van Noach, zo

zal het zijn ten tijde van de komst van de Zoon des Mensen. Temidden van dit alles wordt de heiligen van de Heer geboden om in heilige plaatsen te staan en niet te worden bewogen. (Zie LV 45 : 32.) De beproevingen waarmede zij als individu te maken krijgen zullen niet verschillen van wat over de mensen in vroeger eeuwen uitgestort werd. Beproevingen komen tot de mensheid door alle eeuwen heen. Wij zijn hier om te bewijzen of we onze hartstochten in bedwang kunnen houden en om, ondanks aarde en hel, de ondeugden van de wereld te overwinnen. Het is nooit de bedoeling geweest dat het leven makkelijk was. Wat zou het dat sommigen lijden en sterven, wat zou het als ze hun leven geven voor het getuigenis van Jezus en de hoop van het eeuwige leven — het zij zo — al deze dingen zijn voorgekomen van Adams tijd tot in de onze. Ze vormen allemaal een onderdeel van het eeuwige plan; en zij die „alles” geven voor de zaak van het evangelie, zullen „alles” van de Heer ontvangen in de woningen die hun bereid worden.

Het woord „voorzicht” in onze bedeling

Wat hebben wij dan als heiligen van de Allerhoogste in het voorzicht? De onze is de meest heerlijke van alle bedelingen. Daarin zal de vernietiging van het kwade en de overwinning van de waarheid plaats vinden. Tot dusverre is het fundament gelegd. Wij nu bouwen op dat fundament het huis van de Heer. We hebben nog veel te doen.

We moeten nog die volledige kennis verwerven en dat begrip van de leerstellingen van de verlossing en de geheimen van het koninkrijk, die vele heiligen vanouds bezaten. O, als we slechts de kennis bezaten van Henoch en zijn volk! Of dat we het verzegelde gedeelte van het Boek van Mormon bezaten zoals bepaalde Jaredieten en Nephieten! Hoe kunnen wij

ooit deze toegevoegde waarheden verwerven vóór wij ten volle geloven wat de Heer ons reeds heeft gegeven in het Boek van Mormon, in de Leer en Verbonden en in de geïnspireerde correcties die Joseph Smith in de Bijbel aanbracht? Zal de Heer ons het volledige en geopenbaarde verslag van de schepping geven zo lang wij geloven in de theorieën van de evolutie?

We moeten nog die graad van gehoorzaamheid en persoonlijke rechtvaardigheid bereiken, die ons het geloof van de ouden zal geven: geloof om meer wonderen te verrichten, om bergen te verzetten en om de legers van de naties te trotseren; geloof om het geweld van een brand te doven, om zeeën te scheiden, de muilen van leeuwen te sluiten; geloof om elke hindernis te overwinnen en om in de tegenwoordigheid van God te staan. Geloof komt geleidelijk. Voor we geloof verkrijgen om de zieken te genezen, hoe kunnen we ooit verwachten dat we bergen kunnen verzetten en zeeën scheiden? We moeten nog een uitstorting van de Geest van de Heer in onze levens ontvangen zodat we het allemaal met elkaar eens kunnen zijn over alles, zodat een ieder zijn broeder zal achten als zichzelf (zie LV 38 : 24), zodat er geen armen meer onder ons zullen zijn en zodat alle mensen die onze goede werken zien er toe gebracht zullen worden om onze Vader, die in de hemel is, te verheerlijken. (Zie Matteüs 5 : 16.) Hoe kunnen we voor we de wet van tienden naleven, verwachten de wet van toewijding na te leven? Zo lang als wij het niet eens zijn over eenvoudige en gemakkelijke leerstellingen van de leer tot zaligmaking, hoe kunnen we het dan ooit eens zijn over de ingewikkelde en eindeloze waarheden die nog geopenbaard moeten worden?

We moeten onze ziel nog vervolmaken door gehoorzaamheid aan de wetten en

verordeningen van het evangelie en door in het licht te wandelen, zoals God zich in het licht bevindt, opdat wij, als dit een tijd zou zijn waarin mensen opgenomen zouden worden, voorbereid zouden zijn om ons bij Henoeh en zijn stad in het hemelse rijk te voegen. Hoevelen van ons zijn erop voorbereid om zich te onderhouden met engelen, om het aangezicht van de Heer te aanschouwen, om te gaan waar God en Christus zich bevinden en te zijn zoals zij?

Wij moeten het evangelie nog prediken aan iedere natie en aan ieder wezen. Dit moet gedaan worden voor de tweede komst. Onze bedeling is er één van zedingswerk. In de wateren van de doop belooft ieder lid van de kerk om te allen tijde als een getuige voor Christus te staan en in alle plaatsen en onder alle omstandigheden, zelfs tot in de dood. (Zie Mosiah 18 : 9.)

Tot dusver hebben we slechts iets gedaan waar het deze grote opdracht betreft.

Miljarden bewoners van de aarde wandelen nog in duisternis en kunnen op dit moment weinig hoop hebben om de waarschuwende stem van een wettig bestuurder te horen, iemand die door God gezonden is om de blijde boodschap van de verlossing te verkondigen. We hebben meer zendelingen nodig, veel meer moedige zielen die hun tijd en hun middelen willen aanwenden om vreugde en hoop te brengen aan alle oprechten van hart.

Wij moeten nog onze voorouders opsporen en de verordeningen van de verlossing voor hen verrichten in de tempels van de Heer. De onze is de grote bedeling van plaatsvervangende verordeningen; het is het tijdperk, waarin allen in de geestenwereld die waardig zijn en die geloven en gehoorzaam zijn, de erfgenamen zullen zijn van alle zegeningen van die God die van al zijn kinderen houdt en wenst dat allen verlossing verkrijgen

in zijn eeuwig koninkrijk. We hebben meer tempels nodig, een uitbreiding van de naaminzaming, meer plaatsvervangende verordeningen die verricht worden voor en ten behoeve van onze broeders aan de andere zijde van de sluier. Te zijner tijd zullen wij een tempel bouwen in Jackson County (Missouri) en ook één in het oude Jeruzalem om niets te zeggen van de grote aantallen heilige huizen in vele andere naties.

We moeten Israëel nog vergaderen in de ringen van Zion, die gevestigd moeten worden in alle naties. We moeten Zion nog opbouwen en er ringen vestigen als toevluchtsoorden onder alle volkeren en in alle naties. We hebben een boodschap voor alle mensen; ons evangelie — en niets anders — heeft de macht om te redden en te verhogen.

We moeten een volk nog voorbereiden op de wederkomst van Hem van Wie wij zijn, van Wie wij het evangelie hebben ontvangen en in wiens opdracht wij werken. Onze tijd, talenten en overvloed moeten beschikbaar gemaakt worden voor de opbouw van zijn koninkrijk.

Indien we geroepen worden om alle dingen op te offeren — zelfs ons leven — dan zou dat weinig zijn als het opgewogen werd tegen de eeuwige rijkdommen die voor degenen die waarheidslievend en getrouw zijn, weggelegd zijn.

Dit is de bedeling waarin heilanden op de Berg Zions zullen staan en het koninkrijk zal dat van de Heer zijn, zoals de profeten voorspelden. Het heerlijke evangelie bestaat en zal voor eeuwig gedijen. Zullen we dan nu niet als een kerk en als een volk en als heiligen der laatste dagen bouwen op het fundament van het verleden en voorwaarts gaan in de evangelieheerlijkheid tot de grote Jehova zal zeggen: „Het werk is gedaan; komt allen ga binnen in de vreugde van uw Heer; zet u neer naast me op mijn troon; u bent nu één met mij en mijn Vader.” □

